

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 16. november 2020 af Østre Landsrets 19. afdeling

(landsdommerne Lone Kerrn-Jespersen, Nikolaj Aarø-Hansen og Pernille Buck Bendtson (kst.) med domsmænd).

19. afd. nr. S-1230-19:

Anklagemyndigheden

mod

T1

Født august 1962

(advokat Peter Christiansen, beskikket)

Københavns Byrets dom af 12. april 2019 (SS 2-24200/2018) er anket af tiltalte med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse. Forsvareren har under proceduren i tilfælde af domfældelse påstået forhold 1 og 2 henført under straffelovens § 290 a.

Anklagemyndigheden har påstået *”skærpelse, herunder bl.a. således, at straffelovens § 88, stk. 1, 2. pkt. citeres”*, og tiltalte er herefter sat under tiltale for landsretten *”til domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat”*. For det tilfælde, at landsretten finder, at forholdene skal henføres under straffelovens § 290 a, har anklageren påstået straffen nedsat til den maksimale fængselsstraf under nævningegrænsen.

Landsretten har under hovedforhandlingen fastslået, at anklagemyndigheden er afskåret fra at gentage den subsidiære tiltale i forhold 2a-c.

Supplerende sagsoplysninger

Det bemærkes, at selskabet T2, der nu er gået konkurs, tidligere rettelig hed ApS.

Det er for landsretten ubestridt af tiltalte, at det i forhold 1 kan lægges til grund, at V1 den 21. januar 2014 vekslede 3 mio. svenske kr. til euro i vekslebureauet.

Af det bilag 7.1 om salg af euro ud over lejlighedskunders maksimale beløb af euro, der er omtalt i Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitets rapport nr. 7 af 25. juli 2018, som er gengivet i den indankede dom vedrørende forhold 2, fremgår bl.a.:

Dato	Antal salg i henhold til transaktionsliste	Antal legitimerede kunder jf. transaktionsliste	Antal optalte kunder jf. politiets observationer	Antal Lejligheds-kunder	Salg i henhold til transaktionsliste (Euro)	Salg foretaget til legitimerede kunder (Euro)	Registrerede salg større end 1.000 (Euro)	Salg foretaget til lejlighedskunder (Euro)	Maksimal værdi af salg til lejlighedskunder (Euro)	Difference mellem faktisk salg og beregnet maksimalt salg
A	B	C	D	E = D-C	F	G	H	I = F-G	J = E x 1.000	K = I-H
28-04-2015	118	1	42	41	90.630	2.590	1	88.040	41.000	47.040
29-04-2015	41	0	51	51	30.671	0		30.671	51.000	0 *
30-04-2015	58	0	87	87	42.149	0	3.852	38.297	85.000	0 *
01-05-2015	54	0	23	23	39.215	0		39.215	23.000	16.215
02-05-2015	90	0	26	26	65.155	0		65.155	26.000	39.155
04-05-2015	69	0	92	92	55.095	0	3.000	52.095	91.000	0 *
05-05-2015	106	0	60	60	73.070	0		73.070	60.000	13.070
06-05-2015	68	0	56	56	49.479	0		49.479	56.000	0 *
07-05-2015	120	0	58	58	83.209	0		83.209	58.000	25.209
08-05-2015	119	3	77	74	80.646	7.650	3	72.996	74.000	0 *
09-05-2015	114	0	36	36	80.665	0	4.000	76.665	35.000	41.665
11-05-2015	113	2	79	77	112.590	30.055	2	82.535	77.000	5.535
12-05-2015	107	0	54	54	72.205	0		72.205	54.000	18.205
13-05-2015	75	0	53	53	49.252	0	1.220	48.032	52.000	0 *
14-05-2015	70	0	27	27	51.985	0		51.985	27.000	24.985
15-05-2015	84	0	60	60	54.123	0		54.123	60.000	0 *
16-05-2015	22	0	33	33	15.540	0	2.000	13.540	32.000	0 *
18-05-2015	125	1	59	58	86.418	2.000	1	84.418	58.000	26.418
19-05-2015	91	0	52	52	72.872	0	5.187	67.685	50.000	17.685
20-05-2015	93	0	49	49	79.727	0	16.000	63.727	47.000	16.727
21-05-2015	73	1	48	47	58.377	10.650	1	47.727	47.000	727
22-05-2015	105	1	58	57	77.487	4.000	1	73.487	57.000	16.487
23-05-2015	29	0	27	27	25.735	0	4.100	21.635	25.000	0 *
25-05-2015	55	0	15	15	38.690	0		38.690	15.000	23.690
26-05-2015	30	0	56	56	22.752	0		22.752	56.000	0 *
27-05-2015	109	1	47	46	90.055	1.000	1	89.055	46.000	43.055
03-06-2015	80	0	52	52	59.280	0	4.000	55.280	50.000	5.280
04-06-2015	0	0	51	51	0	0		0	51.000	0 *
	2.218	10	1.428	1.418	1.657.073	57.945	10	1.555.769	1.405.000	381.148

Note: 0 * Hvis "Maksimal værdi af salg" er større end "Salg foretaget til lejlighedskunder", er det udtryk for, at lejlighedskunderne har haft idet for mindre end 1.0* Euro-gennemsnit.

Af Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitets rapport nr. 6.1 af 11. marts 2019 om tillæg til rapport nr. 4 om køb af euro fra Nordea Bank fremgår blandt andet:

"Tabellen viser ApS's samlede bestilling af Euro fra Nordea fordelt på seddelstørrelser:

	Seddelstørrelse	01-01-2014-28-02-2015	01-03-2015-31-12-2015	Euro i alt
Ikke oplyst seddelstørrelse	1	150.000	100.000	250.000
Køb af 5 eurosedler	5	2.000	9.500	11.500
Køb af 10 eurosedler	10	11.000	32.000	43.000
Køb af 20 eurosedler	20	20.000	92.000	112.000
Køb af 50 eurosedler	50	105.000	725.000	830.000
Køb af 100 eurosedler	100	445.000	4.048.000	4.493.000
Køb af 200 eurosedler	200	480.000	12.520.000	13.000.000
Køb, sedler mindre end 500 Euro		1.213.000	17.526.500	18.739.500
Køb, 500 eurosedler	500	14.217.500	-	14.217.500
Samlet køb i alt		15.430.500	17.526.500	32.957.000
Køb 500 Euro-sedler i procent af samlet køb		92,1%	0,0%	43,1%
Køb 200 Euro-sedler i procent af samlet køb		3,1%	71,4%	39,4%
...				

Efter 28. februar 2015 falder andelen af 500 Euro-sedler til 0,0 procent, som følge af Nordea Banks beslutning om at indstille salget af 500 sedler."

Landsretten har under sagens forberedelse godkendt et beløb til forsvarerens revisionsmæssige bistand.

Revisor V11 har herefter den 1. november 2020 afgivet en revisionsberetning – T2, Revisionsmæssig gennemgang af SØIK's rapporter. Af beretningens sammenfatning fremgår blandt andet:

2. Sammenfatning

EY har tilendebragt de aftalte opgaver, jf. opgavebeskrivelsen ovenfor. I det efterfølgende er der givet en sammenfatning vedrørende væsentlige forhold af- dækket i forbindelse med gennemgangen.

2.1 Særlige forhold - selskabets handelssystem

Vi har den 27. oktober 2020 aflagt besøg hos Københavns Politi, Teglholm 1, hvor vi fik elektronisk adgang til T2's elektroniske systemer. Politiet har installeret T2's elektroniske systemer på egen server og har i den forbindelse foretaget upload af tilhørende data. Politiet har umiddelbart haft adgang til finanssystemet og en række delsystemer.

Ved EY's begrænsede gennemgang af T2's elektroniske systemer har vi konstateret, at data fra kasseterminaler ikke fremgår af disse systemer (bogføringslovens krav om transaktionsspor er således ikke intakt). Det kan derfor ikke afvises at der kan forekomme data fra kasseterminaler, som ikke er blevet uploadet i forbindelse med politiets installation af T2's elektroniske systemer.

Vi har desuden foretaget revisionsmæssig gennemgang af de transaktionslister, som efter det oplyste stemmer overens med handelssystemets udvisende. Vi finder i den forbindelse anledning til at henlede opmærksomheden på følgende særlige forhold:

- I sagens materiale indgår ikke afstemninger, som tilsikrer overensstemmelse mellem bogholderiets og handelssystemets udvisende (inkl. aflagte års- rapporter for 2014 og 2015), jf. EY bilag 1, som belyser den indre sammenhæng mellem bogholderiets udvisende og handelssystemets udvisende.
- SØIK/Politiet ses endvidere ikke at have fremlagt nogen form for materiale, som dokumenterer, at de transaktionslister, som er trukket af National Cyber Crime Center er nøjagtige og fuldstændige.
- T2's handelssystem (excelfil benævnt "MSO_Data_Register_D4") indeholder vekseltransaktioner fra og med 10. januar 2014. Selskabet må således have anvendt anden form for registrering forud for den 1. januar 2014.
- Ved gennemgang af valutatransaktioner, som fremgår af politiets transaktionslister har vi konstateret, at der f.eks. forekommer 4 salgs- og købstrans- aktioner, som fremstår gennemført indenfor 2 sekunder. Umiddelbart vil sådanne transaktioner, næppe kunne oprettes og gennemføres indenfor den korte tidsinterval. Efter vores opfattelse forekommer det usikkert, hvad de tidsstempler, som er benævnt henhold "CreationDate" og "CreationTime" dækker over.
- Der forekommer eksempelvis valutatransaktioner, som er bogført på samme dato og hvor disse transaktioner fremstår registreret på 6 forskellige datoer.
- Vi har således ikke set nogen form for materiale, som dokumenterer, at SØIK har tilsikret at handelssystemets registreringer stemmer overens med selskabets bogholderi, inkl. grundbilag. Der er således risiko for at registreringerne i

handelssystemets/transaktionslisterne er unøjagtige og ufuldstændige og derigennem fejlagtige.

2.2 Belysning af veksling af 3 mio. SEK til 348.000 EUR

Af anklageskrift af 5. oktober 2018 fremgår, at T2 (tidligere "ApS") foretog veksling den 21. januar 2014, mellem kl. 11:32 og 13:09, hvor 3 mio.SK (ca. 2.592.600 kr.) angiveligt blev vekslet til 348.000 EUR.

Ved gennemgang af sagens materiale, herunder rapport og tilhørende bilag ud- arbejdet af SØIK har vi ikke identificeret konkrete indkøb af Euro, som frem- står anvendt til den omveksling på 348.000 EUR, som angiveligt blev foretaget den 21. januar 2014. Handelssystemet indeholder ikke denne salgs- og købs- transaktion. I fald omvekslingen de facto blev foretaget, så hidrører anvendte Euro umiddelbart ikke Euro, som T2 har indkøbt hos Nordea. Der har derimod efter det oplyste været anvendt et manuelt handelssystem. Udskrifter fra dette handelssystem indeholder heller ikke den nævnte veksling på 348.000 EUR.

2.3 Opgørelse af "Smurfingbeløb" for perioden 1. februar 2014 - 31. december 2015

SØIK har opstillet hjælpebilag 7.1 på grundlag af salgstransaktioner for 28 ud- valgte dage, som fremgår af de transaktionslister, som er trukket af National Cyber Crime Center. Endvidere indeholder hjælpebilaget information om det antal lejlighedskunder, som Københavns Politi har noteret i forbindelse med gennemgang af T2's videoovervågning af ekspeditionslokalet.

- SØIK har identificeret 771 lejlighedskunder, som har foretaget et samlet køb på 1.152.148 EUR, hvorved T2 fremstår at have vekslet 381.148 EUR udover beregnet maksimalt beløb på 771.000 EUR. SØIK har valgt at bortse fra de dage, hvor beregnet maksimalt salg for lej- lighedskunder overstiger faktisk registreret salg til lejlighedskunder. Dette er begrundet med en indlagt forudsætning om at lejlighedskunder, blot antages hver især at have vekslet for under 1.000 EUR pr. transaktion. Differencen mellem faktisk salg og maksimalt salg er af SØIK beregnet til at udgøre 24,5% af 1.555.769 EUR, svarende til 381.148 EUR.
- Efter vores opfattelse syntes disse tilfælde i større grad ukorrekt periodisering mellem registreringen på transaktionslister og de kunder, som politiet har observeret ved gennemgang af videoovervågningen.
- Den af SØIK anvendte metode, fører efter vores opfattelse til et forkert resultat. På grund af risikoen for fejlperiodisering burde hjælpebilag 7.1 efter EY's vurdering have taget højde for periodens samlede transaktioner på 1.555.769 EUR, hvorved T2 fremstår at have vekslet 150.769 EUR udover beregnet maksimalt beløb på 1.405.000 EUR. Differencen mellem faktisk salg og maksimalt salg er af EY beregnet til at udgø- re 9,7% af 1.555.769 EUR, svarende til 150.769 EUR.
- SØIK har ekstrapoleret smurfingbeløbet for perioden 1. februar 2014 - 31. december 2015 på grundlag af T2's samlede valutaenkøb på 31.852.000 EUR, hvor salg til lejlighedskunder forudsættes at udgøre 93,9% heraf, svarende til 29.909.028 EUR. Smurfing-beløbet forudsættes at udgøre 24,5% af periodens salg til lejlighedskunder på 29.909.028 EUR, svarende til 7.327.712 EUR (54.591.453 kr. - omregnet til kurs 7,45).
- Vi finder, at den af SØIK anvendte metode for opgørelse af smurfingbelø- bet er fejlagtig, idet den ikke tager højde for ovenfor nævnte periodiserings- problematik. I fald SØIK havde taget højde for ovenfor nævnte periode- ringsproblematik, så ville smurfingbeløbet for perioden 1. februar 2014 -31. december 2015 have udgjort 9,7% af periodens salg til lejlighedskunder på 29.909.028 EUR, svarende til 2.898.185 EUR

(21.591.477 kr.)

- I fald SØIK og EY's opgørelse baseres på handelssystemet, så ville ekstra- poleringen af smurfingbeløbet udgøre henholdsvis 24,5% og 9,7% af 19.341.811 EUR, svarende til 4.738.744 EUR og 1.876.156 EUR.

SØIK har opgjort smurfingbeløbet for perioden 1. februar 2014 - 31. december 2015 til 7.327.712 EUR, svarende til 54.591.453 kr. Lægges det til grund at po- litiets transaktionslister er korrekte, så kan smurfingbeløbet efter EY's vurdering ekstrapoleres til 1.876.156 EUR, svarende til 13.977.362 kr. Der er således markant beløbsmæssig forskel mellem SØIK's og EY's ekstrapolering for perioden 1. februar 2014 - 31. december 2015.

Afsnit 3 indeholder mere detaljeret information om den af EY udførte revisionsmæssige gennemgang.

3. EY's revisionsmæssige gennemgang

...

3.3 Salg af Euro i april, maj og juni 2015, inkl. SØIK's ekstrapolering af "smurfingbeløb"

SØIK har opstillet hjælpebilag 7.1 [...], som danner grundlag for ekstrapolering af "smurfingbeløb" for perioden fra 1. februar 2014 til og med 31. december 2015. Hjælpabilaget er opstillet på grundlag af salgstransaktioner for 28 udvalgte dage, som fremgår af de transaktionslister, som er trukket af National Cyber Crime Center. Endvidere indeholder hjælpebilaget information om det antal kunder, som Københavns Politi har noteret i forbindelse med gennemgang af T2's videoovervågning for de udvalgte dage (videoovervågning af ekspeditionslokalet).

SØIK har identificeret 1.418 lejlighedskunder, som har foretaget et samlet køb på 1.555.769 EUR, og har valgt at fokusere på de dage, hvor lejlighedskunder har vekslet for mere end den maksimalt tilladte veksling på 1.000 EUR pr. kunde uden fremvisning af legitimation.

SØIK har på denne baggrund identificeret 771 lejlighedskunder, som har foretaget et samlet køb på 1.152.148 EUR, hvorved T2 fremstår at have vekslet 381.148 EUR udover beregnet maksimalt beløb på 771.000 EUR (maksimalt veksling af 1.000 EUR pr. kunde uden fremvisning af legitimation). SØIK har således valgt at bortse fra de dage, hvor beregnet maksimalt køb af lejlighedskunder overstiger faktisk registreret køb af lejlighedskunder. Dette er begrundet med en indlagt forudsætning om at lejlighedskunder, blot antages hver især at have vekslet for under 1.000 EUR pr. transaktion. Differencen mellem faktisk køb og maksimalt køb er af SØIK beregnet til at udgøre 24,5% af periodens samlede køb på 1.555.769 EUR, svarende til 381.148 EUR.

Efter vores opfattelse forudsætter den af SØIK valgte metode, at der er foretaget en korrekt periodisering mellem det tidspunkt, hvor lejlighedskunder har købt Euro og det købstidspunkt, som politiet har observeret ved gennemgang af videoovervågningen. SØIK har konstateret, at der den 4. juni 2015 forekom 51 lejlighedskunder ifølge videoovervågningen, hvor der ifølge handelssystemet/transaktionslisterne ikke er registreret salg af Euro til lejlighedskunder. SØIK har ikke kunnet forklare denne forskel, som efter EY'S vurdering, mest sandsynligt skyldes fejl i den foretagne periodisering.

Den af SØIK anvendte metode, hvor der bortses fra de dage, hvor beregnet maksimalt salg for lejlighedskunder overstiger faktisk registreret salg til lejlighedskunder, fører efter vores opfattelse til et forkert resultat. På grund af risikoen for fejlperiodisering burde hjælpebilag 7.1 efter EY's vurdering have taget højde for periodens samlede transaktioner på 1.555.769 EUR, hvorved T2 fremstår at have vekslet 150.769 EUR udover beregnet maksimalt beløb på 1.405.000 EUR. Differencen mellem T2's faktiske salg og det maksimale salg af Euro er af EY beregnet til at udgøre 9,7% af 1.555.769 EUR, svarende til 150.769 EUR.

Tabel 1: Hjælpebilag 7.1 inkl. EY korrektion

Dato	Kunder, politiets observationer	Lejligheds-kunder	Salg - Euro	Legitimerede kunder		Andre salg > 1.000 Euro		Salg lejligheds-kunder (Euro)	Maksimalt salg lejlighedskunder	SØIK		EY	
				Salg - Euro	Antal	Salg - Euro	Antal			Difference mellem faktisk og maksimalt	Difference mellem faktisk og maksimalt	Difference mellem faktisk og maksimalt	Difference mellem faktisk og maksimalt
28/2 2015	42	41	90.630	2590	1	0	0	88.040	41.000	47.040		47.040	
29/4 2015	51	51	30.671	0	0	0	0	30.671	51.000	0		-20.329	
30/4 2015	87	87	42.149	0	0	3852	2	38.297	85.000	0		-46.703	
1/5 2015	23	23	39.215	0	0	0	0	39.215	23.000	16.215		16.215	
2/5 2015	26	26	65.155	0	0	0	0	65.155	26.000	39.155		39.155	
4/5 2015	92	92	55.095	0	0	3000	1	52.095	91.000	0		-38.905	
5/5 2015	60	60	73.070	0	0	0	0	73.070	60.000	13.070		13.070	
6/5 2015	56	56	49.479	0	0	0	0	49.479	56.000	0		-6.521	
7/5 2015	58	58	83.209	0	0	0	0	83.209	58.000	25.209		25.209	
8/5 2015	77	74	80.646	7650	3	0	0	72.996	74.000	0		-1.004	
9/5 2015	36	36	80.665	0		4000	1	76.665	35.000	41.665		41.665	
11/5 2015	79	77	112.590	30055	2	0	0	82.535	77.000	5.535		5.535	
12/5 2015	54	54	72.205	0	0	0	0	72.205	54.000	18.205		18.205	
13/5 2015	53	53	49.252	0	0	1220	1	48.032	52.000	0		-3.968	
14/5 2015	27	27	51.985	0	0	0	0	51.985	27.000	24.985		24.985	
15/5 2015	60	60	54.123	0	0	0	0	54.123	60.000	0		-5.877	
16/5 2015	33	33	15.540	0	0	2000	1	13.540	32.000	0		-18.460	
18/5 2015	59	58	86.418	2000	1	0	0	84.418	58.000	26.418		26.418	
19/5 2015	52	52	72.872	0	0	5187	2	67.685	50.000	17.685		17.685	
20/5 2015	49	49	79.727	0	0	16000	2	63.727	47.000	16.727		16.727	
21/5 2015	48	47	58.377	10650	1	0	0	47.727	47.000	727		727	
22/5 2015	58	57	77.487	4000	1	0	0	73.487	57.000	16.487		16.487	
23/5 2015	27	27	25.735	0	0	4100	1	21.635	26.000	0		-4.365	
25/5 2015	15	15	38.690	0	0	0	0	38.690	15.000	23.690		23.690	
26/5 2015	56	56	22.752	0	0	0	0	22.752	56.000	0		-33.248	
27/5 2015	47	46	90.055	1000	1	0	0	89.055	46.000	43.055		43.055	
3/6 2015	52	52	59.280	0	0	4000	2	55.280	50.000	5.280		5.280	
4/6 2015	51	51	0	0	0	0	0	0	51.000	0		-51.000	
	1.428	1.418	1.657.073	57.945	10	43.359	13	1.555.769	1.405.000	381.148		150.769	

Ved opgørelse af selskabets salg til lejlighedskunder på 1.555.769 EUR har SØIK taget højde for 10 salgstransaktioner på 57.945 EUR, som er registreret som værende salg til legitimerede kunder, ligesom der er taget højde for 13 salgstransaktioner på i alt 43.349 EUR, som angiveligt skulle have været registreret som værende salg til legitimerede kunder. Opgjort salg til lejlighedskunder på 1.555.769 EUR, svarer således til 93,9% af de udvalgte dages samlede salg på 1.657.073 EUR.

SØIK har opgjort smurfingbeløbet for perioden 1. februar 2014 - 31. december 2015 til i alt 7.327.712 EUR svarende til 54.591.453 kr. (omregnet til kurs 7,45). Ved opgørelse af smurfingbeløbet har SØIK forudsat følgende:

- Periodens samlede salg til kunder svarer til T2's samlede indkøb hos Nordea på i alt 31.852.000 EUR (ekskl. indkøb i januar 2014) [...]
- Legitimerede kunders andel forudsættes at udgøre 6,1% af periodens ind- køb på 31.852.000 EUR, hvorved periodens salg til lejlighedskunder for- udsættes at udgøre 93,9%, svarende til 29.909.028 EUR.
- Smurfingbeløb forudsættes at udgøre 24,5% af periodens salg til lejlighedskunder på 29.909.028 EUR, svarende til 7.327.712 EUR.

Vi finder, at den af SØIK anvendte metode for opgørelse af smurfingbeløbet er fejlagtig, idet den ikke tager højde for ovenfor nævnte periodiseringsproblematik. Smurfingbeløbet fremstår efter vores opfattelse ikke dokumenteret.

I fald SØIK havde taget højde for ovenfor nævnte periodiseringsproblematik, så ville smurfingbeløbet for perioden 1. februar 2014 - 31. december 2015 have udgjort 9,7% af periodens salg til lejlighedskunder på 29.909.028 EUR, svarende til 2.898.185 EUR (21.591.477 kr.)

Endelig finder vi anledning til at nævne at opgørelse af "Smurfingbeløb" vil skulle opgøres på grundlag af afstemt bogholderi, hvor det således er tilsikret, at der er overensstemmelse mellem bogholderiets udvisende og registreringer i selskabets handelssystem.

Ved gennemgang af politiets transaktionslister (extract fra handelssystem) har vi konstateret at der for perioden 1. februar 2014 - 31. december 2015 er registreret et samlet salg på 23.312.309 EUR [excl. fil, benævnt "MSO_Data_Re-gister_D4" filtreret på den nævnte periode, opgjort alene for salg af Euro], hvoraf salg til legitimerede kunder og andre salg > 1.000 euro udgør henholdsvis 3.473.787 EUR og 496.711 EUR.

I fald SØIK og EY's opgørelse baseres på handelssystemet, så ville smurfingbeløbet udgøre henholdsvis 24,5% og 9,7% af 19.341.811 EUR, svarende til 4.738.744 EUR og 1.876.156 EUR.

SØIK har opgjort smurfingbeløbet for perioden 1. februar 2014 - 31. december 2015 til 7.327.712 EUR, svarende til 54.591.453 kr.

På det foreliggende grundlag, hvor der ikke er fremlagt materiale, som dokumenterer at handelssystemets udvisende er afstemt til bogholderiets udvisende kan handelssystemets udvisende være fejlbehæftet. Lægges det til grund at politiets transaktionslister er korrekte, så kan smurfingbeløbet opgøres til 1.876.156 EUR, svarende til 13.977.362 kr."

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne kriminalassistent V5, specialkonsulent V6, V7, revisor V11, V3, V9 og V12. Der er endvidere afgivet forklaring af vidnet V10. Forklaringerne afgivet i byretten af vidnerne KF 11-013, politiassistent V4, V8, V1 og politiassistent V2 er blevet dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har forklaret blandt andet, at det rettelig ikke var ham, men derimod forretningen, der havde nøglen til tasken med valuta (AX:11), og at det rettelig godt kunne ske, at de bestilte 100.000 euro – ikke kr. (AX:12).

Han indtrådte som partner i ApS 2012 sammen med ejeren, V9. V9 har både før og efter været ejeren af forretningen. Han betalte i alt ca. 1 mio. kr. for at blive partner. Ideen hertil kom fra V9, som han havde kendt gennem 15-20 år. Hans grøntforretningen var blevet lukket pga. Metro-byggeriet. Han overtog en ejerandel fra en tidligere partner, X6. Det kan godt passe, at X6's fulde navn er X6, der i henhold til en BIQ-udskrift vedrørende selskabet udtrådte af virksomhedens direktion den 1. juli 2012. Pengene til indskuddet stammede dels fra en erstatning, han havde fået, dels fra hans opsparing. Nogle af pengene blev betalt ved en bankoverførsel, resten betalte han i kontanter. Han husker ikke, hvor stor en del der blev betalt kontant. Han fik ikke bistand af en revisor eller advokat til købet. Han indgik ikke nogen skriftlig aftale om overtagelse af anparter eller lignende; han stolede på V9. Da han havde afhændet sin grøntforretning, anså han det også passende at blive investor i vekslerforretningen. Selvfølgelig havde han nogle spørgsmål, for han vidste ikke så meget om branchen, men han blev beroliget af V9. Hans eneste forpligtelse efter investeringen skulle være at investere; han havde således ingen som helst forpligtelser for driften af forretningen, og han ville modtage en månedlig løn på 20.000 kr., så længe investeringen stod i forretningen. Det kunne også godt være, han ville få noget yderligere, hvis forretningen gav overskud, idet de havde aftalt, at overskuddet skulle deles med 50 % til hver. Foreholdt kontoudskrift af 30. september 2014, side 5 (X1:346), hvoraf det fremgår, at han den 1. september 2014 fik udbetalt 14.079 kr., har han forklaret, at det svarer til hans månedlige løn på 20.000 kr. fratrukket skat. Foreholdt, at det af samme udskrift fremgår, at han dagen efter fik udbetalt 30.000 kr., har han forklaret, at han ikke ved, hvad der var baggrunden herfor.

Han vidste ikke noget om administrationen af vekselbureauer, men forretningen kørte uden hans indsats, fordi der var ansatte til at gøre arbejdet.

Han kontrollerede heller ikke regnskabet, for det havde han heller ikke ansvaret for. Det er således ikke rigtigt, når han i byretten forklarede, at han havde underskrevet og godkendt forretningens regnskab (AX:18, jf. X1:127). Sandheden er, at han, da han afgav forklaring, var bange, for han anede ikke, hvilken situation ejeren havde anbragt ham i. Han forstår faktisk ikke, hvad dette går ud på, for han har slet ingen erfaring med regnskaber. Grønt- handlerforretningen havde slet ikke sådanne tal, og dem forstod han ikke – og så havde han revisorbistand til grønthandlen. Han gik ud fra, at de ansatte havde ansvaret – eller i hvert fald, at det var ejerens ansvar. Han stillede ingen spørgsmål, for hans opfattelse var, at firmaet kørte, som det skulle.

Han ønsker at forklare landsretten, at han i 2014 og 2015 rejste meget. Han var ude af landet fra omkring slutningen af 2013 og kom først tilbage i begyndelsen af 2015. Efterfølgende rejste han igen 2015 yderligere i 7-8 måneder. Rejserne gik til Irak. Baggrunden for rejserne var, at han, efter han havde lukket sin grønthandel, overvejede at forlade Danmark for at finde et andet arbejde. Han var også blevet træt. Hans kone og deres lille datter var sammen med ham. Han har udarbejdet en oversigt over sine rejser. Som det fremgår heraf, var han i 2014 i udlandet i 333 dage. Han har aldrig været til stede, når der kom leverancer med store kontantbeløb fra banken. Det husker han i hvert fald ikke. Hans forklaring for byretten om, at der var en nøgle til stede, var således noget, han havde hørt om fra de ansatte. Han var heller ikke i Danmark, da der var indbrud i forretningen i 2014. Som han forstod på den opringning, han fik om indbruddet, skete indbruddet i juli måned 2014. Foreholdt, at han i byretten har forklaret, at indbruddet fandt sted i slutningen af 2014, har han forklaret, at han nok bare mente i anden halvdel af dette år. Han ikke været med til at ansætte nogen af medarbejderne i forretningen. Når han i byretten forklarede, at andre forretninger, navnlig grønthandlere og vekselbureauer, der ikke havde mulighed for at veksle penge selv i banken, vekslede i ApS, var han ikke klar over, hvorfor de andre forretninger ikke selv havde mulighed for at veksle penge i banken (AX:13).

Foreholdt, at det fremgår af hans skatteoplysninger, at han i 2014 havde arbejdet 1920 timer for ApS, har han forklaret, at det hang sammen med, at han modtog 20.000 kr. pr. måned svarende til et fuldtidsarbejde. Det var således en misforståelse, når det i byrettens dom (AX:5) er angivet, at han arbejdede på fuld tid i forretningen. Det var en af de ansatte i forretningen, der udfærdigede papirerne; det var V12. Grunden til, at han fik de månedlige betalinger var, at det var en del af aftalen med den tidligere ejer; det var en naturlig betaling for hans investering. Han er ikke tidligere blevet spurgt om dette, så han betragter ikke sin forklaring herom som en ny forklaring. Han fortalte sin forsvarer i byretten om sine rejser, men han forklarede ikke om det, da han ikke blev spurgt. Han havde ikke regnet med at blive dømt, da han ikke havde gjort noget forkert. Da han så blev dømt i byretten, blev han bange, og det er derfor, han nu af sig selv forklarer om sine rejser.

Foreholdt, at han i byretten forklarede, at han kom i forretningen næsten hver dag, har han forklaret, at dette kun var tilfældet, når han var i Danmark. Han havde ikke pligt til at møde på faste tidspunkter og havde ingen fast arbejdstid. Det er korrekt, når han i byretten forklarede, at han instruerede de ansatte i at anvende handelssystemet. Under sin rejse havde han ikke internetforbindelse, men de ansatte kontaktede ham gennemsnitligt en gang om måneden, hvor de talte om, hvordan det gik med forretningen.

Han vil derfor sige, at han faktisk slet ikke var med til at drive forretningen. Det var ikke et problem, for ejeren af forretningen V9, var jo til stede. Endvidere var V12 der også. Det var normalt, at de, når de talte sammen, brugte "alias"-navne, som f.eks. "[...]-etellerandet".

Når han i byretten forklarede, at der blev købt valuta efter kundernes behov, var det heller ikke noget, han selv bestemte. Bestillingen skete efter forretningens behov, men det var, så vidt han ved, V12, der bestemte det. Det var de ansatte, der havde fortalt ham, at kunderne ønskede at få de vekslede euro udbetalt i 500 eurosedler, og det var derfor han forklarede sådan i byretten. Når det i byrettens gengivelse af hans forklaring fremgår, at han – efter at være blevet forevist en udgave af handelssystemet – forklarede, at det ikke var det samme system, som han havde arbejdet i, må det være udtryk for en misforståelse. Det, han mente, var blot, at han kendte udseendet af handelssystemet, og det var ikke Excel. Spørgsmålene i byretten var ikke så klare, at han blot kunne svare ja eller nej. Han blev f.eks. ikke spurgt om, hvordan han instruerede de ansatte. Han har ikke sendt forretningens interne skriftlige regler til myndighederne, og han husker ikke, at han skulle have været til interview om disse. Grunden til, at han i byretten forklarede dette, var, at han var bange, og han troede, at han ville få større problemer, hvis han forklarede sandheden.

Han blev forevist videooptagelse fra 14. maj 2015 kl. 10:56 fra forretningens overvågningskamera, hvortil han har forklaret, at det ikke er ham, der er den person, der på video- en går direkte ind i baglokalet. Han kan ikke genkende den pågældende som en ansat i forretningen, men måske kendte den pågældende en af de ansatte. Han kendte generelt alle ansatte i forretningen, og han kan ikke forestille sig, at der var tale om en af de ansatte. Når han selv kom i forretningen, blev han lukket ind i baglokalet af en af de ansatte. Det er heller ikke ham, der på videoen ses forlade forretningen samme dag kl. 11:09.

Foreholdt afhøringsrapport af 2. februar 2016, side 2, 2. afsnit (X1:279), hvoraf blandt andet fremgår, at han til politiet skulle have forklaret, at han næsten dagligt arbejdede i forretningen, og at han havde gjort dette, siden han overtog forretningen i 2012, at han ikke var der dagligt i åbningstiden, men nogle gange 3-4-5 timer ad gangen, og at der dagligt var åbent mellem kl. 10 og 18 samt lørdage fra kl. 10-16, har han bekræftet, at han har forklaret sådan. Det, han mente, var imidlertid bare, at det var sådan, det var, når han var i Danmark. Han husker ikke, om han under afhøringen forklarede, hvem der var ansat i forretningen. Foreholdt samme rapport side 3 (X1:279), hvoraf blandt andet fremgår, at han forklarede om den ansatte "V3", som politiet traf samme dag i forretningen, om "V7", der havde været ansat i ca. 6 måneder, og om "V8", som havde været ansat i ca. 1 år, har han bekræftet denne forklaring. Det, han forklarede om, var imidlertid rettelig kun hans forestilling om, hvordan det forholdt sig, da han ikke var den faktiske direktør for forretningen. Navnene var nogle, han havde fået oplyst i de telefonopkald, han fik under sine rejser, ligesom han havde mødt de pågældende.

Han blev forevist videooptagelse fra forretningens overvågningskamera af 30. april 2015, jf. politirapport af 3. februar 2017 (X2:484) om "videoovervågning/antal/kunder/300415", hvortil han har bekræftet, at det er ham, der ses gå ind i forretningens baglokale kl. 13.21 og forlade stedet igen kl. 15:05.

Han blev forevist videooptagelse fra forretningens overvågningskamera af 7. maj 2015 kl. 11:52, jf. politirapport af 19. januar 2017 (X3:18), hvortil han har bekræftet, at det var ham, der gik ind i forretningens baglokale, og forlod stedet igen kl. 13:24.

Han blev forevist videooptagelse fra forretningens overvågningskamera af 3. juni 2015 kl. 13:24, jf. politirapport af 19. januar 2017 om overvågning/antal kunder 070515 (X3:164- 165), hvortil han har bekræftet, at det var ham, der gik ind i forretningens baglokale, og forlod stedet igen kl. 15:59.

Han blev forevist videooptagelse fra forretningens overvågningskamera af 4. juni 2015 kl. 9.35, jf. politirapport af 19. januar 2017 (X3:170), hvortil han har forklaret, at det ikke er ham, der gik ind i forretningens baglokale. Billederne af manden, der forlod stedet igen kl. 11:24, er utydelige, men han kan ikke forestille sig, at det er ham.

Han blev forevist en række billeder udskrevet fra forretningens videoovervågning: Om billedet (X3:413), hvortil han har forklaret, at herren med det grå hår er V12, som han tidligere har nævnt, og som er indkaldt som vidne. I vekselbureauet stod V12 for at administrere forretningens regnskaber og de ansattes papirer. Det var ikke nødvendigvis ham, han talte med ved de telefonopringninger, han fik under sine rejser. V12 har ikke givet udtryk for, at der var nogen problemer. Den anden mand på billedet (X3:413) er V7, der også var ansat og håndterede modtagelse af valuta m.v. Manden i nederste højre hjørne i det øverste billede (X3:415), hedder V3, men han husker ikke hans efternavn. Han var også ansat i forretningen. Han ved ikke, hvad denne V3 lavede i forretningen, men han solgte og købte valuta ligesom de andre. Manden i det nederste billede på samme side med en kop i hånden er V10, der også var ansat i forretningen, men det var vist kun for en kortere periode. Han har ikke set den pågældende sidde i kassen. Forevist billedet af "X" (X3:35) har han forklaret, at det ligner V9, der var ejeren af forretningen, som han havde indgået sin partnerskabsaftale med. Det er ham selv, der ses på billedet (X3:444). Ingen af personerne på billedet X3:451 forestiller ham. Derimod kunne det godt ligne ham, der er på billedet X3:452 med den ternede skjorte, men den pågældende står med ryggen til, så det er han ikke sikker på. Om billede nr. 6 på (X1:231) har han forklaret, at den kode, der er anført under overskriften T1, må være en kode, som de ansatte kunne bruge. Det var ikke en, han selv brugte, men han husker det ikke nærmere. Billedet er i øvrigt også utydeligt. De ansatte havde ikke hver deres Firma4-koder, men der var nogle koder, og de anførte koder, og herunder koden under hans navn, kunne bruges af alle de ansatte.

Når han i byretten forklarede, at han foretrak at have pengene liggende derhjemme, idet han var personligt forsikret, mente han rettelig, at han troede, at hans hjem var sikkert, idet der altid var nogen, der opholdt sig i hjemmet. Han sagde til politiet, at de 100.000 euro, politiet fandt ved ransagningen af hjemmet i februar 2016, tilhørte forretningen, og de var enten forretningens penge eller "folkenes penge", dvs. de personer, der havde deponeret penge i forretningen. Deponenterne fik ikke renter, men det fik han heller ikke selv, når han havde i penge i banken. Når han havde råd til at rejse så meget, hang det sammen med, at han kun opholdt sig i Irak, og at han opholdt sig hos familien; han rejste altså ikke meget rundt, og havde derfor ikke mange rejseomkostninger. Foreholdt politirapport af marts 2020 om "Gennemgang af irakisk pas ..." og viseringerne i hans pas (TX:5 og 30) har han forklaret, at han har rejst i Grækenland og Ukraine. Den 19.-30. oktober 2017 ved han ikke, hvor han var. Han ved heller ikke, hvor han var på ferie i august 2016. Forevist billedet af side 31 i hans pas (TX:17) har han forklaret, at han tror, at han var i Ukraine, men det er han ikke sikker på. Han rejste dertil til et tandlægebesøg. Det gjorde han 3-4 gange, men han husker det ikke nærmere. Han blev der nok i ca. to uger ad gangen.

Foreholdt, at der ikke er irakiske viseringer i hans pas, der svarer til hans forklaring for byretten om, at han skulle have været til sin datters bryllup i januar 2014, har han forklaret, at det må hænge sammen med, at

han rejste til Irak i slutningen af 2013; han kan dog ikke huske dette nærmere. Når han i byretten forklarede, at han var til sin datters bryllup fra den 15. til den 25. januar 2014, skulle det rettelig forstås således, at han også i denne periode var i Irak.

Han kendte ikke udtrykket "smurfing", før sagen blev behandlet i byretten. Politiet havde heller ikke afhørt ham om det. I dag forstår han godt begrebet, fordi han siden har haft mulighed for at få det forklaret. På de tidspunkter, han har været i forretningen, har han kun oplevet, at de ansatte arbejdede på normal vis. Han har således ikke oplevet smurfing i den tid. Han kendte ikke forretningens handelssystem, og har aldrig selv anvendt det. Grunden til, at han alligevel kunne forklare om det i byretten, var, at de ansatte havde fortalt ham om det. Han kendte ikke nærmere til hvidvaskreglerne. Han regnede med, at de ansatte, havde styr på det.

Da han blev anholdt, trådte han ud af virksomheden. Det foregik ganske enkelt ved, at han sagde til V9, at han ønskede at udtræde. V9 indvilligede i igen at overtage forretningen i eget navn. Han fik ingen penge i den forbindelse, så han tabte hele sin investering. Hverken han eller hans familie har købt nogen dyre ting – heller ikke under rejserne.

Han kan godt gøre sig forståelig på dansk, men han forstår ikke et mere specialiseret sprog. Foreholdt, at det fremgår af politirapport af 9. marts 2016, at han under sin første afhøring hos politiet stort set ikke anvendte tolk, og at der heller ikke blev anvendt tolk ved den anden afhøring (X1:304, 306 og 309), hvor hans forsvarer også var til stede, har han forklaret, at det viste sig at være en fejl, for han kunne ikke udtrykke det, han ønskede.

Vidnet kriminalassistent V5 har forklaret blandt andet, at tidspunktet 16.25, som han nævnte under sin forklaring for byretten (AX:29) rettelig skulle være 16.21. Han måtte på et tidspunkt konstatere, at han havde svært ved at se forskel på to af de ansatte, nr. 2 og 3. Derfor noterede han for en sikkerheds skyld det som ansatte nr. 2/3. Der var kun ganske få udfald i videomaterialet fra forretningen. Han kan ikke sige, om der var tale om aktive sletninger, eller om det skyldtes en teknisk fejl. For at lade tvivlen komme tiltalte til gode, har han hellere talt en person for meget med som kunde end en for lidt. Som han husker det, var der videoovervågning fra de søndage, hvor han konstaterede, at der var lukket. Overvågningen viste da bare en tom butik. De konstaterede, at der var nogle videooptagelser fra baglokalet. Han husker ikke, om han har set personen X lave andet end at socialisere, han koncentrerede sig nok mere om kunderne C og G, som var der meget og optrådte meget hjemmевant. Når han i rapporterne beskrev tiltalte som ejer af forretningen, var det ud fra de registrerede selskabsoplysninger. Man kunne se ham på videomaterialet, men han husker ikke, at tiltalte skulle have forestået ekspeditioner, eller at have set handlinger, som bekræfter, at tiltalte optrådte som ejer af forretningen.

Han fik kopier af tiltaltes pas og fik også senere udleveret det originale. Han har ikke særlige forudsætninger for at vurdere, om viseringer er ægte, men han skønnede, at de så ægte ud.

Han blev forevist udateret brev fra Københavns Politi til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (X1:115). Han har hertil forklaret, at sagen er en udløber af efterforskningen, der blev kaldt Operation Mr. Moneymaker mod V1. Det var lidt tilfældigt, at sagen opstod.

Foreholdt BIQ-udskrift (X4:9), hvoraf bl.a. fremgår, at V9 skulle være reel ejer af selskabet fra 1. juli 2004, har han forklaret, at V9, så vidt han husker, havde solgt forretningen til tiltalte. Efterforskningen rettede sig mod tiltalte, da det var ham, der skattemæssigt var registreret som ejer af forretningen.

Forevist R75-udskrift vedrørende tiltalte for 2013 (X1:82), hvoraf fremgår, at tiltalte skulle være lønmodtager, har han forklaret, at han i andre rapporter har redegjort for, hvorfor efterforskningen rettede sig mod tiltalte. Hvis det ikke er bestridt, at han var direktør, var det nok derfor.

Han kan ikke sige, hvorfor tiltalte ikke blev afhørt til sagen om smurfing. Han synes, tiltalte blev afhørt om de forhold, der var relevante.

Det var SØIK, og herunder navnlig V6, der stod for at gennemgå virksomhedens handelssystem.

Særligt om forhold 1 har han forklaret, at man kan se i sagen, at der foreligger observationsrapporter, afhøring af V1 mv. På det tidspunkt koncentrerede efterforskningen sig mod V1 som Mr. Moneymaker, og de undersøgte ikke, om det ville være muligt for vekslebureauet at veksle et så stort beløb, eller om der er afleveret et så stort beløb tilbage til virksomhedens bank.

Om genafhøringen af tiltalte den 9. marts 2016 (X1:304) har han forklaret, at han husker det således, at der ikke var nogen sproglige problemer. Den første afhøring, hvor der var tolk til stede, endte også med, at de talte meget direkte sammen uden brug af tolk.

Vidnet specialkonsulent V6 har vedrørende de beregningsforudsætninger, der er angivet i hans rapport nr. 7 (X6:324), bl.a. forklaret, at han har betragtet alle, som V5 har anset for kunder i forretningen, som handlende kunder. Det er endvidere lagt til grund, at alle disse kunder handlede med euro, og at alle kunderne handlede for det maksimalt tilladte beløb, dvs. 1.000 euro. Omvendt er handler med legitimerede kunder ikke medregnet, for de måtte jo gerne handle mere end 1.000 euro. Endvidere er ikke-legitimerede kunder, hvor det i handelssystemet er registreret, at de har handlet mere end 1.000 euro, ikke taget med; det kunne jo være en forglemmelse. Pointen med alle disse forudsætninger er, at det dermed er sikret, at det legale handelsbeløb for den enkelte dag har været så højt som overhovedet muligt, således at tiltalte bliver stillet så gunstigt som muligt. Han har ikke beregnet, hvor stort det beregnede smurfingbeløb ville have været, hvis man ikke havde medtaget disse forudsætninger. Men han har beregnet det gennemsnitlige handelsbeløb pr. transaktion for de 28 dage. Det var vist omkring 700 euro pr. transaktion. Der er dermed lagt godt med "luft" ind i beregningerne af det legale handelsbeløb.

Han blev foreholdt uddrag af revisionsberetning af 1. november 2020 fra EY om T2, Revisormæssig gennemgang af SØIK's rapporter.

Om pkt. 2.3, 1. pind, har han forklaret, at det ikke er rigtigt, at SØIK identificerede 771 lejlighedskunder, jf. oversigten i hans rapport nr. 7, hvor der er angivet 1.418 lejlighedskunder (X6:325). Han kan heller ikke genkende det samlede køb på 1.152.148 euro. Der var rettelig tale om 1.555.769 euro.

Han forstår godt tankegangen bag revisorens bemærkning om ukorrekt periodisering. Efter hans opfattelse går den på, at en registrering skal henføres til den dag, transaktionen er foretaget, og han forstår på den baggrund revisorens kritik således, at det godt kan være, at en transaktion, der er registreret én dag, faktisk er foretaget f.eks. dagen i forvejen. Men han anser denne indvending for temmelig teoretisk, da en kunde i almindelighed må antages at ville have en kvittering for sit køb. Kritikken kan have en betydning, da der er nogle dage, hvor salget fordelt på lejlighedskunder er mindre end det maksimale legale salg. Han har her lagt til grund, at der de pågældende dage ikke er sket smurfing. Dette var f.eks. situationen for den 29. april 2015, jf. oversigten (X6:325). Men hvis der på den enkelte dag var "luft" til, at der kunne have været yderligere lovlig handel, og hvis der så i relation til registreringerne for de andre dage "fyldes op" i den ledige plads ved at antage, at de senere dages registreringer relaterer sig til de dage, hvor der var luft op til det maksimalt lovlige beløb, så bliver det samlede beløb, som der er sket smurfing for, mindre. Det giver imidlertid for ham at se ikke mening, da kunderne som nævnt i almindelighed vil bede om en kvittering, og man kunne lige så godt ved en efterfølgende registrering datere transaktionen på den korrekte dag.

Revisor regner på forskellen mellem 1,405 og 1,555 mio. euro, jf. summerne i kolonnerne I og J i oversigten (X6:325). Det mener han som nævnt er forkert, men det giver et lavere smurfingbeløb, jf. pkt. 2.3, 2. pind i revisorrapporten.

Derudover lægger revisor i den sidste pind i det nævnte afsnit en yderligere forudsætning ind. Revisors pointe er her, at han regner på køb af euro registreret i handelssystemet frem for oplysningerne om køb af euro fra Nordea. Ved hans egen beregning med udgangspunkt i købene hos Nordea omfatter opgørelsen 23 måneders køb af euro. Revisors opgørelse ud fra handelssystemet bygger kun på perioden fra ultimo oktober 2014 - 31. december 2015, fordi data i handelssystemet først blev fuldstændigt ultimo oktober 2014. Dermed mangler revisors opgørelse bureauets køb af euro fra perioden februar til oktober 2014.

Om sin forklaring i byretten (X:32) om, at han ikke havde kontrolleret registreringerne, har han forklaret, at han er usikker på, om hans besvarelse angår registrerede eller ikke-registrerede kunder. Det kan ikke lade sig gøre at kontrollere de ikke-registrerede kunder, men han har heller ikke kontrolleret de registrerede kunder ved at sammenholde mapperne med id-papirer med oplysningerne i handelssystemet.

Med udgangspunkt i oversigtsskemaet X6:325 om den 28. april 2015 har han forklaret, at han ikke har set bogholderiet, men kun handelssystemet. Men bankregnestykket går op, fordi køb af valuta er finansieret ved indbetaling af valuta. Det kan ikke udelukkes, at nogle transaktioner, der er registreret på én dag, i virkeligheden er foretaget på en anden dag – men som nævnt ville dette efter hans opfattelse være ulogisk. Efterforskeren V5 har meget minutiøst gennemgået videoovervågningen, men han kan ikke sige, om det på optagelserne kan ses, om der indbetales penge. De korte intervaller mellem de registrerede transaktioner indikerer for ham, at der er sket smurfing, dvs. at der på én gang er indbetalt et stort beløb, som så er delt op i mange mindre transaktioner. Det vil ikke nødvendigvis tage ret lang tid at indtaste en række ens handler som f.eks. "SOLGT: 750 euro", "SOLGT: 750 euro" og "SOLGT: 750 euro". Som nævnt er det i hans beregninger lagt til grund, at det samlede beløb er modtaget samme dag, som der er registreret salg.

Han har haft den fil, som han har fået udleveret af NC3. Han har fået tilsendt fire billeder fra efterforskeren taget af originalsystemet, og han blev bedt om at kontrollere, at det var det samme, han havde fået. Det var det, men det var jo kun en meget lille del af det, der var billeder af.

Vidnet V7 har forklaret blandt andet, at han rettelig begyndte i ApS i den 22. februar 2014 (AX:33), og at datoen den 13. juni 2014 (AX:35) rettelig var den 30. juni 2014.

Det var V3, der spurgte, om han havde lyst til at arbejde i ApS, og sådan blev han ansat. Han har stort set ikke set tiltalte før i oktober 2014. Da han begyndte i ApS, var det X9 som stod for at bestille euro. Herudover var V3 ansat, og V12 var den, der havde ansvaret. Det var V12 der var chefens stedfortræder. Tiltalte var chefen, og det var tiltalte, der ejede vekselbureauet. Da han begyndte at arbejde i ApS, var tiltalte der imidlertid ikke, så det var V12, der var chefen. Det var således V12, der fik hans oplysninger til brug for ansættelsen. Han blev forevist et billede (X3:413). Hertil har han forklaret, at det er V12, der er på billedet øverst til venstre, mens han selv er personen til højre på det samme billede.

Når han i byretten forklarede, at det var tiltalte, der lagde en seddel frem om bestilling af valuta i Nordea, er det ikke rigtigt, for det var ikke tiltalte i denne sag, der lagde bestillingen til ham. Måske har han misforstået, hvem der var tiltalt. Han var heller ikke tilfreds med den oversættelse, der skete i byretten. Han fik slet ingen oplæring i systemet. Det var V12 og X9 der fortalte ham, hvad han skulle gøre, ligesom han lagde mærke til, hvad de to andre gjorde.

Nogle gange så han tiltalte i forretningen; men andre dage var han der ikke. Han har aldrig set tiltalte betjene kunderne. Efter hans opfattelse ville tiltalte ikke være i stand til at betjene systemet, for det var et vanskeligt system – og det havde tiltalte ingen erfaring med.

Om overfaldet den 30. juni 2014, som han forklarede om i byretten, har han fortalt, at det foregik omkring kl. 17.55, hvor han gik udenfor for at tage flaget ind. Der kom tre maskerede personer mod ham med knive i hænderne. Først troede han, at de var udklædte som til fastelavn, men det var de ikke. Vekselbureauet modtog en erstatning i anledning af røveriet. Han mener, at det drejede sig om 950.000 kr. På det tidspunkt havde han fortsat ikke set tiltalte. De havde dog kontakt med tiltalte. Det var på det tidspunkt, de købte det nye handelssystem. Det var noget, V12 og en anden ansat, X10, som kun var i forretningen i kort tid, havde aftalt, men det er ikke noget han ved mere om.

Om hans R75-udskrift for 2014, hvoraf bl.a. fremgår, at han det pågældende år havde arbejdet i ApS i 66 timer (X6:388), har han bekræftet, at det forholdt sig sådan. Det er rigtigt, at han mener, han stoppede i ApS omkring juli 2015. Foreholdt SKATs registrering for 2014 har han forklaret, at han ikke var ansat hele året (X1:159).

Om personen X, der bl.a. er omtalt i rapport om "videoovervågning/antal kunder 200515", side 2 vedrørende tidspunktet onsdag den 20. maj 2015, kl. 15:56 (X3:113), og forevist videoovervågningen fra vekselbureauet fra det nævnte tidspunkt, har han forklaret, at han kender den pågældende. Der er tale om

V9 der kom i vekselbureauet næsten dagligt. Han sad der bare, men han mener, at V9 havde en relation til virksomheden, og han har hørt, at V9 var partner i virksomheden. Han mener, at V9's andel af forretningen var halvdelen. Virksomheden var dog ikke i V9's navn, men i tiltaltes navn. V9 bestemte f.eks., hvor meget der skulle bestilles, når tiltalte ikke var der. Han har i virkeligheden slet ikke set tiltalte i virksomheden. Han har set V9 flere gange. Foreholdt politirapport om telefonisk afhøring af ham den 6. marts 2020 (TX:65), side 2, 3. afsnit, hvoraf bl.a. fremgår, at han skulle have forklaret: *"Adspurgte bekræftede afhørte, at V12 arbejdede med samme arbejdsopgaver som afhørte gjorde. Adspurgte om denne V12 var en slags chef, oplyste afhørte at det var ejeren der var chef. Forespurgte om chefen var "T1" bekræftede afhørte dette, men afhørte oplyste videre, at V12 var en "underchef" i forretningen når T1 ikke var der"*, har han forklaret, at han ikke har forklaret sådan. Han har nok ikke forstået spørgsmålet. Når han ikke sagde noget til politiet eller tidligere under sin afhøring i landsretten om, at V9 skulle være medejer af forretningen, var det, fordi han først nu er blevet stillet spørgsmål om V9.

Revisor V11 har forklaret blandt andet, at han er uddannet statsautoriseret revisor. Han har tidligere bistået Bagmandspolitiet med en række større straffesager. Han er i dag ansat i en særlig Forensic-afdeling i revisionsvirksomheden EY, der udelukkende beskæftiger sig med svindelsager og lignende.

Han har vedrørende forhold 1 set på, hvad der kan læses ud af det elektroniske handelssystem og det manuelle system, som blev anvendt, indtil det elektroniske system kom i anvendelse. Ved denne undersøgelse kunne han ikke se de 348.000 euro. Han har heller ikke kunnet finde dette beløb i handelsudskrifterne fra Nordea. Derfor har han konkluderet, at hvis transaktionen har fundet sted, så er det i hvert fald ikke noget, der er registreret i systemet. Han har herved set kontoudskriften (X1:328). Hvis det skulle være sket ved euro, der er indkøbt tidligere, vil det kræve en meget stor likviditet. Han har ikke forholdt sig til, om det har været en sort økonomi, men kun, hvad der er i systemet. Systemet har ikke, som det ellers er normalt, registreret kassebeholdningen.

Om forhold 2 har han forklaret, at bilag 1 viser, hvad han selv ville gøre, hvis han var revisor i sagen. Det skal være muligt at genfinde ethvert tal via et såkaldt revisionsspor i finanssystemet, den fysiske kassebeholdning, kassesystemet – og dermed burde det også være i politiets kassesystem. Han kan ikke i det materiale, han har haft adgang til, se, at politiet har foretaget disse undersøgelser. Når man ikke baserer sig på afstemte tal, har man ikke et sikkert grundlag for sine konklusioner. Der er jo på den baggrund ingen garanti for, at handelssystemets udvisende er rigtigt.

Om rapportens pkt. 3.3 har han forklaret, at SØIK i realiteten har foretaget en stikprøve og sammenholdt denne med registreringerne i handelssystemet. Det forudsætter, at transaktionerne i handelssystemet for de pågældende dage faktisk er sket de pågældende dage. Man kan se på den 4. juni 2014, at det ikke var tilfældet. På denne dag har politiet konstateret 51 kunder, således som man kan se på bilaget (X6:325), men der er ikke registreret nogen transaktioner overhovedet. Derfor må man efter hans opfattelse tage udgangspunkt i det maksimalt tilladte handelsbeløb for det samlede antal kunder og fordele dem over hele perioden. Der er også andre grunde til, at han mener, at SØIK's metode indeholder en periodiseringsfejl.

Det opgjorte smurfingbeløb til ca. 54 mio. kr. bør efter hans opfattelse rettelig være i størrelsesordenen 13-14 mio. kr., således som han har redegjort for i pkt. 3.3 i rapporten.

De 771 kunder, som han nævner i sin rapport, pkt. 2.3, svarer til de kunder, som SØIK har registreret på de 17 dage, som SØIK reelt har foretaget ekstrapoleringen ud fra, fordi der er set bort fra de dage, hvor transaktionerne kunne ligge inden for det tilladte beløb. Når der ikke er oplysninger om, hvilke handler der er sket på de konkrete dage, må man efter hans opfattelse se på hele perioden.

Vidnet V10 har forklaret blandt andet, at det er ham, man ser på det nederste billede fra vekselbureauets overvågningskamera (X3:415). Han blev foreholdt politirapport af 9. marts 2020 om telefonisk afhøring af vidnet, side 2 (TX:69), hvoraf bl.a. fremgår, at han til politiet skulle have forklaret, at han havde arbejdet i alt ca. 4-6 måneder i vekselbutikken ApS på ... i 2014 eller 2015, og at han arbejdede i butikken ca. 15-20 timer om måneden. Han bekræftede denne forklaring og tilføjede, at han er lidt usikker på det nøjagtige tidspunkt. Måske arbejdede han der dog lidt mere, fordi han var arbejdsløs. Han var i ulønnet praktik. Om baggrunden for sin ansættelse i bureauet har han forklaret, at han kendte tiltalte fra tidligere. Det var tiltalte, der stod for ansættelsespapirerne.

Efter praktikperioden blev tiltaltes butik røvet, men det var ikke noget, han ved nærmere om. Han husker heller ikke, om det var i 2014 eller 2015.

Vekselbureauet ringede, når der var brug for ham. Nogle gange var det én gang om ugen, andre gange sjældnere. Det var de ansatte i forretningen, der ringede. Han husker ikke, om tiltalte også ringede efter ham, men det er muligt. Det gik han ikke så meget op i.

Hans arbejde bestod i, at han tog mod bestillinger i euro eller dollars fra butiksindehavere omkring Hovedbanegården. Han fik pengene fra tiltalte, når han var der, men som regel fik han pengene overleveret fra tiltaltes ansatte. Tiltalte var der ikke altid, og nogle gange så han slet ikke tiltalte. Han gav så valutaen fra bureauet til butiksindehaverne. Han husker ikke præcis, hvornår tiltalte var til stede i butikken i 2014. Han har set tiltalte arbejde i vekselbureauet, men kun meget sjældent. Nogle gange sad tiltalte ved skranken, andre gange ved skrivebordet, men han ved ikke nærmere, hvad tiltalte lavede. Han ved ikke, om tiltalte tog nogen beslutninger i bureauet. Når tiltalte ikke var i butikken, var det X11, der bestemte.

Da politiet spurgte ham første gang, om han kendte tiltalte, svarede han, at det gjorde han ikke. Det var først, da de spurgte, om han kendte ejeren af ApS, at han blev klar over, at han kendte den person, de talte om. Han kender tiltalte under navnet "...".

Han kender de to personer på billedet fra forretningens overvågningskamera (X3:413), men han ved ikke, hvad de hedder. De pågældende arbejdede begge i vekselbureauet, men han ved ikke, hvem der havde ansvaret for bureauet.

Vidnet V3 har forklaret blandt andet, at "X5" rettelig hedder ... Det var tiltalte, der ansatte ham i vekselbureauet. Han havde på forhånd haft kontakt med ham, muligvis over telefonen. Da han kom på arbejde første gang, var tiltalte der, men han husker ikke nærmere detaljer. Nogle gange kom han bare forbi forretningen, selvom tiltalte ikke havde ringet efter ham. Det skyldtes, at han havde nogle venner i forretningen. Når han skulle på arbejde, var det enten tiltalte eller en af de andre ansatte i forretningen,

der ringede til ham, eller sagde det til ham, når han kom forbi. I butikken var X5, X11 og X12. V12, der ses på billedet fra forretningens overvågningskamera som den siddende mand (X3:413), kender han godt. Han er en af tiltaltes venner, og han plejede at være til stede, når han selv var i forretningen. Den pågældende var der, snakkede og hjalp til, men der var ikke tale om officielt arbejde. Han var der bare som en ven. Tiltaltes oplæring af ham i forretningen foregik ved, at tiltalte gav ham opgaver og ved, at tiltalte viste ham, hvordan han skulle gøre. Det gjaldt også Firma4-opgaverne. Havde han noget at spørge om, gik han enten til tiltalte eller en af de andre ansatte, der var til stede. Det er rigtigt, at tiltalte var meget ude at rejse i 2015. Han ved ikke, hvor meget det var. Han kom jo kun i forretningen en gang om ugen eller hver 14. dag. Han ved ikke, om tiltalte var bortrejst flere måneder ad gangen. Når tiltalte ikke var i forretningen, var det alle de ansatte, der stod for at drive forretningen.

Vidnet V12 har forklaret blandt andet, at han har kendt tiltalte i lang tid, i mere end 10 år. Han kender ikke tiltalte gennem foreninger, men han har handlet hos tiltalte, og kender tiltalte som en respektabel mand. De 396.000 kr., som han deponerede hos tiltalte, således som han forklarede i byretten, afleverede han ad flere omgange i små portioner. Tiltalte anbragte pengene i forretningen, fordi det var et sikkert sted. Han har ikke forstand på, om det ville være bedre at deponere pengene i en bank. Det var lettere for ham at gå til tiltalte.

Tiltalte og han tog hen til revisoren, og så blev forretningen ændret, således at den kom til at stå i hans navn. Han overtog butikken, fordi han ønskede at redde bare nogle af sine penge, som var væk efter, at politiet havde taget dem. Han husker ikke, om det var i 2016, men han husker, det var i oktober måned. Det var nok omkring 6-8 måneder efter, politiet havde været der. Han ønskede at lave butikken om til en blomsterbutik eller en juiceforretning eller lignende, men senere fik han at vide fra selskabets advokat, at det måtte han ikke. Det er firmaet, der ejer butikken, han har bare overtaget lejemålet, som boligselskabet ejer. Han aner ikke, om der er tale om et anpartsselskab. Han har aldrig tidligere ejet et vekselbureau på samme adresse. Han blev foreholdt, at det fremgår af BIQ-udskrift vedrørende virksomheden, at han er registreret indtrådt som reel ejer fra 1. juli 2004, hvor selskabet havde adresse i København, og at han ikke er udtrådt. Hertil har han forklaret, at dette ikke er rigtigt.

Hvis tiltalte har forklaret, at han i 2012 havde overtaget halvdelen af selskabet, er det ikke noget, han kender noget til. Han kom ikke så meget i vekselbureauet, for han rejste meget i Irak, hvorfra hans familie kommer. Det har han gjort rigtig meget siden 2004, idet han har rejst 3-4 måneder ad gangen.

Foreholdt, at det fremgår af observationsrapporter vedrørende vekselbureauet fra den 19. og 20. maj 2015 (X3:104 og 113), at en person omtalt som "X", og at "X" efter tiltaltes forklaring skulle være ham, har han forklaret, at han ikke ved, om han var i vekselbureauet på disse datoer; det husker han ikke længere.

Vidnet V12 har forklaret blandt andet, at han aldrig har arbejdet i vekselbureauet, og at han ikke ved, hvad det vil sige at arbejde der. Det var ikke decideret arbejde, han lavede. Han er oprindelig uddannet lærer, men på grund af dårligt helbred har han meget fritid. Tiltalte, som han kender som T1 – dvs. T1's far – var hans ven, og derfor tog han nogle gange hen til forretningen. Det var først senere, han blev klar over, at tiltalte rettelig hedder T1. Han ved ikke, om han kom i forretningen i 2014. Når han var i forretningen, så han nogle gange tiltalte. Andre gange var tiltalte der ikke. Han ved ikke, om tiltalte var fraværende i længere perioder. Han ved ikke, hvem der stod for driften af forretningen, når tiltalte ikke var der.

Personlige oplysninger

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret blandt andet, at han fortsat ikke har noget arbejde. Han bor stadig med familien i huset i Vanløse og afventer fortsat resultatet af den verserende straffesag. Hans økonomi er dårlig, fordi han ikke har noget arbejde og må lade sig forsørge af sin familie. Hvis han findes skyldig, vil han være indstillet på at udføre samfundstjeneste.

Landsrettens begrundelse og resultat

Ad skyldsspørgsmålet

Om den rette straffebestemmelse

Forsvareren har gjort gældende, at overtrædelserne i forhold 1 og 2, såfremt tiltalte findes skyldig, skal henføres under bestemmelsen i straffelovens § 290 a om hvidvask – og ikke under hæleribestemmelsen i straffelovens § 290, som er anført i tiltalen i såvel forhold 1 som forhold 2.

Det følger af straffelovens § 3, stk. 1, 1. pkt., at hvis den straffelovgivning, der gælder ved en handlings påkendelse, er forskellig fra den straffelovgivning, der gjaldt ved handlingens foretagelse, afgøres spørgsmålet om strafbarhed og straf efter den senere lov, dog at afgørelsen ikke derved må blive strengere end efter den ældre lov.

Bestemmelsen i straffelovens § 290 a blev indsat ved lov nr. 711 af 8. juni 2018 om ændring af straffeloven (selvstændig bestemmelse om hvidvask), der trådte i kraft den 1. juli 2018. Samtidig blev hæleribestemmelsen i straffelovens § 290, stk. 1, ændret, således, at denne herefter ikke omfatter forhold omfattet af § 290 a.

Efter straffelovens § 290 a, stk. 1, om hvidvask straffes den, der konverterer eller overfører penge, som direkte eller indirekte er udbytte af en strafbar lovovertrædelse, for at skjule eller tilsløre den ulovlige oprindelse. Stk. 2 om overtrædelser af særlig grov beskaffenhed er for så vidt angår opregningen af strafskærpende momenter enslydende med bestemmelsen i § 290, stk. 2, om hæleri af særlig grov beskaffenhed. Det fremgår af de almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.2 og 2.3.1 i det bagvedliggende lovforslag til § 290 a (lovforslag nr. L147 af 21. februar 2018), at en række forhold omfattet af den dagældende § 290 frem- over i stedet skulle være omfattet af § 290 a, og at der ikke var tale om kriminalisering af nye forhold, bortset fra vedrørende ”selvhvidvask”, som der ikke er tale om i denne sag.

Som tiltalen i såvel forhold 1 og forhold 2 er formuleret, finder landsretten, at de heri beskrevne vekslinger, må anses for omfattet af bestemmelsen i straffelovens § 290 a.

Det følger af retsplejelovens § 928, stk. 2, at i et tilfælde, hvor landsretten vil afsige ny realitetsdom og dømme efter en straffebestemmelse, som ikke er anvendt i den dom, der er anket, og hvor anklagemyndigheden heller ikke for landsretten har nedlagt påstand om anvendelse af denne bestemmelse, skal landsretten give parterne adgang til at udtale sig herom. Spørgsmålet om anvendelse af

straffelovens § 290 a, er som nævnt rejst af forsvareren under proceduren for landsretten, og parterne har haft lejlighed til at udtale sig her- om, og landsretten finder, at tiltalte også i denne henseende har haft adgang til et fyldestgørende forsvar.

Landsretten finder på den baggrund, at forholdene som gengivet i tiltalen må henføres under straffelovens § 290 a, stk. 2, jf. stk. 1.

Tiltaltes rolle i ApS

Tiltalte har for landsretten forklaret, at han ikke har været i vekselbureauet eller overhovedet i landet i langt den største del af gerningsperioden, og at han reelt alene var investor i virksomheden og således ikke havde ansvar for bureauets ledelse, som han ikke kendte noget til bortset fra månedlige telefoniske orienteringer. Denne forklaring strider på en lang række punkter mod tiltaltes detaljerede forklaring for byretten om driften af virksomheden. Han har ikke givet en sammenhængende forklaring på, hvorfor han ikke tidligere har forklaret herom, og hans forklaring for landsretten fremstår således i det hele utroværdig og konstrueret.

Tiltaltes forklaring om udlandsrejser støttes til en vis grad af de fremlagte kopier af viseringer og andre stempler i hans pas. Tiltalte har både et dansk og et irakisk pas, og landsretten finder, at det ikke kan lægges til grund, at stemplerne i tiltaltes pas udviser en fuldstændig oversigt over tiltaltes ind- og udrejse af landet.

Vidnet V7, som efter sine skatteoplysninger alene arbejdede 66 timer i vekselbureauet i 2014, har for landsretten på en lang række punkter ændret sin forklaring for byretten om tiltaltes rolle, og han har herunder noget usikkert og delvist selvmodsigende forklaret, at en bestemt anden ansat var chef i virksomheden, når tiltalte ikke var til stede, at han var bekendt med, at der var en anden person, der ejede halvdelen af forretningen, men at forretningen alligevel stod i tiltaltes navn, og at han i virkeligheden slet ikke havde set tiltalte i vekselbureauet. Også denne forklaring har fremstået utroværdig og konstrueret.

Landsretten tilsidesætter herefter tiltaltes og V7's ovennævnte forklaringer for landsretten.

Tiltaltes forklaring for byretten støttes af, at han i henhold til en udskrift fra Erhvervsstyrelsen af 9. marts 2015 fra den 1. juli 2012 var registreret direktør i selskabet, og at selskabet tegnedes af en direktør. Dertil kommer, at det af en BIQ-udskrift af samme dato vedrørende selskabet fremgår, at der ikke var en aktiv bestyrelse, at det fremgår af R75-udskrifter for 2014 og 2015 vedrørende tiltalte, at han de pågældende år havde oplyst, at han arbejdede fuld tid i selskabet, og at det var ham, der personligt i juni 2015 korresponderede med Erhvervsstyrelsen vedrørende de interne regler for selskabet. Endelig bemærkes, at det fremgår af selskabets årsrapporter for 2013 og 2014, at tiltalte var dirigent på selskabets ordinære generalforsamlinger, og det må lægges til grund, at tiltalte har underskrevet ledelsespåtegningen de pågældende år. Tiltalte har i øvrigt for landsretten vedstået forklaringen for byretten om sine personlige forhold, hvoraf fremgår, at han købte selskabet i 2012.

Også efter bevisførelsen for landsretten tiltrædes det på den baggrund, at det er lagt til grund, at tiltalte var ejer og daglig leder af vekselbureauet, og at han i den forbindelse udøvede sædvanlige ledelsesmæssige tilsyns- og instruktionsbeføjelser over for de ansatte i vekselbureauet, og at han også selv ekspederede kunder i vekselbureauet.

Ad gerningsindholdet i forhold 1

Det er for landsretten ubestridt, at V1 den 21. januar 2014 i vekselbureauet foretog veksling af 3 mio. svenske kroner til euro. Beløbet svarer til 348.000 euro og ca. 2.592.600 kr. som angivet i tiltalen. V1 er ved landsrettens ankedom af 16. juni 2016 som anført af byretten dømt for overtrædelse af straffelovens § 191 ved organiseret indsmugling af hash fra udlandet, og herunder for at have været pengeindsamler m.v. på vegne af en medtiltalt medgerningsmand, som tillige blev fundet skyldig. Det kan herefter lægges til grund, at pengene, som V1 vekslede i vekselbureauet, stammede fra salg af hash.

Henset til det anførte om tiltaltes rolle i vekselbureauet og til, at der var tale om veksling af et betydeligt beløb, der blev medbragt i en taske, og at vekslingen tog 1½ time, er det bevist, at vekslingen ikke kunne være sket uden tiltaltes vidende, enten af ham selv eller af de ansatte efter hans instruks.

Under hensyn til omstændighederne ved vekslingen er det endvidere bevist, at tiltalte i det mindste bestemt formodede, at pengene stammede fra salg af hash eller andre strafbare lovovertrædelser, og at vekslingen blev foretaget for at skjule den ulovlige oprindelse.

Med den bemærkning, at forholdet som anført ovenfor henføres til straffelovens § 290 a, stk. 2, tiltrædes det herefter, at tiltalte i øvrigt er fundet skyldig i den rejste tiltale.

Ad gerningsindholdet i forhold 2

Efter følgesedlerne fra Nordea som opgjort af specialkonsulent V6 fra SØIK lægger landsretten til grund, at ApS i perioden 1. januar 2014 - 31. december 2015 købte 32.957.000 euro fra Nordea. Frem til 28. februar 2015, hvor Nordea ophørte med at sælge 500-eurosedler, udgjorde denne seddel 92,1 % af det samlede køb, mens 200-eurosedler udgjorde 3,1 %. I den resterende del af perioden udgjorde 200-eurosedler 71,4 % af det samlede køb.

Forretningens handelssystem indeholder en angivelse af registrerede handler. En meget stor del af forretningens salg af euro blev registreret med salg på 1.000 euro (svarende til grænsen for, hvor store beløb der kunne veksles uden, at kunderne skulle vise id) eller beløb lige herunder. Det må lægges til grund, at det var muligt at foretage efterfølgende registreringer i handelssystemet.

Landsretten finder, at det mønster, som fremgår af handelssystemet, hvorefter en meget lang række vekselkunder skulle ønske at veksle til netop 1.000 euro – i 500 eller 200 euro-sedler – eller til et beløb lige derunder – er særdeles usandsynligt. Dertil kommer, at der i handelssystemet er registreret salg af euro på en række søndage, hvor det – uanset tiltaltes forklaring for byretten – som anført af byretten må lægges til

grund, at bureauet var lukket, og at der ved ransagningen den 2. februar 2016 på tiltaltes bopæl blev fundet 100.000 euro i kontanter i bunden af et klædeskab.

På denne baggrund tilsidesætter landsretten tiltaltes forklaring for byretten om, at handelssystemet gav et retvisende billede af forretningens salg af euro. Det tiltrædes på den bag- grund, at det er bevist, at registreringerne i handelssystemet af vekslinger på eller lige under 1.000 euro til uidentificerede kunder har haft til formål at dække over, at der reelt skete vekslinger af større beløb, hvor kunderne ellers skulle have været identificeret i henhold til hvidvasklovgivningen (smurfing).

Tiltalte har for landsretten bestridt SØIK's størrelsesmæssige opgørelse af smurfing beløbet, bl.a. under henvisning til den fremlagte beretning fra revisor V11 og dennes forklaring for landsretten. Af den nævnte rapport fremgår herom navnlig, at beløbet efter V11's opfattelse må beregnes væsentligt lavere, idet der består en risiko for fejlperiodisering. Han har herved henvist til, at politiets observationer den 4. juni 2015 viste 51 lejlighedskunder på videoovervågningen, og at der efter handelssystemet ikke blev registreret salg af euro den pågældende dag, og at dette efter hans opfattelse mest sandsynligt skyldes fejl i den foretagne periodisering. Specialkonsulent V6 har for landsretten forklaret, at han finder den anførte kritik temmelig teoretisk, herunder navnlig fordi kunder i almindelighed må forventes at ville have en kvittering for deres handel. Landsretten bemærker herudover, at den 4. juni 2015 var den sidste dag i observations- perioden. Det må således have formodningen mod sig, at en eventuel periodiseringsfejl skulle have ført til, at eventuelle eurovekslinger, som var foretaget for de 51 lejlighedskunder den pågældende dag, skulle være blevet registreret i handelssystemet før denne dato og dermed i en forudgående del af observationsperioden. Det er ikke på nogen måde sandsynliggjort, at dette skulle være tilfældet. Landsretten finder det derfor ubetænkeligt at se bort fra det i revisorberetningen anførte om mulige periodiseringsfejl.

Der er ved anklagemyndighedens opgørelse af smurfing-beløbet i tiltalen, jf. den i byrettens dom nævnte rapport 7 af 25. juli 2018 angående salg af euro i april, maj og juni 2015 ekstrapoleret op til perioden 1. februar 2014 - 31. december 2015, indlagt en række forud- sætninger, der har påvirket opgørelsen i nedadgående retning, jf. tillige forklaringen afgivet af specialkonsulent V6.

Herefter og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at smurfingbeløbet er opgjort i overensstemmelse med tiltalen.

Henset til det anførte om tiltaltes rolle i vekselsbureauet samt til omfanget og systematikken i den gennemførte smurfing må det lægges til grund, at vekslingerne blev foretaget af tiltalte selv og/eller af de ansatte efter hans instruks og med hans vidende.

Landsretten finder det efter omstændighederne, herunder modtagelsen af store kontante beløb i danske kroner, der veksles til 500 euro-sedler, uden at kræve nærmere identitetsoplysninger, sammenholdt med bevisresultatet i forhold 1, ubetænkeligt at anse det for bevist, at tiltalte i det mindste bestemt formodede, at pengene stammede fra strafbare lovovertrædelser, og at vekslingerne blev foretaget for at skjule den ulovlige oprindelse. Som anført af byretten er det ikke godtgjort, hvilke strafbare lovovertrædelser

kunderne havde deres penge fra, hvorfor forholdet efter den dagældende bestemmelse i straffelovens § 290, stk. 2, måtte anses for et forsøg efter straffelovens § 21.

Med den bemærkning, at forholdet som ovenfor anført henføres til straffelovens § 290 a, stk. 2, (tidligere § 290, stk. 2) jf. § 21, tiltrædes det i øvrigt herefter, at tiltalte er fundet skyldig i den rejste tiltale.

Straffastsættelse

Straffen fastsættes efter straffelovens § 290 a, stk. 2, jf. til dels § 21. Navnlig henset til størrelsen af de omhandlede beløb og til, at forholdene er begået over en længere periode og systematisk som led i erhvervsmæssig drift af et vekselbureau, finder landsretten, at forholdene er begået under særdeles skærpende omstændigheder, jf. straffelovens § 88, stk. 1, 2. pkt.

Herefter og af de grunde, der i øvrigt er anført af byretten og henset til anklagemyndighedens endelige strafpåstand, nedsætter landsretten straffen til fængsel i 3 år og 11 måneder.

Rettighedsfrakendelse og konfiskation

Efter bevisresultatet og af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes byrettens bestemmelser om rettighedsfrakendelse og konfiskation i forhold til tiltalte.

Med den anførte ændring stadfæster landsretten herefter dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T1 stadfæstes med den ændring, at straffen nedsættes til fængsel i 3 år og 11 måneder.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 02-12-2020

Nourhan Hajjo

Retsassistent

Københavns Byret

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 12. april 2019 i sag

SS 2-24200/2018

Anklagemyndigheden

mod

T1

Født august 1962

og

T2

(Tidligere ApS)

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 11. oktober 2018.

T1 og T2 er tiltalt for

1.

T1

Hæleri af særlig grov beskaffenhed og under særdeles skærpende omstændigheder efter straffelovens § 290. stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 88. stk. 1. 2. pkt.

ved den 21. januar 2014, mellem klokken 11.32 og kl. 13.09, i vekselbureauet ApS uberettiget at have skaffet sig eller andre del i udbytte, der var opnået ved straf- bare lovovertrædelser, eller uberettiget at have skjult, opbevaret, transporteret, hjulpet til afhændelse eller på lignende måde efterfølgende at have virket til at sikre andre udbyttet af strafbare lovovertrædelser, idet tiltalte som ejer og direktør for vekselbureauet foretog en veksling til euro for V1, hvis sag er behandlet særskilt, for et samlet beløb på 348.000 euro sva- rende til ca. 2.592.600 danske kroner eller instruerede ansatte i vekselbureauet til at foretage den nævnte veksling, uagtet at tiltalte vidste eller formodede, at V1's penge hidrørte fra salg af hash eller andre strafbare lovovertrædelser.

principalt:

2.

T1

forsøg på hæleri af særlig grov beskaffenhed og under særdeles skærpende omstændigheder efter straffelovens § 290, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 21, jf. § 88, stk. 1, 2. pkt.,

ved i perioden fra den 1. februar 2014 til den 31. december 2015, i vekselbureauet ApS, uberettiget at have forsøgt at skaffe sig eller andre del i udbytte, der var op- nået ved strafbare lovovertrædelser, eller uberettiget at have forsøgt at skjule, opbevare, transportere, hjælpe til afhændelse eller på lignende måde efter- følgende at virke til at sikre andre udbyttet af strafbare lovovertrædelser, idet tiltalte som ejer af og direktør for vekselbureauet foretog vekslinger til euro for flere uidentificerede kunder for et samlet beløb på 7.327.712 euro svarende til ca. 54.591.453 danske kroner eller instruerede ansatte i vekselbureauet til at foretage de nævnte vekslinger, uagtet at tiltalte vidste eller formodede, at kundernes penge hidrørte fra strafbare lovovertrædelser.

Subsidiært:

2 a.

T1

overtrædelse af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af ud- bytte og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) § 78, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 14, og § 11, stk. 1. nr. 1. litra a og b, og nr. 3, nr. 4 og nr. 5, jf.: § 10, samt § 30, stk. 2, jf. stk. 1 (tidligere § 37, stk. 1 og stk. 2, jf. § 13, og § 12, stk. 2-4 og stk. 5, 2. pkt. jf. stk. 1. samt § 23),

ved som ejer af og direktør for vekselbureauet ApS, i perioden fra den 1. februar 2014 til den 31. december 2015, i vekselbureauet, forsætligt eller groft uagtsomt at have foretaget eller instrueret ansatte i vekselbureauet til at foretage vekslinger til euro for flere uidentificerede kunder for et samlet beløb på 7.327.712 euro svarende til ca. 54.591.453 danske kroner uden at gennemføre de lovpligtige kundekendskabsprocedurer, idet de ikke indhentede og opbevarede identitetsoplysninger på kunderne, herunder på den eller de reelle ejere af juridiske personer, samt klarlagde ejer- og kontrolstruktur på disse, ligesom de ikke indhentede og opbevarede oplysninger om forretningsforbindelsernes formål og tilsigtede beskaffenhed eller oplysninger om midlernes oprindelse.

2 b.

T1

overtrædelse af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) § 78, stk. 1 og stk. 2, jf. § 25, stk. 1 og stk. 2, jf. stk. 1 (tidligere § 37, stk. 1. jf. § 6, stk. 2, jf. stk. 1).

ved som ejer af og direktør for vekselbureauet ApS, i perioden fra den 1. februar 2014 til den 31. december 2015, i vekselbureauet, forsætligt eller groft uagtsomt at have foretaget eller instrueret ansatte i vekselbureauet til at foretage vekslinger til euro for flere uidentificerede kunder for et samlet beløb på 7.327.712 euro svarende til ca. 54.591.453 danske kroner uden at undersøge baggrunden for og formålet med transaktionerne og uden at notere og opbevare resultaterne af sådanne undersøgelser, selv om der

var tale om komplekse eller usædvanligt store transaktioner eller i øvrigt usædvanlige transaktioner, som på grund af deres antal og karakter ikke havde noget klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål.

2 c.

T1

overtrædelse af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af ud- bytte og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) § 78, stk. 2, jf. stk. 1. jf. § 26, stk. 1 og stk. 3 (tidligere § 37, stk. 1 og stk. 2, jf. § 7, stk. 1, 2. pkt. og stk. 3).

ved som ejer af og direktør for vekselbureauet ApS, i perioden fra den 1. februar 2014 til den 31. december 2015, i vekselbureauet, forsætligt eller groft uagtsomt at have foretaget eller instrueret ansatte i vekselbureauet til at foretage vekslinger til euro for flere uidentificerede kunder for et samlet beløb på 7.327.712 euro svarende til ca. 54.591.453 danske kroner uden at underrette Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet om transaktionerne og uden at undlade at gennemføre transaktionerne, selv om de på grund af transaktionernes antal, størrelser eller karakter var vidende om, havde mistanke om eller rimelig grund til at formode, at transaktionerne havde tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, og uanset at transaktionerne kunne undlades gennemført, indtil der var indgivet en hvidvaskunderretning, uden at skade en eventuel efterforskning.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf for så vidt angår tiltalte T1.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der principalt hos T2, subsidiært hos T1 i medfør af straffelovens § 75, stk. 1, konfiskeres:

- 500.000 danske kroner (koster 200)
- 400.000 danske kroner (koster 201)
- 40.000 danske kroner (koster 202)
- 10.000 danske kroner (koster 203)
- 1.000 pund (koster 204)
- 80.000 euro (koster 205)
- 10.000 euro (koster 206)
- 2.000 euro (koster 207)
- 1.000 euro (koster 208)
- 1.900 euro (koster 209)
- 585 dollars (koster 210)
- 9.240 svenske kroner (koster 211)
- 28.150 danske kroner (koster 212)
- 8.950 norske kroner (koster 213)
- 1.525 pund (koster 214)
- 5.307 dollars (koster 215)
- 31.700 svenske kroner (koster 216)
- 22.540 euro (koster 217)
- 162.550 danske kroner (koster 218)
- 2.470 schweiziske franc (koster 219)
- 100.000 euro (koster 300)
- 2.500 dollars (koster 306)

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der hos T2 i medfør af straffelovens § 75, stk. 2 konfiskeres en computer indeholdende vekselbureauets handelssystem (koster 29).

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at T1 i medfør af straffelovens § 79, stk. 1, jf. § 78, stk. 2, jf. lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) § 40, jf. § 1, stk. 1, nr 19, frakendes retten til at udøve erhvervsmæssig virksomhed med valutaveksling indtil videre.

Tiltalte T1 har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om rettens mildeste dom.

De tiltalte har protesteret mod konfiskationspåstanden.

Tiltalte T1 har påstået frifindelse for påstanden om frakendelse af retten til at udøve erhvervsmæssig virksomhed med valutaveksling indtil videre.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af de tiltalte og vidnerne V1, politiassistent V2, V3, politiassistent V4, kriminalassistent V5, specialkonsulent V6, V7, V8 og V9.

Tiltalte T1, har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

” ...

Tiltalte T1 forklarede, at han var direktør for selskabet ApS, men er det ikke længere. Han solgte "næsten" vekselbureauet. Firmaet gik konkurs og lukkede, og han har i dag ikke noget at gøre med forretningen. Han kendte personen, der overtog vekselbureauet. Han overtog selv bureauet i slutningen af 2012. Fra 2012 til 2016 var han både ejer og direktør for virksomheden. Han huskede ikke, om det var ham, der navngav firmaet ApS. De beskæftigede sig med veksling af penge, hvilket bestod i at veksle mellem forskellig valuta. Man kunne både foretage pengeoverførsler og veksle. Inden han overtog bureauet, havde han sit eget minimarked. De havde kontanter liggende i ApS. De blev opbevaret i et pengeskab og pengeskasser. Det meste af tiden var pengene i pengeskabet. De penge, der blev brugt til ekspedition, lå i pengeskasserne. Det var forskellig valuta, der blev vekslet. Det var mest euro, der blev vekslet, hvorfor de købte flest euro i banken. I 2014-2015 var det nok mest euro, der blev vekslet. Kunderne kom både med svenske kroner og dollars. Det var ikke almindeligt, at kunderne kom med danske kroner. Det var rigtigt, at han selv fik udbetalt 238.920 kr. i løn i 2014 og 2015. Han arbejdede fuld tid i forretningen. Hans arbejdstider var forskellige. Dvs. at han ikke kom på samme tidspunkt hver dag. Nogle dage kom han kl. 10.00, og andre dage kom han kl. 12.00. Han gik også på forskellige tidspunkter. Der var også registreret ansatte i hans firma. Han fik sin første ansatte enten i 2013 eller 2014. Han huskede ikke, hvem den første ansatte var. Han havde haft mange ansatte.

Anklageren dokumenterede sagens bilag 4, selskabsoplysninger.

Tiltalte forklarede, at han ikke huskede om den ene ansatte, der var registre- ret, var ham, eller om der også var en anden ansat. Der var en ansat i starten af 2014. Det var V3 . Der var også en anden, som han ikke huskede navnet på. Tiltalte havde selv ansat dem. I 2014 var de ansattes arbejdstider de samme, som han selv havde. Han ringede nogle gange for at spørge, om de kunne komme på arbejde. De havde ikke meget at lave. Han lavede ikke vagtplaner, og de ansatte var der efter behov. De arbejdede mellem 5 og 10 timer om måneden. De ansatte var ikke fastansatte, men timelønnede. Han havde ikke haft fastansatte i firmaet. De tjente ca. 100 kr. i timen. Han havde instrueret sine ansatte i arbejdet i vekselbureauet. Han havde også som direktør ledelses- og instruktionsbeføjelser overfor dem. Han kontrollerede, at firmaet blev drevet ud fra instrukserne. Han havde lagt mærke til, at de ansatte altid gjorde, hvad han bad dem om. Han havde ikke bemærket, at de ansatte havde begået fejl. Vekselbureauet havde åbent fra 10.30-18.00 eller 09.30-1800. Det var åbent 7½-9 timer dagligt. Der var også åbent om lørdagen. Der var lukket om søndagen.

Anklageren dokumenterede fra sagen bilag 3, oplysninger fra selskabets hjemmeside, hvoraf fremgår, at åbningstiderne er mandag til fredag, kl. 9.30 til 18, og lørdag fra kl. 10.00 til 17.00.

Tiltalte bekræftede åbningstiderne. Han kunne ikke sige, hvor mange kunder, der kom i løbet af en dag. Nogle gange kunne der komme 100 kunder, og andre dage kom der måske kun 20 kunder. Det varierede meget. Der var flest kunder i sommersæsonen, hvor mange rejste, ligesom der kom turister. Kunderne, der kom i butikken, var primært danskere, der skulle rejse. Kunderne kom typisk og vekslede mellem 100 og 500 euro. Han kendte ikke kunderne. Der var mange, der bad om mindre sedler end 500 euro. Hans bankforbindelse var Nordea. Det var der, de købte valuta, som de videresolgte til kunderne. Det var primært euro, dollars og engelske pund, de købte. Omfanget af deres bestilling af euro afhang af, hvad deres kunder bestilte. De bestilte også en blanding af seddelstørrelser. Når man gør det op, var de eurosedler, der blev bestilt flest af, 500 eurosedlen. Da det blev ulovligt med 500 euro sedler, bestilte de 200 eurosedler. De købte flest 100 eurosedler. Han solgte flest 500 eurosedler til andre bureauer.

Anklageren henviste til bilag 14, Kontakt til Nordea Bank, hvoraf fremgår, at Nordea lukkede for køb af 500 eurosedler fra den 1. marts 2015. Tiltalte bekræftede, at banken havde meddelt dem, at de ikke kunne købe 500 eurosedler mere. Det var butikker, der efterspurgte 500 eurosedler, men også turister, der skulle rejse. Tiltaltes opfattelse var, at 500 eurosedlen havde en større værdi. Tiltalte kunne bekræfte, at den højeste seddel, man efterfølgen- de kunne købe i Nordea, var 200 eurosedlen.

I bureauet var der 2 betjeningsluger og en hvid dør, som kunder kunne gå ind bag. Der havde oprindeligt været 2 betjeningsluger. De indrettede værelset bag den hvide dør til, når banken kom og afleverede den valuta, de havde bestilt. Der ud over var der også nogle kunder, der ville have fred, når de skulle veksle valuta. Værelset bag den hvide dør blev etableret i juli 2014. Det var tiltaltes beslutning at bygge rummet af sikkerhedsmæssige årsager.

Forevist fotos fra bureauet i mappe I, bilag 10-1, side 6, nederste foto, for- klarede tiltalte, at maskinen til højre i billedet er en pengetællermaskine. Der var også tilsvarende maskiner ved kasse 1 og 2. Han havde i alt 5 pengetællermaskiner. Det var ikke specielt for kasse 3, at den havde en. Deres arbejde var at tælle penge hele tiden, også selvom der ikke var kunder. Hvis de havde talt penge i den ene kasse, talte de ofte beløbet på 3 forskellige pengetællermaskiner, for at være sikre på at beløbet passede.

Det var tiltalte, der fik videoovervågning installeret i forretningen. Det skete før der havde været indbrud.

Forevist bilag 10-4, billeder, forklarede tiltalte, at der var videoovervågning på forretningens facade og 2 kameraer, der filmede i det åbne kundeområde.

Forevist fotos, bilag 10-4, side 4, forklarede tiltalte, at billedet til venstre er taget med facekamera. Det nederste billede til højre er kundeområdet og betjeningskasse 1 og 2. Til højre i fotoet er den hvide dør ind til kasse 3. Det øverste billede til højre viste samme rum, bare fotograferet mod ind- og udgangsdøren. Der var ikke noget kamera inde bag den hvide dør, da der ikke var nogen, der kunne komme ind eller ud, uden at blive optaget af andre kameraer.

Tiltalte kunne bekræfte, at han blev anholdt på sin bopæl. Han overværede den ransagning, der blev foretaget. Inden ransagningen blev han opfordret til at vise ulovlige genstande. Han svarede, at det havde han ikke. De spurgte også, om han havde nogle større pengebeløb liggende. Han sov, da politiet kom ud på adressen, og han svarede, at han ikke havde nogle penge. Han havde penge i hjemmet, som skulle med hen til vekselbureauet. Da politiet havde fundet pengene i hjemmet, spurgte politiet, om det var penge til vekselbureauet, hvilket han svarede ja til.

Foreholdt ransagningsrapport, bilag 11-2, side 2, 3. afsnit, kunne tiltalte bekræfte det, der var gengivet i rapporten.

Foreholdt samme rapport, side 4, bekræftede tiltalte, at der i nettoposen lå 100.000 euro. Det var vekselbureauets penge. Det var rigtigt nok, at han ikke til at starte med sagde noget om de 100.000 kr. Han var i chok, da han lige var blevet vækket og havde glemt pengene.

Da der havde været indbrud i bureauet i slutningen af 2014, havde de været nødt til at lave facaden om. Dette var politiet og hans forsikringsselskab klar over. På grund af indbruddet ville forsikringsselskabet ikke længere have bureauet som kunde, og han var pludselig uden forsikring. Han havde fortalt sine ansatte, at det bedste var ikke at have penge liggende i bureauet. Han havde taget 160.000 euro med hjem. Han tog dem med hjem, fordi der var 4 dages juleferie. Man kunne ud fra serienummer se, at det svarede til de beløb, han havde købt i banken. Han foretrak af sikkerhedshensyn at have pengene liggende derhjemme i stedet for i forretningen, idet han var personligt forsikret.

Tiltalte forklarede vedrørende forhold 1, at han selv ekspederede kunder i vekselbureauet, men at de ansatte også gjorde det. Tiltalte var bekendt med pligterne om hvidvask. Han havde modtaget noget fra myndighederne om hvidvask, og han kendte godt til pligterne, som blev overholdt. Han fulgte alle de regler, han kendte til, og han havde også instrueret sine ansatte om pligterne. Han instruerede sine ansatte mundtligt, og forklarede dem om hvidvaskreglerne.

Enhver kunde, der skulle veksle mere end 1.000 euro, skulle fremvise ID-papirer, hvilket der også var opsat skilte om inde i forretningslokalet. De kiggede på ID-papirerne, som de tog kopier af og gemte. De kiggede også på kunden.

Forevist mappe 4, bilag 40-1, side 4, bekræftede tiltalte, at det næsten var sådan, de gjorde det, når kunder skulle veksle mere end 1000 euro. Det kom an på, hvilke id-papirer kunden havde på sig. De plejede ikke at gemme kopi af ID sammen med kvitteringen.

Tiltalte forklarede, at han ikke kendte en person, der hedder V1.

Forevist foto, mappe 1, bilag 12-1, sidste side, af V1, forklarede tiltalte, at han ikke havde set ham før.

Der var ikke kunder i vekslebureauet, der havde en særlig kundeaftale. Der var enkelte andre vekslebureauer, som han havde aftaler med, men ikke medpersoner. V1 kunne ikke have fået en aftale med vekslebureauet om at få lov til at komme med 348.000 euro og få disse vekslet. Det havde ikke været muligt for nogle kunder at komme med en taske og få indholdet vekslet i deres bureau.

Vedrørende forhold 2, blev tiltalte foreholdt mappe 2, bilag 23-1, side 4, 4 stk. kvitteringer fra 5. marts 2014, bekræftede tiltalte, at de beløb, der stod, var de euro, kunderne havde købt.

Foreholdt samme bilag 23-1, side 2, hvorefter der er registreret 76 salg den 5. marts 2014, 75 salg af euro og 1 salg af svenske kroner, forklarede tiltalte, at det var almindeligt, at så mange af kunderne efterspurgte euro. Der var andre dage, hvor der kun blev solgt dollar.

Anklageren dokumenterede fra bilag 23-1, kvitteringer fra den 5. marts 2014.

Tiltalte forklarede, at det var normalt, at kunderne kom og ville købe 800, 900 eller 1.000 euro. Han kunne ikke huske præcist den dag og kunne ikke huske, hvor meget der blev købt eller solgt, og han kunne ikke forklare, hvorfor der ikke blev købt for mere end 1.000 euro.

Foreholdt mappe 2, bilag 23-1, underbilag 2, løbenr. 1-26, vedrørende kvitteringer af 2. januar 2014, forklarede tiltalte, at det var sædvanligt, at folk ikke købte mere end 1000 euro og derfor ikke skulle vise ID-papirer. Kunderne havde købt det, der var lovligt. Tiltalte ved ikke om kunderne bevidst kun købte 1000 euro for at undgå at fremvise legitimation.

Foreholdt mappe 2, bilag 23-1, underbilag 2, løbenr. 66-76, vedrørende 3. januar 2014, forklarede tiltalte, at det var udtryk for et normalt forretningsmønster. Kunder, der skulle bruge 800, 900 eller 1.000 euro, var privatpersoner, der rejste. Det var meget få kunder, der bad om at få mere end 1000 euro. Tiltalte kunne ikke forklare, hvorfor kunder ikke ville vise legitimation.

Foreholdt samme bilag, løbenr. 1122-1128 af 6. februar 2014, 7 kvitteringer i træk alle vedrørte 1.000 euro, forklarede tiltalte, det godt kunne betyde, at der havde været 7 kunder i træk, der havde bedt om 1.000 euro. Det var næsten dagligt, at der kom kunder og efterspurgte et beløb på mere end 1.000 euro.

Tiltalte kendte ikke til "smurfing". Han havde ikke været med til at foretage vekslinger for 1 kunde med et meget stort beløb og efterfølgende have kamufleret det og delt det op i flere registreringer. Tiltalte havde indført det elektroniske handelssystem, efter der havde været indbrud. De skulle prøve systemet af og alle skulle lære at bruge det. Det blev taget i brug den 21. oktober 2014. De brugte det elektroniske handelssystem, da det var et sikkert program, hvori de kunne scanne ID-papirer. De registrerede på programmet, når der havde været en kunde inde og veksle. Alle vekslinger blev skrevet ind i systemet og registreret. Det blev også registeret, når han købte valuta i Nordea. Det var tiltalte, der var ansvarlig. De ansatte havde også beføjelser til at bruge handelssystemet. De havde haft en EDB person ude og lære tiltalte og de andre at bruge handelssystemet. Hvis han fik nye ansatte i bureauet, lærte de nuværende medarbejdere den nye det. Registreringerne i systemet blev foretaget under ekspeditionerne eller umiddelbart efter handlen.

Forevist det elektroniske handelssystem, hvorfra politiet havde overført data- ene fra programmet til Excel, linje 65, kolonne C (registreringsdato 21. oktober 2014), kolonne E (salg eller køb), kolonne G (hvad der var solgt, her var det britiske pund), kolonne H (summen), kolonne J (kommentarfelt, f.eks solgt i kontanter), forklarede tiltalte, at han ikke huskede denne transaktion. Systemet, som han nu fik forevist i retten, var ikke magen til det handelssystem, han havde arbejdet med, og han kunne derfor ikke sige, om transaktionen var korrekt.

Forevist samme bilag, linje 66, kolonne K (hvor det fremgår, at linje 65 og 66 hørte sammen under nummeret, 10 0 37) forklarede tiltalte, at Costumer- ID var de billeder, som de havde taget af det ID-dokument, som de gemte eller kopierede i forhold til den enkelte kunde.

Forevist samme bilag, linje 66, kolonne F, costumer ID angivet som nul, forklarede tiltalte, at han ud fra excel arket ikke kunne forklare, om de havde et customer ID, der hed 0.

Forevist samme bilag, linje 150, kolonne F, costumer ID, 10 00 086, forklarede tiltalte, at selve det program, de brugte, selv gav kunderne costumer ID. Hvis de ikke foretog scanning af ID, fordi beløbet ikke var højt nok, fik kun- den også et nummer.

Tiltalte forklarede fortsat, at han ikke huskede, om kunder, der ikke skulle vise ID blev kaldt for "walk in customers".

Forevist linje 184-194, den 22. oktober 2014, i handelssystemet, hvor der var registreret 6 kunder i træk, som alle havde købt 1.000 euro, forklarede tiltalte, at han ikke huskede, om der jævnlige kom kunder ind fra gaden og ville have 1.000 euro.

Forevist linje 253-254, 22. oktober 2014, i handelssystemet, hvor der var registreret, at der den 22. oktober 2014 var købt 20.000 euro hos Nordea for 149.012 kr., forklarede tiltalte, at alle euro, de købte hos Nordea, blev registreret i handelssystemet. De købte også euro af andre end Nordea.

Foreholdt mappe 2, bilag 24-1, kvitteringer fra Nordea fra 3. januar 2014 og fremefter og foreholdt vedrørende køb den 22. oktober 2014, sammenholdt med kvittering, næste side, vedrørende seddelfordeling ved køb af 20.000 euro, hvoraf fremgår, at hele beløbet var bestilt i 500 euro sedler, forklarede tiltalte, at det var almindeligt, at store eurobeløb blev bestilt i 500 eurosedler.

Forevist linje 285-303 i handelssystemet, hvoraf det fremgår, at der den 23. oktober 2014 var registreret 10 kunder i træk, der havde købt 1.000 euro, forklarede tiltalte, at han stadig ikke huskede, om der kom mange kunder og købte 1.000 euro.

Foreholdt mappe 4, bilag 39, skema med registrerede eurosalg i handelssystemet fra den 21. oktober 2014 til den 2. februar 2015. Den 4. november 2014, side 1, fremgår, at der var registreret 1 eurosalg. Den 23. november 2014 var registreret 101 eurosalg, den 29. december 2014 var registreret 3 eurosalg og den 15. december 2014 var registreret 82 eurosalg. Den 31. januar 2015 var registreret 3 eurosalg og 1. februar 2015 var der registreret 145 eurosalg, forklarede tiltalte, at baggrunden for de store udsving i antallet af eurosalg var, at de i de første 3 måneder, efter de havde fået systemet, skulle lære at bruge det og derfor trænede i systemet. De begyndte først at bruge handelssystemet rigtigt i starten af år 2015, hvor alle medarbejderne havde lært systemet at kende. Kundeantallet var meget skiftende. Der kunne sagtens den ene dag komme enkelte kunder, og næste dag kunne der komme flere 100 kunder. Det skete nogle gange, at der ikke kom så mange kunder, idet Nørrebrogade på grund af demonstrationer blev lukket, eller også kunne handelssystemet være ude af drift.

Foreholdt fra samme bilag, side 3, hvor der den 1. februar 2015, der var en søndag, blev registreret 145 eurosalg, forklarede tiltalte, at det kunne være en fejl, at der var registreret salg på en søndag.

Foreholdt fra samme bilag, hvor der den 8. februar 2015, der var en søndag, blev registreret 51 eurosalg, og den 15. februar 2015, der var en søndag, blev registreret 133 eurosalg, forklarede tiltalte, at de i en periode forsøgte at holde åbent om søndagen, men han huskede ikke, hvornår det var. De droppede at holde åbent om søndagen, fordi de manglede ansatte til at passe forretningen, idet der ikke var råd til at betale de ansattes løn. Han huskede ikke, hvem der passede butikken, når de holdt åbent om søndagen, eller hvor mange søndage de havde åbent. Det var enten ham selv eller en ansat, der arbejdede om søndagen.

Foreholdt fra samme bilag, hvor der den 26. oktober 2014, der var en søndag, var registreret 61 eurosalg, og den 23. november 2014, der var en søndag, hvor der var registreret 101 eurosalg, forklarede tiltalte, at hvis der var registreret eurosalg de dage, måtte det være søndage, hvor de havde holdt åbent. De forsøgte flere gange at holde åbent om søndagen. Da han i går forklarede, at de ikke havde prøvet at holde åbent om søndagen, måtte han have misforstået spørgsmålet, som anklageren stillede.

Foreholdt fra samme bilag, side 8, vedrørende perioden oktober til november 2015, hvor der den 23. oktober 2014 blev registreret 166 eurosalg sammenholdt med sagens bilag 3, mappe 1, hvoraf åbningstider i vekselbureauet fremgår, som åbent fredag fra 9.30-18.00, forklarede tiltalte, at det godt kunne passe, at de solgte euro 19½ gang i timen svarende til 1 eurosalg pr. minut hele dagen igennem, da de havde 2 kasser åbent. Det kunne også godt passe, at der en hel dag blev solgt euro hvert 3. minut.

Foreholdt samme bilag, side 6, hvor der den 21. juli 2015 var registreret 217 eurosalg, forklarede tiltalte, at det lød realistisk, at der på en dag, hvor der havde været åbent 8½ time, var sket 25½ eurosalg i timen, svarende til 1 eurosalg hvert 2. minut over hele dagen. Nogle gange skete det, at en kunde kom og skulle have vekslet 500 euro, og i samme ekspedition fik vekslet 100 euro efterfølgende. Det skete på den måde, at den første veksling blev gennemført, hvorefter kunden hev ny valuta frem, der også skulle veksles. Det kunne meget vel være, at de forskellige beløb, kunden havde med, var i forskellig valuta. Hver veksling, der skete for kunden, blev registreret. De registrerede ikke samlet pr. kunde, fordi hver valuta skulle veksles til danske kroner, før det kunne veksles til euro, og fordi systemet kun kunne registrere 1 valuta pr. veksling. Tiltalte tilføjede, at bureauet tjente sine penge på kursdifferencerne i købs- og salgskurser.

Proceduren for ny bestilling af valuta hos Nordea var således, at de udfyldte valutarekvisitionen og tog telefonisk kontakt til Nordea for at bede om den ønskede valuta. Under samtalen spurgte de først Nordea om dagens vekselkurs. Deadline for valutabestilling var kl. 12.00. Valutarekvisitionen, hvoraf valuta og seddelstørrelse fremgik, blev efter telefonsamtalen sendt til Nordea. I starten sendte de den pr. fax, og senere blev den sendt online. De havde et par faste kontaktpersoner hos Nordea, som de ringede til. De bestilte valuta 2-3 gange om ugen. Det var tiltalte og de ansatte, der havde mandat til at bestille valuta hos Nordea. De ansatte rådførte sig med tiltalte, før de bestilte valuta, men de skulle ikke nødvendigvis klire det med tiltalte, før de bestilte. Da de havde bestilt valutaen, kom der et bud samme dag efter kl. 12 med en taske, hvori valutaen var. Tiltalte havde nøglen til tasken. De afleverede nøglen til budet, som åbnede tasken og gav dem pengene. Det hele foregik bagved den hvide dør i vekselbureauet. De tjekkede om pengene, de fik, stemte overens med deres bestilling. På valutarekvisitionen stod der en kode, der skulle stemme overens med en kode, der stod på tasken. Disse forholdsregler skulle sikre, at det var deres penge. De penge, som budet tog med retur, var danske kroner, de havde faet fra kunderne. De penge blev lagt i en plastikpose og samlet i et net med en kode på. Koden skulle sikre, at det var de samme penge, som de sendte tilbage. Koden, der blev sat på, var en plastikplombe, der silerede, at det kun var banken, der kunne åbne nettet. Det var tiltalte og de ansatte, der satte plommen på, hver gang de afleverede et net. De danske kroner blev talt op, inden de blev lagt i nettet og det blev angivet på en seddel, hvilke penge der blev lagt ned i nettet. Det var den person i firmaet, der var til stede, der talte pengene op. Tiltalte havde indsigt i firmaets driftkonto.

Foreholdt mappe 1, bilag 14-3, udskrift af kontobevægelser fra 3.-10. januar 2014, forklarede tiltalte, at omsætningen på i alt ca. 4 mio kr. måtte være en fejl. Beløbene på de 4 udbetalinger og 6 kontante indbetalinger var meget store. De bestilte valuta ca. 2-3 gange ugentligt. Der blev typisk på en uge bestilt valuta for 20.000-100.000 euro alt efter, hvad kunderne bestilte. Det kunne godt ske, at de bestilte 100.000 kr. 2-3 gange ugentligt, svarende til 1,5-2,2 mio kr. Det var ikke en omsætning, de kunne generere ved at betjene almindelige rejsekunder, men kunderne var også andre forretninger, der købte penge hos dem. Han huskede ikke alle navnene på de forretninger, der købte valuta hos dem, men der var tale om 5-6 forretninger, som alle lå på Nørrebro. Tiltalte kunne genkende personerne, der kom fra forretningerne. Det var blandt andre vekselbureauer og en guldforretning ved navn Firma1 .

Tiltalte forklarede videre, at beløbene, der blev indbetalt på kontoen hos Nordea, afhang meget af omsætningen, der kunne svinge meget. Det var ikke usædvanligt, at der i løbet af 8 dage kunne være indbetalt ca. 4 mio. kr.

Alle ansatte i bureauet kunne bestille valuta hjem fra Nordea. Den person, der var til stede i bureauet den pågældende dag, bestilte valuta. De ansatte der arbejdede 5-10 timer var pensionister. De ansatte bestilte oftere valuta end tiltalte.

Foreholdt mappe 1, bilag 14-3, sammenholdt med mappe 2, bilag 24-1, forklarede tiltalte, at det var normalt, at der blev bestilt valuta for 971.360 danske kroner svarende til 130.000 euro i 500 eurosedler. Der blev bestilt efter kundebehovet.

Foreholdt samme bilag, vedrørende den 6. januar 2014, forklarede tiltalte, at de godt kunne nå at komme af med alle 500 eurosedlerne, når de havde købt 140.000 euro for 1.460.220 danske kroner, inden de igen bestilte valuta 3 dage senere. Det var forretningskunderne, der bestilte 500 eurosedler. Med forretningskunderne mente han andre vekselbureauer, guldforretninger, grønthandlere, men der var også nogle af rejsekunderne, der bestilte 500 eurosedler. Der var kunder, der kun efterspurgte 500 eurosedler. Det var bl.a. forretningen Firma1, som var en guldsmedeforretning og en grønthandler, der hed Firma2. Grønthandleren købte varer hjem fra Tyskland og skulle derfor bruge euro. Et andet vekselbureau, der hed Firma3, købte også 500 eurosedler.

De bestilte 500 eurosedler hos Nordea. Da Nordea stoppede med at sælge 500 eurosedler, var det 200 eurosedler, som de bestilte flest af. Andelen af 500 eurosedler, de bestilte hos Nordea, var høj, men han kunne ikke sætte et procenttal på det. De danske kroner, der blev omsat i forretningen, var de penge, de brugte til at købe euro for.

Foreholdt samme bilag 24-1, vedrørende den 8. januar 2014, forklarede tiltalte, at de også købte andre eurosedler, før Nordea stoppede med at sælge 500 euro sedler, men at det godt kunne passe, at de havde købt 140.000 euro fordelt på 500 euro for 1.460.346 kr.

Foreholdt samme bilag vedrørende den 10. januar 2014, forklarede tiltalte, at de bestilte 125.000 euro i 500 eurosedler for 934.000 kr., fordi de var kommet af med alle 500 eurosedlerne, der var bestilt den 3., 6. og 8. januar 2014. Det kunne godt passe, at han på en uge havde solgt euro for 3 mio. kr. Det var et almindeligt mønster. Der var mange forretninger, der ikke havde mulighed for at købe valuta via banken, og derfor købte de hos bureauet. Det var primært andre vekselbureauer og grønthandlere, der købte valuta, og det var store beløb. Tiltalte kunne ikke sige præcist, hvor stor en andel af deres kunder, der var rejse- og turistikunder. Der var perioder, hvor flertallet af kunder var andre forretninger, og andre perioder hvor det var rejsekunder, der udgjorde størstedelen. I perioden havde flertallet af kunderne vist ID. I perioden 2014-2015 var andelen af kunder, der skulle vise ID, fordi de vekslede store beløb, lille. Han kunne ikke angive det i procent. Det var 2-3 forretninger, der købte store beløb.

Tiltalte ændrede sin forklaring til, at kunder, der kom og krævede store beløb, ikke var mange, men var en lille procentdel af det samlede antal kunder. Det betød, at det store flertal var folk, som vekslede små beløb. Kunderne, der vekslede små beløb, var almindelige rejsekunder, der gerne ville have 500 eurosedler, som var den mest populære seddelstørrelse. Der var også kunder, der ville have 100 eurosedler. Tiltalte troede, at Nordea tog 500 eurosedlen ud den 1. marts 2015, fordi Den europæiske Bank havde besluttet det.

Foreholdt mappe 4, sagens bilag 35, årsberetning fra 2010 fra Hvidvasksekretariatet, side 18, forklarede tiltalte, at han ikke var bekendt med den. I 2013 fik bureauet et brev fra Hvidvasksekretariatet om, at de skulle kræve ID-kort, og at der ikke var mulighed for at sælge mere end 1.000 euro uden legitimation. Hvidvasksekretariatet gjorde ikke bureauet bekendt med, at de skulle gøre kunderne bekendt med reglen.

Foreholdt mappe 5, sagens bilag 41, valutarekvisitioner fra 2015, den 27. februar 2015, sidste bestillingsdag inden 500 eurosedlen udgik, købt 70.000 euro i 500 eurosedler, sammenholdt med den 2. marts 2015, som var førsteside 14bestilling efter 500 eurosedlen var taget ud, købte 100.000 euro i 200 euro-sedler, forklarede tiltalte, at de både før og efter skæringsdatoen den 1. marts 2015, havde købt euro fra andre end Nordea. De fik engang imellem også euro i kassen fra turistkunderne, og det var der, de mindre eurosedler kom fra. Når bureauet bestilte euro fra Nordea, var det kun de største sedler, de bestilte. Det var korrekt, at de fra Nordea kun bestilte 500 eurosedler og efter skæringsdatoen kun bestilte 200 eurosedler. De penge, der blev fundet på tiltaltes adresse under ransagningen, som var i 200 eurosedler, var også købt i Nordea. De penge, der blev fundet i bureauet, var både bureauets penge og kundernes. De arbejdede som en lille bank. De opbevarede deponerede penge for personer i tiltaltes vennekreds. De, der deponerede penge, fik ingen renter. Hvis bureauet havde brug for kontanter, kunne man bruge af de deponerede penge. Personerne i tiltaltes vennekreds havde tillid til tiltalte, fordi de havde kendt ham i mange år. De deponerede pengene i bureauet af sikkerhedshensyn. De deponerede penge blev opbevaret i pengeskabet. Tiltalte ved ikke, hvorfor de ikke brugte en rigtig bank til at deponere deres penge i.

Da han i går forklarede, at det var usikkert at opbevare penge i bureauet, var det på baggrund af de 4 dages juleferie, der skulle holdes, og fordi firmaet efter indbruddet ikke længere havde nogen forsikring. Det var korrekt, at han opbevarede penge hjemme for at være helt sikkert. Han skelnede ikke mellem sine egne penge og kundernes penge og holdt dem ikke adskilt. Han havde ført regnskab med, hvor mange penge, der tilhørte hver kunde. Han havde også lavet en liste over de personer, der havde deponeret penge, herunder beløbets størrelse.

Foreholdt mappe 1, bilag 12-2, håndskreven liste, forklarede tiltalte, at listen viste navnene på de personer, han huskede at have opbevaret penge for samt beløbets størrelse. Det kunne godt passe, at 1.070.600 kr., var det samlede beløb omregnet fra 106.400 euro, 265.205 danske kroner, 9.240 svenske kroner kr. og 585 US dollars. Han ved ikke, om det var ham eller en ansat, der havde skrevet det. De resterende penge, der blev fundet i bureauet, var bureauets penge.

Udspurgt af forsvareren, advokat Khuram Riaz Ahmed, forklarede tiltalte, han kom til Danmark i slutningen af 1987, hvor han gik på sprogskole i 2-3 år. Han fik derefter arbejde hos en grønthandler på Nørrebro. I 1992 fik han sin egen grønthandler, der lå ved Nørrebro station. Den havde han i 20 år til 2012. Metroudgravningen begyndte, og han blev pålagt at lukke forretningen ned. Da han havde grønthandlen,

arbejdede han mest med danske kroner. Hvis en kunde ville betale med andre valutaer i forretningen, kunne han godt tage imod dem som betaling af varer. De købte bl.a. varer fra Tyskland, som blev transporteret til forretningen, som han betalte kontant med euro. Dengang havde han også andre valutaer, som han fik vekslet i et vekselsbureau på Nørrebro, hvor han kendte ejeren. De fleste kendte tiltalte på Nørrebro. I juni 2012 købte han vekselsbureauet ApS af en, der hedder X1. Dengang var han også i kontakt med Nordea, hvor han havde en erhvervskonto. Han havde også en konto i Danske Bank. Nordea havde ikke i juli 2012 spurgt ind til transaktioner.

Det var korrekt, at han havde telefonkunder, som havde vekslet mellem 200 og 1.000 euro, og ville have dem overført til en konto. Tiltalte kendte de fleste af de kunder, der var bekendte af de ansatte i bureauet. Kunderne plejede selv at hente valutaen, eller også tog en af de ansatte den med til kunderne. Disse handler blev også registreret i systemet. Bureauet havde ikke haft vekslinger udenom systemet.

De registrerede kun hver kunde 1 gang med ID-kort. Hvis den samme kunde kom igen, kopierede de ikke ID-kort igen. De fandt ud af om kunderne havde været der før, ved at slå dem op i systemet, eller finde et ID, eller også kendte de kunden. Nogle af kunderne havde vekslet penge i Firma4. Kunderne plejede at ringe og oplyse, at de havde brug for penge til samme dag eller dagen efter. Den ansatte gjorde pengene klar, og enten hentede kunden selv pengene, eller også afleverede en af tiltaltes medarbejdere pengene. Forretningskunderne drev forretning på Nørrebrogade, Vesterbro bag ved Hovedbanegården eller på Vesterbrogade. En af forretningerne på Vesterbrogade var bl.a. Firma1, som var en kunde, der plejede at bestille store beløb. Ejeren af Firma1, kendte tiltalte via den grønthandler, han havde arbejdet for på Nørrebro. Ejeren var fra Irak, og tiltalte kommer også selv fra Irak. Firma4 er et online pengeoverførselssystem, hvor man kan sende penge til og fra udlandet. Hvidvaskreglerne for vekselsbureauer gælder også for Firma4. Bureauet var i besiddelse af hundredvis af ID-kort fra kunder, der foretog transaktioner via Firma4, og som også vekslede penge i bureauet. En kunde kunne eksempelvis starte med at veksle penge i bureauet og efterfølgende få sendt penge ud af landet via Firma4. De brugte det samme ID fra kunden i Firma4, som de havde brugt i bureauet. Firma4 havde deres eget system. I starten afkrævede de ikke ID-kort fra Firma4 kunder, men man kunne ikke modtage eller aflevere penge, hvis detaljerne om personerne ikke fremgik. De bibeholdt ID-dokumentation og brugte samme kasse til at opbevare penge, der tilhørte bureauet og Firma4. De havde skrevet ind i systemet, hvor mange penge, der var til hver. Både pengene fra Firma4 og bureauet blev sendt samlet til Nordea. I beløbet på de 4 mio. kr. kunne der også have været penge fra Firma4. Firma4 kunder skulle først veksle penge i bureauet, og de tog ikke gebyr pr. ekspedition. Bureauet reklamerede med, at de ikke havde gebyr for veksling. De tjente deres penge på kursforskellen og jo flere transaktioner, jo større fortjeneste fik de.

Anklageren foreholdt tiltalte, at man på en videoovervågning, kunne se, at der gik 51 personer ind i bureauet. Det fremgår af registreringerne, at der var foretaget 100 ekspeditioner, forklarede tiltalte, at hvis en kunde kom ind med en udenlandsk valuta og skulle have vekslet den til euro, skulle de først foretage en ekspedition, hvor de vekslede til danske kroner, og derefter foretog de en veksling til euro, hvilket betød, at der ofte ville være 2 ekspeditioner pr. kunde. En kundeekspedition kunne kræve 3 eller 4 registreringer i systemet. De ekspeditioner, der foretog pr. telefon, blev også registreret i systemet. Tiltalte mærkede ikke forskel på omsætningen, da Nordea den 1. marts 2015 stoppede med at sælge 500 eurosedler.

Skiltningen vedrørende legitimation for kunderne, der skulle veksle over 1.000 euro, hang 2 steder i butikken. Det var hængt op på begge døre. Oplysningen om hvidvaskreglerne havde han modtaget fra

myndighederne i 2014 eller 2015. Deres egne skriftlige interne regler, sendte han til myndighederne, hvor han også var til et interview. Det var ikke til politiet, men en anden myndighed. Han havde skullet forklare, hvordan de arbejdede i bureauet. Han fik et brev tilbage fra myndighederne om, at det var ok.

Forevist mappe 1, sagens bilag 12-2, side 17, forklarede tiltalte, at han ikke var klar over, hvilken dato mailen blev sendt. Den kunne måske være fra den 22. juni 2015. Årstallet kunne også være 2014. Han huskede, at de sendte brevet til myndighederne, der kom på besøg i bureauet en dag, men han huskede ikke om besøget var før, eller efter de havde haft korrespondancen.

Tiltalte forklarede, at han selv var i butikken 4-5 timer om dagen. Han tog også i banken og til revisor, hvor han afleverede bilag. De fik det nye handelssystem i oktober 2014. Den periode, hvor de testede systemerne varede i 2 eller 3 måneder. Han turde ikke sige, om de ansatte var fuldt oplært i systemet efter testperioden. De modtog oplæring fra ham, de havde købt systemer af. Nogle af tiltaltes medarbejdere scannede ID i systemet, mens andre ikke kunne finde ud af det. De medarbejdere, der ikke kunne finde ud af det, skulle sikre, at der var ID på kunden. Hvis der ikke var det, skulle medarbejderen tage imod ID fra kunden, og så ville en anden ansat kopiere det. Kopierne af ID-kortene blev opbevaret i bureauet. Politiet tog alle papirerne med ved ransagningen. Der var ca. 4 kasser med ID-kort fra både Firma4 og bureauet.

De plastikposer, som de afleverede til Nordea, havde de fået udleveret af Nordea. Plomberingen lå adskilt fra plastikposerne og skulle kombineres. Selve plomberingen kom også fra Nordea.

Tiltalte kunne ikke vide, om kunderne, der kom i butikken, var rejsekunder. De havde ikke tid til at tale med kunderne om, hvor de kom fra. Det eneste de kommunikerede om var transaktionen eller vekslingen. Han snakkede ikke med kunderne om, hvor de skulle rejse hen eller hvor længe, osv. Hvis de skulle veksle under 1.000 euro, plejede de ikke at spørge ind til ID.

Foreholdt mappe 1, bilag 14-3, vedrørende perioden 3.-10. januar 2014, forklarede tiltalte, at det godt kunne være muligt, at det var juleomsætningen. Det var ikke kun omsætning fra de 2-3 dage. Omsætningen var meget afhængig af sæsonen.

Tiltalte forklarede vedrørende forhold 1, at han ikke var i Danmark den 21. januar 2014. Han var i Irak i ca. 10 dage fra den 15.-25. januar 2014 for at deltage i sin datters bryllup. Tiltalte havde aldrig snakket med V1. Han havde snakket med sine ansatte om vekslingen på 348.000 euro, og ingen af dem kendte noget til den.

En tidligere ansat i firmaet, V10, var i praktik i bureauet. Han var ven af tiltalte. V10 deponerede penge i bureauet. Det var bl.a. nogle af de penge, som politiet tog ved ransagningen. V10 havde foretaget veksling for sine bekendte. Det foregik ved, at vennerne ringede til V10, hvorefter han kom med pengene eller sendte pengene via overførsel. Det var V10, som man bl.a. kunne se på det videomateriale, som tiltalte havde udleveret til politiet. Tiltalte ville kunne udpege de personer, der havde fået vekslet penge for grønthandlere i bureauet.

Forevist fotos, mappe 2, bilag 26-03, side 5, (fotomappe side 3), forklarede tiltalte, at person B var en person, der arbejdede på grønttorvet. Personen handlede i Tyskland og havde derfor brug for euro. Han var en bekendt af tiltalte og gik derfor bare ind i rummet bag den hvide dør.

Tiltalte havde ikke på noget tidspunkt været usamarbejdsvillig med politiet. Det var sket 2-3 gange, at politiet var kommet til bureauet for at kigge på videoovervågning, hvilket tiltalte altid havde indvilget i. Politiet spurgte ikke ind til, om de måtte se vekselsystemet, men der kom folk fra Hvidvaskafdelingen, som han gav tilladelse og adgang til at se systemet. Han gav dem også adgang til Nordea. Tiltalte havde ikke haft noget at skjule for politiet. En mand havde deponeret penge i bureauet, og det var ham, der overtog bureauet i 2016. Dem, der deponerede penge i bureauet, gjorde det, fordi man i tiltaltes kultur havde tillid til hinanden, og det var derfor, de i bureauet tilbød at passe på pengene. Tiltalte havde aldrig haft problemer med politiet, Skat eller andre myndigheder.

Forholdt mappe 1, sagens bilag 10-1, forklarede tiltalte, at han ikke syntes det var rigtigt, når politiet kaldte rummet for kasse 3, da de kun havde 2 kasser i bureauet. Forevist samme bilag, fotomappe, side 4, forklarede tiltalte, at det ikke var en vekselkasse, fordi de kun havde 2 computere og 2 skærme, og man kunne ikke købe og sælge via den såkaldte 3. kasse, som ikke eksisterede.

Forespurgt om de personer, der blev lukket ind ad den hvide dør, havde henvendt sig ved en af de 2 kasser, svarede tiltalte, at de personer, der blev lukket ind ad den hvide dør, var folk, der gerne ville sidde i fred og ro.

Foreholdt mappe 1, sagens bilag 14-3, kontoudtog fra 2014, forklarede tiltalte, at han havde 2 konti i Nordea i 'ApS' navn. Den ene konto blev brugt til udbetaling af valuta og driftsomkostninger, og den anden konto, som han kaldte "customer konto", var den konto, kunderne overførte penge til.

Han ville gerne give sit samtykke til, at politiet får adgang til tiltaltes konti Nordea.

Foreholdt samme bilag "dankort salg", forklarede tiltalte, at posteringerne dækkede over kunder, der købte valuta og havde betalt med dankort. Formålet var, at der var en særskilt kundekonto, som kun blev brugt til bankoverførsler, mens dankortbetalinger gik ind på driftskontoen.

Foreholdt mappe I, bilag 7-2 og 7-3 (regnskabsår 2014 og 2015) side I, nederst, og side 3, af forsvareren, advokat Michael Steffensen, forklarede tiltalte, at det var et regnskab, tiltalte havde godkendt og underskrevet.

Foreholdt samme bilag, side 6, (ledelsesberetning), forklarede tiltalte, at det der stod, havde han tiltrådt, som leder af selskabet.

Foreholdt samme bilag, side 9, (resultatopgørelse), forklarede tiltalte, at bureauet i 2014 blev oversvømmet og udsat for indbrud, og at det derfor var et negativt resultat, de kom ud med. Bundresultatet i firmaet var fra 1. januar 2015 til februar 2016 godt, og han ville tro, at der var et overskud et sted mellem 100-200.000 kr.

Foreholdt samme bilag, sidste side, Note 4, forklarede tiltalte, at det var korrekt, at han havde skrevet under på, at der ikke var nogen sikkerhedsstillelser.

Tiltalte forklarede, at han havde Nordeas afdeling på Vesterbrogade som bank. Han ved ikke, om det var Vesterbrogade nr. 3, men det var oppe ved Hovedbanegården. Der var 3 personer i banken, der styrede engagementet mellem banken og firmaet. Den ene hed X2 men han huskede ikke efternavnet og ej heller, hvad de andre hed. Han huskede, at der var en kvindelig og mandlig medarbejder.

Foreholdt sagens bilag 14-3, side 1, hvor der den 8. januar var angivet en negativ saldo på tiltaltes konto, forklarede tiltalte, at banken accepterede, at der kortvarigt kunne være en underbalance, fordi de ringede og bestilte valuta midt på dagen og først senere på dagen foretog betaling. Der kunne på den måde være underbalance i op til en dag.

Tiltalte havde ikke modtaget henvendelser fra Nordea vedrørende 500 euro- sedlen, ej heller fra myndighederne.

Tiltalte forklarede, om de beslaglagte pengebeløb, at alle beløbene tilhørte virksomheden og de folk, der havde deponeret penge i virksomheden. Folk, der deponerede penge, skelnede ikke mellem tiltalte og virksomheden. Det var penge, der var deponeret hos tiltalte som person, og han havde brugt pengene i forretningsøjemed. Pengene, der var blevet beslaglagt, var hverken tiltaltes eller T2's penge, men penge, der havde været deponeret af andre. Pengene lå hos ham selv som person, og det var ham, der skulle passe på dem. Pengene blev ikke deponeret privat hjemme hos tiltalte, men hos tiltalte i virksomheden. Pengene, han opbevarede for andre, havde han blandet sammen med selskabets midler. Pengene, der lå i klædeskabet i nettoposen på tiltaltes privatadresse, var penge, der tilhørte selskabet og andre personer.

Udspurgt af forsvareren, advokat Khuram Riaz Ahmed, forklarede tiltalte, at han ikke havde modtaget nogen henvendelse fra Nordea angående 500 euro sedler. I de 4 år han havde bureauet, fik han ikke klager fra Nordea.

..."

Vidnet V1 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han flyttede til ... efter afsoningen af sin dom, men at han i 2014 boede på Han kommer fra Marokko. Han genkendte ikke tiltalte i retten i dag og havde ikke set ham før. Vidnet havde kun været i vekselbureauet på... en gang.

Anklageren dokumenterede mappe 3, sagens bilag 29-1, tiltalen i dom af 2. juli 2015, side 130, side 20-23, 3. afsnit.

Foreholdt mappe 1, bilag 2, side 1, telefonsamtale den 18. januar 2014, hvor vidnet taler med en svensk mand, oplyste vidnet, at han ikke huskede, om han talte med en svensker, idet han ikke huskede samtalen.

Foreholdt samme bilag, side 2, kunne vidnet bekræfte, at det var ham, der talte med X3 . De talte om, at ham med det svenske nummer skulle komme dagen efter. Manden med et svensk nummer havde lavet en aftale med X3 om, at vidnet skulle aflevere penge. Det var korrekt, at de aftalte at mødes ved Mac Donalds.

Foreholdt samme bilag, side 3, bekræftede vidnet, at det var ham og svenskeren, der snakkede sammen. De var begge ved Mac Donalds, men kunne ikke finde hinanden.

Foreholdt samme bilag, side 4, bekræftede vidnet, at de under samtalen fik øje på hinanden. Det var korrekt, at han mødtes med svenskeren ved Mac Donalds. Meningen med, at de skulle mødes, var, at svenskeren skulle give vidnet penge, men han huskede ikke, om han fik penge. Han havde ikke modtaget svenske penge på Mac Donalds. Han fik en pakke, men han kunne ikke se, hvad der var i pakken. Det var ikke meningen, at han skulle åbne pakken.

Foreholdt samme bilag, side 5, vedrørende samtale den 19. januar 2014, kl. 19.00.52, sammenholdt med sagens bilag 29-1, side 88, bekræftede vidnet, at når "han var kommet med 3" betød det, at svenskeren havde 300.000 svenske kroner med, men vidnet havde ikke talt pengene. Det var rigtigt, at tasken var på størrelse med en rygsæk, der var fuld af penge. Svenskeren fortalte vidnet, at der var de 300.000 svenske kroner i tasken i forskellige seddelstørrelser.

Foreholdt samme bilag, side 6, vedrørende samtale den 19. januar 2014, kl. 20.19.23 sammenholdt med bilag 29-1, nederst side 88, og bilag 8-1, side 5, midt på siden, og side 7, samtale den 19. januar 2014, kl. 20.36.38, forklarede tiltalte, at samtalen handlede om, at han skulle veksle de svenske kroner til euro, men han huskede ikke, hvilken valuta han vekslede til. Det var korrekt, at han fik besked af V1 , på at veksle beløbet af 2 omgange. Vidnet ved ikke, hvorfor V1 bad ham om dette, og efterfølgende bad vidnet om at veksle hele beløbet på en gang. Den person vidnet ville veksle penge hos, var en person i et vekselbureau på Han kendte ikke navnet på den person, han skulle veksle hos. Butikken lå i starten af ..., og facaden var gul, hvor der stod Firma4 . Den person, han vekslede hos, kendte han ikke ret godt. Det kunne godt være, at vidnet havde været i vekselbureauet tidligere for at veksle privat. Han kendte ikke personens navn. Han var nok ca. over 50 år, men vidnet kunne ikke sige det med sikkerhed. Vidnet var i vekselbureauet en gang, og han vekslede de 300.000 svenske kroner på en gang, men var ikke sikker på det. Vidnet gik ind i bureauet og afleverede tasken, hvor pengene var i. Han henvendte sig til en mand, der ekspederede ham.

Der var 2-3 ekspedienter i bureauet. Vidnet tog pengene op ad tasken og gav dem til ekspedienten. Vidnet huskede ikke, om manden spurgte om, hvor pengene kom fra. Ekspedienten spurgte efter legitimation, men vidnet huskede ikke, om han viste sin opholdstilladelse eller sit kørekort. Ekspeditionen foregik midt inde i forretningen. Vidnet huskede ikke, om der var andre kunder i forretningen, eller hvor længe han var der. Han gik og kom tilbage til forretningen senere for at hente pengene, der var vekslet til euro. Han huskede ikke, hvor længe efter han kom tilbage, eller hvor mange euro han fik. Vidnet kunne godt have fortalt X4, at han gik ned og vekslede pengene. Han havde ikke lavet en aftale på forhånd om at komme ned i forretningen og veksle pengene. Ekspedienten, som han stolede på, havde vidnet kun mødt en gang. Vidnet gik direkte ind fra gaden uden aftale. Det var en helt tilfældig ansat, som han blev ekspederet af. Vidnet huskede ikke, om ekspedienten undrede sig over beløbet, eller hvor pengene kom fra. Vidnet havde ikke set ekspedienten før. Han kendte kun forretningen, fordi han havde vekslet mindre beløb privat, når han skulle rejse for at besøge sin familie. Da vidnet fortalte X4, at han ville gå derhen, fordi han stolede på folk der, beroede det alene på, at han selv havde været der. Vidnet kunne ikke være sikker på, at de sagtens ville veksle så stort et beløb uden at stille spørgsmålstejn, men det regnede han med.

Foreholdt samme bilag, side 8, vedrørende samtale den 20. januar 2014 kl.17.35.18, bekræftede vidnet, at samtalen var mellem vidnet og X4. Vidnet forklarede, at han ikke huskede, om den person, som han snakkede om, at han havde en aftale med dagen efter, var en person i vekselbureauet.

Foreholdt bilag 2-2, forklarede vidnet, at han ikke med sikkerhed ved, om det var en i vekselbureauet, han havde en aftale med. Han havde ikke forud for, at han kom ind i vekselbureauet, lavet en aftale med dem om at komme derhen.

Forevist foto, samme bilag, side 2, øverst, bekræftede vidnet, at det var ham, der var på vej ind i vekselbureauet. Vidnet huskede ikke, hvad han lavede i over 1½ time i vekselbureauet. Han blev ikke lukket ind i et baglokale. Han stod ved ekspeditionen i 1½ time og ventede på, at pengene blev talt op.

Foreholdt bilag 2-1, side 9, SMS-besked til X4 den 21. januar 2014, kl. 13.13.10, sammenholdt med bilag 29-1, side 89, midt på siden, bekræftede vidnet, at de 348 var til X3 og at der var tale om 348.000, men at han ikke ved, om de var i svenske eller danske kroner. Han huskede ikke, om han fik at vide, at de penge, han kom med i forretningen, var 300.000 svenske kroner. Han ved ikke, hvor mange penge han fik for de svenske 300.000 kr. Det var ikke altid, han skulle veksle de penge, han fik, før han afleverede dem til X3.

Foreholdt sagens bilag 2-1, side 10, samtale den 21. januar 2014, kl.13.51.15 sammenholdt med bilag 29-1, side 89, nederst, bekræftede vidnet, at han gav de svenske kroner til manden i vekselbureauet. Hvis han under sagen havde forklaret, at det var danske kroner, han fik, så var det det, men han huskede ikke i dag, hvilken valuta han gik ud af forretningen med. Han havde ikke været i andre vekselbureauer i forbindelse med sagen.

Foreholdt sagens bilag 2-1, side 89, forklarede vidnet, at han ikke vekslede penge flere gange for X3.

Udspurgt af forsvareren, advokat Khuram Riaz, om han kendte Nørrebrogade, forklarede vidnet, at der er mange vekselbureauer på Nørrebrogade, og facaderne ligner hinanden, da der er glas, et Firma4 skilt og samme gule farve. Han kendte ikke andre ekspedienter i andre vekselbureauer, han havde vekslet hos.

Foreholdt samme bilag, aflytning den 19. januar 2014, kl. 20.19.23, "nej nej du skal ikke bytte/veksle dem", forklarede vidnet, at han ikke altid skulle veksle penge for X4 .

Foreholdt samme bilag, aflytning den 20. januar 2014, kl. 17.35.18, forklarede vidnet, at han ikke huskede, om han havde en aftale om veksling. Det kunne også have været personer, der skulle aflevere penge til vidnet. Vidnet kunne ikke huske, om han var i vekselbureauet i 1½ time. Han var inde i bureauet med en sort taske, og det var den samme taske, som han fik udleveret på MacDonalds. Vidnet havde aldrig selv talt penge op. Han huskede ikke, om han havde tasken med hjemme den 21. januar 2014, eller om han havde den i bilen. Ekspedienten spurgte lidt ind til vidnets identitet, men vidnet fortalte ikke noget om, hvor pengene kom fra. Vidnet har aldrig set tiltalte før.

..."

Vidnet politiassistent V2 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

" ...

Vidnet forklarede, at han i 2014 var efterforsker i Tarsk Force Pusherstreet og bistod afdelingen SEØ med en observation. Sagens efterforsker rettede henvendelse, idet de efterforskede en sag mod en, der hed V1 , idet de havde en ide om, at V1 skulle mødes med nogen ved Mac Donalds. Vidnet fik til opgave at tage ud til Mac Donalds og observere. Han så V1 komme til stedet, hvor han parkerede i området ved Mac Donalds. V1 gik ind på Mac Donalds, hvor han var i et par minutter. Han gik ud igen og ringede til nogen. På et tidspunkt observerede han en stor Volvo stationcar køre forbi Mac Donalds, på Bilen parkerede ved siden af Mac Donalds. V1 og manden i volvoen vinkede til hinanden, hvorefter V1 satte sig ind i volvoen. De kørte ind på parkeringspladsen ved Mac Donalds. Vidnet passede på, at han ikke blev opdaget. Han havde ikke hele tiden visuelt kontakt til dem. Da han igen observerede, så han, at de havde sat sig i V1's bil, som var en Toyota. Vidnet havde ikke set, at der blev udvekslet noget, men det kunne de have gjort, da han ikke havde visuelt kontakt hele tiden.

Foreholdt sagens bilag 2-1, vedrørende observation kl. 17.55-18.00, forklarede vidnet, at det godt kunne passe, at det var i den periode, vidnet havde observeret ved Mac Donalds.

Udspurgt af forsvareren advokat, Khuram Riaz, forklarede vidnet, at han havde været ansat i politiet i 20 år. Der hang fotos af V1 i afdelingen, og han blev klædt på til at observere i nærværende sag, men huskede ikke hvordan. Han huskede, at V1 var en meget lille mand. Vidnet gik rundt i området omkring Mac Donalds. Vidnet var på stedet før V1 Volvoen kom fra ..., som var den første gade til højre, når man kom fra krydset. Mens V1 var i Mac Donalds, havde vidnet observeret mod volvoen. Der var omkring 40-50 meter fra Mac Donalds.

Vidnet tegnede en skitse over området ved Mac Donalds.

Vidnet huskede ikke, hvor han stod, da V1 steg ind i volvoen.

Foreholdt mappe 1, bilag 2-1, side 2, bekræftede vidnet, at han konstaterede, side 23 at begge biler kørte fra stedet.

...”

Vidnet KF11-013 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

”...

Vidnet forklarede, at han i 2014 var observatør i Københavns Politi. Han var ansat i en afdeling, hvor de assisterede andre politiafdelinger, der havde brug for at holde øje med, hvad de foregik på gader og stræder. Han udførte observationer, når efterforskerne bad ham om det. Han blev bedt om at observere den 21. januar 2014, hvor han holdt og ventede på, at en herre på ... skulle forlade sin bopæl. Vidnet huskede, at det var forholdsvis tidligt på formiddagen. Baggrunden for observationen var transport af penge. Vidnet var først med under observationen inde på Vidnet fik besked over radioen om, at manden forlod bopælen. Vidnet var selv i nærheden af bopælen og kørte med ind mod Manden tog sin bil og kørte til Nørrebro, og vidnet fulgte efter i passende afstand. Vidnets kollegaer holdt øje med, hvor manden tog hen, og vidnet fulgte med. De var flere biler, der kørte efter ham. De kørte mod Nørrebro, og ud fra hvad han hørte over radioen, parkerede manden på Vidnet parkerede ved Vidnet så, at manden krydsede ... over til vekselbureauet på ..., hvor han gik ind. Manden havde en rygsæk på, hvilket også blev observeret, da han forlod sin adresse på Manden tog rygsækken med ind i bureauet. Han tog kontakt, hvor han efter et par minutter blev lukket ind i et baglokale, der lå til venstre for betjeningslugerne. Vidnet kunne ikke se, hvor mange ansatte, der var i forretningen. Vidnet så døren blev lukket op inde fra, og manden blev lukket ind. Der var ikke andre kunder i butikken. Vidnet blev ude foran butikken. Han ventede i halvanden time. Manden kom igen ud fra baglokalet. Vidnet så ikke, hvem der åbnede og lukkede døren. Manden gik ud af butikken. Han havde samme rygsæk med ud, og han gik tilbage til sin bil. Rygsækken var bred og halv fuld.

Foreholdt bilag 2-2, bekræftede vidnet, at det passede, at han var i bureauet i ca. 1½ time inde bag døren i vekselbureauet. Han kom ikke ud før.

Forevist bilag 2-2, side 2, øverste foto, bekræftede vidnet, at manden på billedet er den omtalte mand, V1 . Vidnet huskede ikke, om der i de 1½ time, han observerede, kom andre kunder i butikken.

Udspurgt af forsvareren, advokat Khuram Riaz, forklarede vidnet, at rygsækken var samme størrelse og tykkelse, da han trådte ind i butikken, og da han igen gik ud. Det var ikke vidnet, der havde taget billederne, men en kollega.

Foreholdt bilag 29-1, side 49, forklarede vidnet, at han ikke huskede, om han i sagen mod V1 blev spurgt ind til datoen den 21. januar 2014.

Mens manden var i butikken, havde vidnet kontakt med sine andre kollegaer. Det var vidnet, der fortalte over radioen, hvad tid han gik ind, og hvad tid han kom ud. Vidnet sagde ikke tidspunktet over radioen, men fortalte over radioen på det tidspunkt manden gik ind og ud. Vidnet var ikke inde i vekselbureauet.

Forevist fotos, i bilag 2-2, forklarede vidnet, at man ikke på de fotos kunne se, hvordan han kiggede ind i butikken. Vidnet havde stået fra en anden vinkel. Vidnet så ikke, hvor V1 parkerede sin bil. Vidnet så V1 første gang, da han gik fra ... og drejede om hjørnet ved, hvor han havde rygsækken på ryggen.

..."

"...

Vidnet V3 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han havde været ansat i ApS på Han blev ansat i 2015, men huskede ikke den præcise dato. Det var tiltalte, der ansatte ham. Vidnet havde ikke kendskab til vekselvirksomhed, inden han blev ansat. Vidnet havde en grønthandler i ..., og han kendte derfor tiltalte fra grønttorvet, fordi han også havde en grønthandel. Han kendte tiltalte i forvejen. Vidnet havde ikke noget med bureauet at gøre i dag. Han arbejdede ca. 1-2 timer ad gangen og arbejdede 1-2 gange om ugen. Der var uger, hvor han ikke var på arbejde. Tiltalte ringede til vidnet, når der var brug for ham. Vidnet fik 100 kr. i timeløn. Vidnet var nogle gange på arbejde uden at møde tiltalte, så kom tiltalte om eftermiddagen. Vidnet plejede kun at møde ham 1 gang om ugen. Der var andre ansatte i bureauet. Tiltalte havde oplært vidnet. Vidnets opgave var at betjene Firma4 og han foretog primært pengeoverførsler. Vidnet foretog også vekslinger. Ekspeditionen af vekselkunder foregik på den måde, at kunden kom med et beløb, der skulle veksles fra kroner eller anden valuta. Så vekslede han beløbet for kunden. Der skete ikke vekslinger på anden måde, og alle kunder kom fysisk ind i forretningen. Vidnet kunne ikke huske, hvor mange kunder der kom i løbet af en dag. Det var måske omkring 20-30 kunder, i det tidsrum vidnet var på arbejde, men det kunne også være mindre. Der kom forskellige kunder i forretningen, bl.a. turister og herboende. Det var både herboende danskere og udlændinge, og det var private kunder. Vidnet huskede ikke, om de havde faste kunder. Der kom ikke andre kunder end privatpersoner. Der kom ikke erhvervsdrivende kunder. Det var særligt dollar og euro, der blev købt. Det var forskelligt, hvad folk vekslede, men det var bl.a. hotelgæster, der vekslede 500 euro. Det kunne typisk være 500-600 euro, folk ville have vekslet. Blandt deres eurokunder var der ikke nogen seddelstørrelser, der var mere populære end andre, og vidnet huskede ikke, om det var forskelligt, hvad folk efterspurgte. Videt havde kun bestilt valuta 1 gang hos Nordea. Det kunne være tiltalte eller andre ansatte, der bestilte valuta i Nordea. Da vidnet var ansat, kunne der være andre, der bestilte valuta i Nordea. Det kunne være en person, der hed X5 men han var ikke sikker.

Det var folk, som boede i Danmark, der bestilte 500 eurosedlen, men han huskede det ikke præcist. Vidnet havde ikke været ude for, at der kom kunder, der ville have vekslet rigtig mange eurosedler.

Forevist foto, bilag 10-1, side 2, nederst, forklarede vidnet, at rummet til højre for de to luger, bag den hvide dør, blev brugt til særlige store kunder, der skulle veksle store beløb. Rummet blev brugt til, at de store kunder kunne tælle pengene. Der var også et baglokalet, som var deres kontor. De plejede at møde deres bekendte inde i baglokalet, når de fik besøg. Der kom alle vekselkunder ind i baglokalet. Vidnet ved ikke, om der var nogle kunder, der havde særlige kundefaftaler. Vidnet er bekendt med forpligtelserne i hvidvaskningsloven. Vidnet havde fået vejledning fra tiltalte om, at kunder, der skulle veksle store beløb, skulle vise ID-kort, og at vidnet skulle opkræve oplysninger om arbejdsforhold. Vidnet havde kun en gang betjent en kunde med et stort beløb. De skulle afkræve ID, hvis kunden skulle hæve 1.000 euro eller derover. Vidnet kendte ikke en fyr, der hedder V1 .

Forevist bilag 12-1, foto af V1 forklarede vidnet, at han aldrig havde set personen før.

Vidnet havde ikke set kunder få vekslet meget store beløb. Vidnet havde og- så registreret ekspeditioner i handelssystemet. Indtastningen skete i forbindelse med ekspeditionen. Det kunne lade sig gøre, at kunder efterspurgte 100 euro eller lidt derunder. Vidnet huskede ikke, om han havde været ude for, at der kom mange kunder i træk, der skulle have beløb, hvor de krævede, at de viste ID. Han havde ikke været ude for, at kunder blev kede af det, hvis de skulle vise ID. Vidnet havde ikke set ansatte, der havde indtastet rigtig mange beløb i handelssystemet på en gang. Tiltalte havde introduceret vidnet til handelssystemet. Det var tiltalte, der havde lært ham proceduren om ID. Vidnet huskede ikke, hvor stort beløb, han havde vekslet en gang, var. Der kom ikke kunder i bureauet og afleverede euro. Kundeantallet var meget svingende. Vidnet havde været ude for, at der var lange køer med kunder. Vidnet havde ikke oplevet, at der var nogle af de ansatte, der trodsede, de instrukser tiltalte havde givet, eller at der kom kunder ind med tasker med penge, som skulle veksles. Vidnet vidste ikke, at 500 eurosedlen var meget populær blandt kriminelle. Han var ikke ekstra opmærksom på kunder, der ville opkræve 500 eurosedler, og han huskede ikke, om tiltalte havde bedt ham om, at være ekstra sikker på det. Forretningen tilbød ikke andre services end Firma4 . Det er korrekt, at der blev opbevaret penge i bureauet for folk, som tiltalte kendte.

Udspurgt af forsvareren, advokat Khuram Riaz, forklarede vidnet, at kunder kunne komme og bestille valuta i forretningen, men at de også havde telefonkunder. Han havde ikke betjent telefonkunder. Han huskede ikke, om han havde betjent forretningsdrivende kunder.

Foreholdt sagens bilag 10-3, side 2, 2. nederste afsnit, af forsvareren, advokat Khuram Riaz, bekræftede vidnet, at han havde forklaret sådan til politiet. Der var både turistkunder og små forretningsdrivende kunder, der kom i forretningen. Vidnet kendte ikke detaljerne om mapperne med ID-kort. Det kunne godt lade sig gøre, at der kom forretningsdrivende kunder, som for eksempel var rejsebureauer og guldsmede på De havde også andre vekselbureauer som kunder. Turistkunderne kom med euro, som de ville have vekslet til danske kroner. Folk udefra havde fået vekslet euro om til danske kroner. Vidnet havde taget mod ID fra kunder mange gange og havde betjent kunder med større beløb end 1.000 euro. Hvis vidnet havde mistanke om noget, når han så ID, spurgte han ind til kundens arbejde, forhold, og hvor de skulle rejse til. De ID, han tog fra kunderne, kopierede han. De havde både mapper og et elektronisk system til ID. Der var gange, hvor man ikke kunne uploade ID-kortet til systemet, og derfor skulle han lægge det i en fysisk mappe. Vidnet var ikke god til at bruge systemet, og det var nyt. Firma4 kunder skulle også vise ID, og han tog også kopier af ID i den forbindelse. Vidnet tastede ID-oplysninger i systemet og kopierede dem også. Firma4 kunderne vekslede også penge, og begge dele blev registreret i systemet. Hvis kunden skulle have store beløb, brugte de det samme ID-kort. Vidnet havde aldrig ført regnskab.

Vidnet havde kun selv brugt døren en gang. Der var kun 2 kasser i forretningen, men der var en pengetællermaskine inde i rummet bag den hvide dør. De brugte rummet, når kunderne, de kendte fra andre vekselbureauer, kom. Han huskede ikke, om vekselbureaukunderne kunne ringe og bestille valuta.

Udspurgt supplerende af anklageren, forklarede vidnet, at han havde været med til at ekspedere en kunde, en gang bag den hvide dør. Han havde betjent kunder mange gange, der skulle fremvise ID. Det skete, at der kom almindelige kunder og afleverede euro til bureauet, og når han tidligere blev spurgt om det samme, måtte han have misforstået spørgsmålet. Vidnet havde ikke betjent erhvervskunder, men kun privatkunder. Det kunne være, at tiltalte havde betjent erhvervskunder. Vidnet var vidende om, at der var erhvervskunder i bureauet, og det havde tiltalte eller andre ansatte sagt til ham. Han havde ikke været med til at bringe valuta ud til kunder. Kunderne afhentede selv valutaen fysisk i bureauet.

Udspurgt supplerende af forsvareren, advokat Khuram Riaz, forklarede vidnet, at der var flere skilte placeret ved kasserne og ude på vejen, hvoraf det fremgik, at kunderne skulle vise ID. Vidnet huskede ikke noget om, at hans kollegaer havde bragt valuta ud til kunder, men det kunne der godt have været noget om.

..."

Vidnet politiassistent V4 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han var med til at efterforske en narkosag mod V1. Det var korrekt, at han ransagede 2. januar 2016, hjemme hos tiltalte, men han huskede ikke, om han var med til at ransage i vekselbureauet. De skulle slå til, og i forbindelse med de skulle anholde ham, foretog de ransagning. Da de ankom til adressen var tiltalte, hans kone og nogle døtre hjemme. Den ene datter havde et barn med. Der var også 2 sønner, der boede i kælderens. Tiltalte overværede ransagningen. Vidnet gjorde tiltalte bekendt med sigtelsen, og at han ikke havde pligt til at udtale sig. Vidnet huskede, at tiltalte det meste af tiden under ransagningen sad i stuen. Vidnet spurgte ind til penge, og tiltalte påviste nogle penge, der var i et skab, og nogle penge, han havde i sin lomme.

Foreholdt sagens bilag 11-2, side 2, forklarede vidnet, at tiltalte viste 2.500 dollars i 100 dollarssedler samt 3.650 danske kroner. I skabet i gangen på en skovle blev der fundet en nettopose med elastikker om. Den indeholdt mange 1.000 eurosedler, der lå bundet. Tiltalte havde forklaret, at det var penge, han havde taget med hjem fra butikken, og at han havde glemt, at de lå der. Tiltalte sagde, at der lå 60.000 euro i nettoposen. Vidnet spurgte indledningsvist, hvorfor han ikke havde fortalt, at pengene lå der, hvortil tiltalte svarede, at han havde glemt det.

Foreholdt sagens bilag 11-3, side 2, 3. nederste linje, bekræftede vidnet, at der var 5 bundter af 20.000 euro, i alt 100.000 euro. De talte først beløbet op efter ransagningen, og hele beløbet var i 200 euro sedler.

Anklageren dokumenterede fotos fra samme bilag.

Vidnet forklarede, at tiltalte sagde, at han havde taget pengene med hjem, fordi der havde været indbrud i butikken, eller var bange for der skulle være det.

Udspurgt af forsvareren, advokat Khuram Riaz, forklarede vidnet, at det var en rolig ransagning. Det var tiltalte selv, der sagde "hov, der er 100.000 euro", da pengene blev fundet.

..."

Vidnet kriminalassistent V5 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

" ...

Vidnet forklarede, at han var ledende efterforsker på sagen og havde kigget meget på bureauets videoovervågning. I forbindelse med ransagningen sikrede de vekselbureauets egen videoovervågning. NC3, som er Rigspolitiets Nationale Cybercenter, havde hjulpet med at finde videoovervågningerne frem. Videoovervågningen indeholdt billeder fra april og maj måned, i alt 35 dage, hvoraf 7 dage var dage, der var lukket, og 28 dage var hverdage og lørdage. Man kunne se, når gitteret blev rullet op, og når de sidste ansatte havde forladt stedet. Der var ekstra videoovervågning fra baglokalet/kontoret, men det var filer, der var slettet, inden ransagningen blev iværksat. På videoovervågningen kunne man se inde bag kasserne. Vidnet havde bedt NC3 om at kigge efter yderligere overvågning en ekstra gang, men fandt ikke noget. Formålet med at gennemgå videoerne var at se, hvornår der var åbent i butikken, tælle de kunder, der blev ekspederet, samt hvem der gik ind baglokalet bag den hvide dør. Vidnet havde også talt kunder, der gik bag den hvide dør. Det var typisk de samme 4 personer, der gik ind ad døren. Vidnet talte også kunder, der gik ind ad døren til højre, som var talt med som den 3. kasse, for at finde ud af hvor mange kunder, der kom, contra de kunder, der blev registreret i handelssystemet, og for at konstatere om antallet var det samme. Vidnet lavede ved gennemgang af videoovervågninger en forudsætning om, at hvis en person, der kom i forretningen havde en kontakt/udveksling med en ekspedient bag kassen, talte han personen som kunde. Hvis der kom et bankbud med valuta, eller en politibetjent, der gik ind i baglokalet, talte han dem ikke som kunder. Hvis det var tydeligt, at der ikke var en ekspedition, talte han dem ikke som kunder. Jo flere kunder vidnet så, jo større fordel var det for vekselbureauet. Vidnet havde talt kunder op i luge 1 og 2. De personer, der gik ind i baglokalet, havde han i rapporten benævnt med bogstaver.

Anklageren dokumenterede mappe 2, bilag 25, 26, 26-2, 26-3, 26-4, 26-5, 26-6, 26-7, 26-8, 26-9 og mappe 3, bilag 26-10, 26-11, 26-12, 26-13, 26-14, 26-15, 26-16, 26-17, 26-18, 26-19, 26-20, 26-21, 26-22, 26-23, 26-24, 26-25, 26-26, 26-27, 26-28, 26-29, 26-30, 26-31, 26-32, 26-33, 26-34.

Vidnet forklarede, at han ud fra videoovervågningen kunne konstatere, at der var lukket om søndagen.

Foreholdt mappe 3, bilag 27-1, side 2, forklarede vidnet, at hver kunde fik sit eget bogstav i rapporten. En del af bogstaverne gik igen, og det var fordi, han kunne huske personerne. Person X var en person, der dagligt kom i forretningen og opholdt sig i baglokalet. Vidnet mente ikke, at X var ansat i forretningen, og det kunne godt have været en, der var kommet for at veksle penge.

Vidnet forklarede, at kameraerne filmede uafbrudt, bortset fra at der var gange få klip på videoen. Der havde ikke været lyd på optagelserne.

Forevist videoovervågning i sagens mappe 2, bilag 25, optagelse fra 29. april 2014, kl. 09.49, forklarede vidnet, at det var hans opfattelse, at den første og anden mand, man så, var ansatte. Da vidnet gennemså sekvenserne, tegnede der sig en tidslinje, og hver gang der kom personer ind i forretningen, noterede han tidspunktet. Manden med Føtexposen havde han talt som en kunde, fordi pengetællemaskinen i kasse 2 blev aktiveret. Vidnet talte, at der var 51 kunder i forretningen den dag.

Forevist videoovervågning i sagens mappe 2, bilag 25, optagelse fra 29. april kl. 11.14, forklarede vidnet, at personen X kom ind i forretningen. Han kom næsten dagligt. X var talt med som kunde.

Forevist videoovervågning i sagens mappe 2, bilag 25, optagelse fra 29. april kl. 12.18, forklarede vidnet, at han havde set manden, der gik ind i baglokalet flere gange. Den mand kaldte han B og var talt som kunde.

Forevist videoovervågning i sagens mappe 2, bilag 25, optagelse fra 29. april kl. 14.15, forklarede vidnet, at manden, der blev lukket ind i baglokalet, og som havde en rygsæk på, blev benævnt som C. Vidnet havde set personen flere gange. Han var talt med som kunde.

Forevist videoovervågning i sagens mappe 2, bilag 25, optagelse fra 29. april kl. 16.00, forklarede vidnet, at det var en mand og kvinde, der kom ind i forretningen. Han benævnte dem som D og E og havde talt dem med som 2 kunder. Pengetællemaskinen blev aktiveret, men vidnet kunne ikke sige, om det var samme bundt penge, der blev kørt igennem 10 gange, eller hvilken valuta der var tale om.

Forevist videoovervågning i sagens mappe 2, bilag 25, optagelse fra 29. april kl. 16.25 forklarede vidnet, at D og E forlod forretningen, og at det var korrekt, at de var i forretningen i 21 minutter.

Anklageren dokumenterede bilag 26-4 og bilag 27-1.

Vidnet forklarede vedrørende, den 30. april i bilag 27-1, at D og E kom igen dagen efter.

Anklageren dokumenterede bilag 26-5, kl. 15.53-16.03, hvor der blev kørt 4 bundter penge i tællemaskinen.

Vidnet forklarede, at han flere gange havde set pengetællemaskinen blive aktiv, uden der stod kunder foran lugen, men mens der var gået kunder ind bag døren til den 3. kasse. Vidnet huskede ikke, om det var i alt var 11 tilfælde.

Vidnet havde noteret nogle gange, at der blev vist ID, og vidnet havde også noteret sig, at der var blevet vekslet store beløb, men der blev ikke vist ID. Vidnet kunne på videoovervågningen se, hvis det var sedler, der var euro eller dollar, og kunne regne ud, at det var store beløb.

Der fandtes ikke ID af en V1 blandt ID i mapperne. Det var typisk data i form af sygesikring, kørekort eller anden ID-kort, der blev brugt. Vidnet havde gennemgået mapperne flere gange.

Foreholdt bilag 50, kunne vidnet bekræfte, at der ikke blev fundet ID kort fra V1 .

Udspurgt af forsvareren, advokat Khuram Riaz, forklarede vidnet, at der sikkert under nogle optællinger var andre kunder i butikken, når der var personer i den 3. kasse. Vidnet havde ikke set eller gennemgået handelssystemet.

Foreholdt bilag 26 og frem, forklarede vidnet, at når man skulle sende penge ud af landet via Firma4 , udfyldte kunderne en blanket og afleverede den ved kassen. Disse kunder havde vidnet talt som en ekstra kunde. Det kunne være, at han i starten havde været ekstra opmærksom på at notere det ned i rapporten, fordi der også var folk, der kom ind i butikken kun som Firma4 kunder.

Foreholdt bilag 25, side 4, kursiv skrift, forklarede vidnet, at det var forudsætninger, han havde gjort for at tælle pengene. Hvis der har været flere vekslinger pr. kunde, var det talt som en kundeekspedition. Vidnet havde kun kigget på de fysiske kunder, der kom i butikken. Vidnet havde ikke umiddelbart på overvågninger set, at ekspedienterne havde talt i telefon.

Foreholdt bilag 26-4, side 2, nederst, forklarede vidnet, at B var talt 2 gange, da han første gang tidligt og igen senere kom ind ad døren. X kom i løbet af formiddagen og gik om eftermiddagen og var der typisk 3-4 timer. Han havde talt ham som 1 kunde.

Foreholdt bilag 26-13, side 2, nederst, forklarede vidnet, at X blev talt 2 gage.

Foreholdt bilag 26-16, forklarede vidnet, at han havde set så meget videoovervågning, at han kunne konstatere, at X kom i butikken og mere var en socialisering, end han var kunde.

Vidnet havde ikke kunnet se, om det var kurser eller ID, ekspedienterne slog op på deres computere. Vidnet huskede ikke, hvad ekspedienten gjorde, når en kunde viste ID. Vidnet huskede heller ikke, om der var huller i betjeningslugerne, og ved ikke om kunden skulle tale højere ved lugerne.

Udspurgt om de 4 mapper med ID og en plastikkasse med løse ID-papirer forklarede vidnet, at han ikke mente, at der ved Firma4 blanketter var vedhæftet ID. V6 havde også set de 4 mapper og ID kort, så vidt vidnet vidste.

...”

Vidnet specialkonsulent V6 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

”...

Vidnet forklarede, at han er uddannet cand.merc.aud. Han havde fungeret som revisor fra 1987 til 2011. Han havde ikke autorisation som revisor. Han blev ansat i SØIK i 2011, og assisterede blandt andet efterforskerne.

Vidnet havde ikke set det originale handelssystem, men havde set data derfra, som NC3 havde trukket over i et excelark.

Forevist kolonne F i handelssystemet, linje 23867 og 23868, den 28. april 2015, forklarede vidnet, at O'erne betød, at kunderne ikke havde legitimeret sig. Vidnet ved det ikke, men det var vidnets gæt, at kunde nr. 98 var et nummer, der dækkede over en specifik kunde. Hvis kunden kom 2 forskellige datoer, ville den pågældende have samme kundenummer.

Hvis man sammenholder den optælling, som vidnet havde foretaget, og den optælling, som vidnet V5 havde foretaget, når man til, at der var gennemført flere handler, end der havde været kunder. Resultatet var, at man kunne konkludere, at der havde været betydelig flere registreringer i handelssystemet, end der havde været kunder ifølge bureauets overvågning. Ifølge hvidvaskreglerne må man ikke købe for mere end 1000 euro uden at legitimere sig. Vidnet kunne konstatere, at kunder, der i løbet af dagen handlede for mere end 1000 euro på flere ekspeditioner, ikke legitimerede sig. Vidnets opgave havde været at finde ud af, hvor stor en omsætning, der havde været uden at forevise legitimation.

Foreholdt rapport 7, side 2, 3. afsnit, forklarede vidnet, at han alene havde kigget på registreringer i handelssystemet, der var foretaget i euro. Det var markant, at euro var den mest handlede valuta. I den omtalte rapport var der kun behandlet oplysninger om euro.

Foreholdt bilag 7.1, den 28. april 2015, i kolonne B var en optælling af antallet af registrerede eurosalg i handelssystemet. Kolonne C angav kunder, som både var registreret med eurokøb og som ikke var kundetype 0. Det fremgår af handelssystemet, at der den 28. april 2015 var en person, der havde gennemført 1 handel, men trak 2 linjer i systemet, henholdsvis køb og salg. I kolonne E var angivet antallet af lejlighedskunder. I kolonne G var angivet det samlede eurosalg til legitimerede kunder. Kolonne H angav kunder, der havde vekslet uden ID, men som skulle have registreret sig med ID. De 13 registrerede salg uden ID er ikke omfattet af anklageskriftet, for på den måde at foretage den for tiltalte mest gunstige optælling. Vidnet havde lagt til grund, at bureauet ikke havde fusket, men var kommet til at registrere forkert, hvilket var kommet bureauet til gode. Vidnet havde ikke studeret den enkelte legitimerede kunde. Kolonne I angav lejlighedskunder, der var anonyme kunder. Han havde registreret 88.040 euro solgt til anonyme kunder. Summen var det samlede beløb, der var solgt til anonyme kunder i perioden. De 41.000 euro i kolonne J indgår ikke i tiltalen. De 47.040 i kolonne K er et minimumstal, som ikke kan være solgt lovligt. Det vil sige, at legitimationskravene ikke er overholdt. Der havde været foretaget handler større end

1.000 euro, hvor man i handelssystemet delte et salg over i mindre salg, og på side 31 side 32 den måde kunnet sløre, at en kunde havde lavet 2 handler. Konklusionen er derfor, at 381.148 euro ikke kan være solgt lovligt i løbet af de 28 dage.

Vedrørende den 29. og 30. april kan det, der var registreret i handelssystemet, godt være foregået.

Vidnet vedstod oplysningerne i rapport 7, side 5, om smurfing og dets forudsætninger.

Udspurgt af forsvareren, advokat Michael Steffensen, forklarede vidnet, at han ikke havde kontrolleret registreringerne. Det beløb, der var anført i kolonne K, angiver, hvad der kan være foretaget af kriminelle handlinger.

De 381.148 euro er ikke solgt lovligt i de optalte 28 dage, som anført i handelssystemet. Vidnet havde analyseret de 28 dage intenst og havde en god fornemmelse for, hvad der var sket. Det mønster, der havde tegnet sig over de 28 dage, går igen. Han havde derfor lagt til grund, at det var den måde forretningen blev drevet på i hele gerningsperioden. Der var intet, der gav ham grund til at antage, at den måde, man drev forretningen på i de 28 dage, skulle afvige fra, hvordan man drev forretningen i gerningsperioden og/eller de øvrige dage.

Anklageren dokumenterede rapport 7, side 5, smurfingbeløb på 381.000 euro udgjorde 24,5 % af samtlige handler foretaget af lejlighedskunder i den betragtede periode. Vidnet bekræftede indholdet af rapporten.

Vidnet bekræftede endvidere, at han havde opgjort smurfingbeløbet i %, for at beregningen skulle være retvisende og samtidig tage mest muligt hensyn til tiltalte, idet der kunne være udsving i omsætningen. Han havde opgjort beløbet i %, fordi der derved blev taget højde for de udsving, der ville være i omsætningen, f.eks. på grund af afholdelse af ferie.

På denne baggrund var han kommet til, at smurfingbeløbet var 54.591.453 danske kr. ved en kurs på 7,45 for hele gerningsperioden. Han vedstod sine rapporter og beregningerne deri, der efter vidnets opfattelse var til tiltaltes bedste og retvisende. Foreholdt rapport 1, bilag 1-1, beregning 21. oktober 2014 til 2. februar 2016, forklarede vidnet, at det er en samlet oversigt over handelssystemets udvisning, hvor man har data, og hvor der ikke er valide data før den 21. oktober 2014. Vidnet har set bort fra de 65 linjer i handelssystemet.

Vidnet er gennem sit arbejde bekendt med, at 500 eurosedler er særligt populære blandt kriminelle, idet han tidligere havde beskæftiget sig med sager vedrørende vekselbureauer. SØIK havde udsendt rapporter, hvor der var redegjort for erfaringer med, at 500 eurosedlen blev efterspurgt særligt blandt kriminelle. Vidnet havde ingen erfaring med at anvende 500 euro sedler på rejser i eksempelvis Italien. Vidnet havde ikke hørt om, at det i EU lande ville være svært at komme af med 500 eurosedlen i banker.

Udspurgt af forsvareren, advokat Khuram Riaz, forklarede vidnet, at han ikke ved, om 500 eurosedlen ikke produceres mere. Vidnet ved ikke, hvor ofte SØIK udsender rapporter, eller hvem de sender dem til. Vidnet er ikke uddannet i statistik. Han kunne ikke sige, hvad der skete, hvis konkrete antagelser ikke holdt.

Foreholdt rapport 2, side 4, næstsidste afsnit, sammenholdt med rapport 7, side 4, forklarede vidnet, at det ikke var de samme data. Det var både køb og salg, der var med i rapport 2. I rapport 7 var det kun vekselkontorets salg af euro.

Vidnet havde kigget i ID-mapperne og udtaget stikprøver, men han havde ikke systematiseret stikprøverne. Han havde ikke sammenholdt ID-mapperne med excelfilerne. Der findes en kundeliste i handelssystemet, hvor nr. 58 op- træder med et navn, men han var ikke sikker på, om ID-mapperne var nummererede på samme måde. Han havde set listen.

Foreholdt rapport 2, side 2, kolonne C og D, forklarede vidnet, at de 12 transaktioner, der var legitimeret, var tal, der var udlæst af excelfilerne. Disse er ikke gennemgået i ID-mapperne.

Om sin antagelse om forretningens drift, fastholdt han, at der i systemet ikke ses påvirkninger af systemet, der gør, at han må antage, at forretningen har været drevet anderledes end de 28 dage, der er optalt.

Foreholdt bilag 49, forklarede vidnet, at han ikke havde set oplysningerne før, og at det ikke var noget, der var medtaget i rapporterne.

"...

Vidnet V7 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han i marts 2014 blev ansat i ApS på Nørrebro. Han arbejdede der til ca. juli måned i 2015. Han arbejdede nogle timer af gangen og efter behov. Han blev ringet op og kaldt på arbejde. Hans arbejdsopgaver var at bestille penge og sælge og købe valuta. Nogle gange åbnede han forretningen, og så havde tiltalte lagt en seddel frem om bestilling af valuta i Nordea, som vidnet ringede til og bestilte. Han betjente kunder, idet han vekslede penge og solgte penge til dem. Vidnet fulgte et system, der viste vekselkursen. Han tog selvfølgelig imod ID på de personer, der skulle købe valuta for 7.500 danske kroner, svarende til 1.000 euro. Hvis der var mistanke til en kunde, kunne vidnet kræve ID, selvom beløbet var under 1.000 euro. Før han arbejdede i forretningen, havde han ikke erfaring med veksling, men var interesseret i regnskab. Han fik oplysningerne om legitimationskrav fra tiltalte og banken. Tiltalte havde fortalt, hvordan de skulle forholde sig til kunderne, og det var der nogle skriftlige aftaler om. Der var vejledninger om ID til kunderne i form af skilte, der var sat op ved kasserne. På skiltene stod oplysningerne på dansk, arabisk og engelsk. Når de fik ID fra en kunde, blev det kopieret eller scannet. Begge dele foregik på samme maskine, som var en kopimaskine, printer og scanner. Hvis en kunde havde været i forretningen før og forevist ID, kunne dens id findes i deres register, og derfor behøvede de ikke at kræve ID af kunden igen. Disse kunder var private stamkunder, der skulle rejse. De havde også erhvervskunder, som var

guldsmide og andre vekselbureauer. De kendte disse kunder i forvejen og de var registreret med ID i systemet. Erhvervskunderne kom altid i forretningen og vekslede penge, når vidnet var på arbejde. Der var et rum i forretningen, hvor kunder, der havde store beløb, de skulle veksle, kom ind og afleverede pengene, hvis der nu var andre kunder i forretningen. Der var ikke en kasse inde bagved døren. Det var kun forretningens bekendte, og dem man havde tillid til, der fik lov til at komme ind i deres kontor. Der var i alt 2 kasser i forretningen.

Der var kunder, der bestilte penge telefonisk og overførte penge via en konto. Kunderne kom selv og hentede pengene, eller også blev de afleveret. Vidnet havde ikke afleveret penge, men det gjorde andre ansatte. De havde udover veksling også Firma4, hvor man kunne overføre penge til hele verden. De skulle bruge ID på Firma4 kunderne, da systemet ikke ville acceptere at overføre penge uden ID. Deres ID samt andre papirer i sagen, gemte de. Hvis en Firma4 kunde havde vist ID og efterfølgende skulle veksle penge, hvor beløbet var større end 1.000 euro, genbrugte vidnet ID-kortet fra Firma4 transaktionen.

Forevist handelssystemet, linje 278, forklarede vidnet, at det ikke var det system, de brugte i vekselbureauet. Vidnet ved ikke, hvad nullerne i kolonne F betød. Vidnet huskede ikke, hvordan kunder, der havde forevist ID, blev markeret i systemet. Navnet på kunden blev skrevet ind i systemet sammen med hvilken form for ID, der var blevet forevist. De havde også kopier af ID-papirerne.

Forevist mappe 4, bilag 40-1, underbilag 1, transaktion den 26. juni 2015, forklarede vidnet, at han ikke huskede denne transaktion. Han ved ikke, hvad nullet, der var skrevet, betød. Det var den foreviste måde, de tog ID på.

Forevist samme bilag, underbilag 2, transaktion den 7. juli 2015, forklarede vidnet, at han ikke ved, hvad nullerne, der var skrevet, betød.

Vidnet forklarede, at der var videoovervågning i forretningen. De havde kameraerne i tilfælde af, at der skulle ske noget. Han havde været ude for ubehagelige ting i forretningen. Han skulle den 13. juni 2014 lukke forretningen, og var ude for at tage flaget ned, hvor han blev overfaldet. Vekselbureauet havde en forsikring, men han vidste ikke, om den stadig var gældende efter overfaldet. Alle penge blev opbevaret i forretningen i en safetybox. Vidnet idste ikke, om tiltalte tog penge med hjem. Vidnet havde ikke set kunder, der var kommet ind med en stor rygsæk. Han havde ikke været på arbejde om søndagen. Han arbejdede ikke en fast dag i ugen, men efter behov. De var 3-4 ansatte. De andre ansatte kendte han gennem arbejdet. Der var en ansat, der hed V10, som vidnet troede var i praktik. Vidnet huskede ikke, hvor længe han var ansat. V10 var der nogle gange, når vidnet kom på arbejde, men ikke hver gang. Udover tiltalte, som var direktør, var der ikke et hiraki mellem de ansatte. Alle lavede det samme arbejde. Vidnet stoppede med at arbejde der grundet en hjertesygdom og angst, som han havde fået efter overfaldet.

Udspurgt af anklageren forklarede vidnet, at det var de ansatte, der var der sidst på dagen, der udbragte valuta til kunderne. Vidnet vidste ikke, hvem af de ansatte der gjorde det. Vidnet havde hørt, at det var forekommet, at der var blevet bragt valuta ud, hvis kunder havde bestilt penge. Den person, der skulle

lukke bureauet, kunne tage pengene med til kunden, hvis de kendte kunden. Det var V10, som han havde hørt en gang havde afleveret penge til nogen.

..."

Vidnet V8 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

" ...

Vidnet forklarede, at hendes farfar fredag den 29. januar 2016 afleverede nogle penge, som tilhørte både hende, hendes farmor og vidnet selv. Vidnet var ikke med i ApS den pågældende dag. 4 dage senere, tirsdag den 2. februar 2016, gik vidnet med sin farfar ned til butikken for at hente pengene, men de opdagede, at butikken var lukket. Det var 188.000 kroner de skulle have vekslet til 25.000 euro. Det var en samlet transaktion vidnets farfar skulle foretage. Vidnet kendte ikke vekselbureauet i forvejen. Vidnets mor havde i forbindelse med, at vidnet skulle rejse til Dubai, været nede og veksle, og hun havde spurgt ind til muligheden for at få vekslet beløbet på de 188.000 kr.

I nogle dage holdt de øje med, om butikken åbnede igen. Da det ikke skete, gik vidnet politiet. Vidnet fik oplyst af politiet, at det var dem, der havde lukket butikken. Vidnet forsøgte forgæves at få bistand af en advokat. Der skete herefter nogle private ting, der gjorde, at vidnet og hendes farfar valgte at lægge problemet om pengene fra sig. Vidnets far kontaktede tiltalte med henblik på at få pengene, men det skete der ikke noget ved. Tiltaltes kone havde oplyst, at alt nok skulle løse sig, men de havde aldrig fået pengene igen.

Udspurgt af forsvareren, advokat Michael Steffensen, forklarede vidnet, at hun ikke havde anmeldt beløbet til konkursboet.

..."

Vidnet V9 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

" ...

Vidnet forklarede, at han er venner med tiltalte og kendte ham fra den grønthandler, tiltalte havde, hvor han kom og besøgte ham. Vidnet kom i tiltaltes butik og drak kaffe. Tiltalte hjalp vidnet med at læse breve, fordi vidnet ikke kan se. Vidnet havde vekslet penge hos tiltalte, når han skulle rejse. Han viste sit ID-kort til tiltalte. Vidnet havde deponeret 396.000 danske kroner hos tiltalte. Når vidnet vekslede penge til brug for rejser, var det de deponerede penge, han tog fra. Han havde aldrig fået pengene igen. Han fik ikke renter af beløbet. Han kunne få pengene tilbage, når han ville. Han vidste, at butikken var lukket. Han havde fået overdraget butikken af tiltalte, som dækning for det beløb tiltalte skyldte for de deponerede penge. Han overtog butikken i oktober måned, samme år som butikken lukkede i foråret. Han overtog 80.000 kr., der var indestående i banken, og 50.000 kr., der lå i kassen. Han havde været hos revisoren for at få ændret firmaets navn og CVR.nr. Navnet blev med det samme ændret til ændret til T2 men CVR.nr. blev først ændret senere.

..."

Oplysningerne i sagen

Der er dokumenteret passager i bureauets handelssystem, ransagningsrapport, kvitteringer fra indkøb af euro fra Nordea og bevægelser på bureauets konti, herunder driftkonto og kundekonto.

Der er afspillet overvågningsvideoer fra vekselbureauet samt billeder optaget mod bureauets facade.

Der er dokumenteret rapport nr. 7 af 25. juli 2018 fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, hvoraf blandt andet fremgår:

" ...

Vedrørende: Sagen mod ApS

Angående: Salg af Euro i april, maj og juni 2015 ekstrapoleret op til perioden 1. februar 2014-til 31. december 2015.

Københavns Politi har i forbindelse med ransagningen den 2. februar 2016 hos ApS beslaglagt selskabets IT-systemer. Beslaglæggelsen indeholdt blandt andet ApS's handelssystem, som Rigspolitiets National Cyber Crime Center har gjort tilgængeligt for efterforskningen i form af transaktionslister i excel-regneark. De udtrukne transaktionslister (excel) indeholder samtlige gennemførte enkelttransaktioner opdelt på køb/salg, valutaart, valutabeløb og beløb opgjort i danske kroner. Af transaktionslisterne fremgår tillige dato og klokkeslæt for transaktionens gennemførelse samt hvorvidt den enkelte transaktion har medført en legitimation af kunden.

Københavns Politi har ligeledes ved hjælp fra Rigspolitiets National Cyber Crime Center fået adgang til ApS' videoovervågning af forretningens ekspeditionslokale. Overvågningen har fundet sted i perioden 28. april 2015 til 27. maj 2015, samt den 3. og 4. juni 2015. Denne overvågning giver mulighed for at foretage en optælling af antallet af kunder, der kommer i ApS's forretningslokaler i observationsperioden. Københavns Politi har efterfølgende gennemset videoovervågningen for perioden og noteret antallet af kunder i vekselforretningen ApS har foruden veksling af valuta i vekselkontoret drevet pengeoverførselsvirksomhed via Firma4. Omfanget af disse transaktioner er ikke kendt, idet transaktionerne ikke ses registreret i handelssystemet.

De udtrukne valutatransaktionslister sammenholdt med antallet af kunder der fremgår af videoovervågningen af ApS' forretningslokaler er blevet sammenstillet i hjælpebilag Bilag 7.1 "Salg af Euro ud over lejlighedskunders maksimale køb af Euro".

Det er valgt alene af behandle salgstransaktioner i Euro, selvom der i observationsperioden også har været salg i andre valutaer end Euro, ligesom ApS også har gennemført køb af valuta fra kunderne. De observerede kunder anses således alle at have gennemført køb af Euro.

Nedenfor beskrives opbygningen og indholdet af hjælpebilaget.

Hjælpebilaget indeholder en sammenstilling af observationer fra videoovervågningen sammenholdt med valutatransaktioner for i alt 28 dage i april, maj og juni måned 2015, jf. kolonne A, "**Dato**".

I kolonne B, "**Antal salg i henhold til transaktionsliste**" er optalt det samlede antal salgstransaktioner i Euro i henhold til transaktionslister fra ApS' handelssystem. Optællingen indeholder således alene salgstransaktioner i Euro.

I kolonne C, "**Antal legitimerede kunder jf. transaktionsliste**" er antallet af legitimerede kunder jf. ApS' noteringer i transaktionslistens felt "CustomerID" sammentalt.

Kolonne D, "**Antal optalte kunder jf. politiets observationer**" udviser resultatet af videoovervågningen af vekselkontorets forretningslokaler på de angivne datoer. Der er i alt observeret 1.428 kunder, hvoraf 10 transaktioner er foretaget af legitimerede kunder, jf. kolonne C.

Kolonne E, "**Antal lejlighedskunder**" er jf. tabellen beregnet som det samlede antal kunder, jf. videoovervågningen (kolonne D) med fradrag af antallet af legitimerede transaktioner (kolonne C) og udgør i alt 1.418 kunder.

Kolonne F, "**Salg i henhold til transaktionsliste (Euro)**" indeholder summen af samtlige, legitimerede samt ikke-legitimerede, salgstransaktioner i Euro for de angivne 28 dage i april, maj og juni 2015. Det samlede handelsomfang er optalt til i alt 1.657.073 Euro.

Kolonne G, "**Salg foretaget til legitimerede kunder (Euro)**" indeholder en optælling af salget til 10 legitimerede kunder. Beløbet udgør i alt 57.945 Euro.

Kolonne H, "**Registrerede salg større end 1.000 Euro**" viser, efter en gennemgang af samtlige Euro-transaktioner i perioden, de enkelttransaktioner der beløbsmæssigt overstiger 1.000 Euro samtidig med at kunden ikke ses legitimeret. Det fremgår, at der i perioden har været 13 enkelttransaktioner til en samlet sum af 43.359 Euro, hvor der skulle være sket legitimation. Det er valgt at betragte den manglende legitimation som udtryk for fejl eller forglemmelser. Disse transaktioner vil blive ligestillet med legitimerede handler jf. kolonne G.

Kolonne I, "**Salg foretaget til lejlighedskunder (Euro)**" viser forskellen mellem det totale registrerede salg i Euro (kolonne F) med fradrag af salg i Euro til legitimerede kunder (kolonne G) og med fradrag af salg i Euro til kunder, der brude være legitimerede, men fejlagtigt ikke er legitimerede (kolonne H).

Hver af de 1.405 ikke-legitimerede kunder (jf. kolonne D med fradrag af kolonne G og H) kan i henhold til gældende regler, foretage valutavekslinger for maksimalt 1.000 EURO uden at skulle afgive legitimation.

Kolonne J, "**Maksimal værdi af salg til lejlighedskunder (Euro)**" viser herefter en beregning over hvor meget de ikke-legitimerede kunder maksimalt kunne have foretaget af valutavekslinger uden at skulle afgive legitimation. De 1.405 observerede, men ikke-legitimerede kunder, kunne således have foretaget valutavekslinger for i alt 1.405.000 Euro, uden at reglerne om legitimation umiddelbart skulle have været anvendt.

Det bemærkes, at der den 4. juni 2015 er optalt 51 kunder i alt, men i henhold til handelssystemet er der ikke registreret transaktioner den pågældende dag. Det har ikke været muligt af forklare denne tilsyneladende uoverensstemmelse.

Tilsvarende er der den 29. og 30. april, den 4. og 16. maj og endelig den 26. maj 2015 observeret flere kunder i vekselkontoret end der er registreret handler. Dette indikerer, at ikke alle kunder i vekselkontoret gennemfører valutavekslinger.

Kolonne K, "**Difference mellem faktisk salg og beregnet maksimalt salg**" viser hvorvidt summen af samtlige registrerede salg til ikke-legitimerede kunder (kolonne I) overstiger summen af samtlige disse kunders potentielle maksimale handel for den enkelte dag (kolonne J). Det fremgår af kolonnen, at på 17 dage ud af i alt 28 dage er det gennemsnitlige salg til kunderne større end 1.000 Euro pr. kunde. Samlet for alle 28 dage udgør disse overskridelser 381.148 Euro.

Det bemærkes, at kolonne K indeholder en række datoer hvor der er anført "0*". **Symbolet 0*** udtrykker den situation, at det maksimalt mulige salg for en given dato overstiger det faktisk registrerede salg for den pågældende dag, svarende til at lejlighedskunderne har handlet for mindre end 1.000 Euro i gennemsnit.

Positive beløb i kolonne K er udtryk for, at det samlede salgsbeløb for dagen overstiger det maksimalt mulige salgsbeløb ved overholdelse af gældende legitimationskrav. Legitimationsreglerne er samlet set for dagen ikke efterlevet. Positive beløb i kolonne K udtrykker derfor minimumsbeløb for summen af salgstransaktioner til enkeltkunder der reelt har oversteget 1.000 Euro, men hvor der ikke er sket legitimation. Den oprindelige transaktionen må derfor være fordelt på flere mindre transaktioner.

De 1.405 lejlighedskunder (kolonne D minus kolonne G og H) har tilsammen købt 1.555.769 Euro (kolonne F minus kolonne G og H). Gennemsnitligt har de 1.405 lejlighedskunder således handlet for 1.107 Euro pr. kunde, eller mere end gældende legitimationsregler.

Sammenholdes det samlede handelsbeløb foretaget af lejlighedskunder 1.555.769 Euro med det samlede antal handler 2.195 foretaget af lejlighedskunder (kolonne B minus kolonne G og H) kan det gennemsnitlige handelsbeløb beregnes til 709 Euro pr. handel. Dette må betyde, at enten handler den enkelte kunde mere end en gang pr. besøg i vekselforretningen (1,56 gange pr. besøg i gennemsnit, beregnet som samlet antal handler i forhold til antal kunder) eller også opdeles den enkelte kundes (større)handel på flere mindre enkelthandler, en fremgangsmåde der kendes under betegnelsen "Smurfing".

Kolonne K udviser en samlet sum på 381.148 Euro som er udtryk for det minimumsbeløb, som ikke kan være vekslet lovligt på de pågældende dage (smurfingbeløbet). Nedenstående forudsætninger har alle påvirket smurfingbeløbet i nedadgående retning:

- Alle observerede kunder antages at handle
- Alle observerede kunder antages at købe Euro
- Alle lejlighedskunder antages at købe præcis 1.000 Euro
- Legitimerede kunder indgår ikke i beregningerne
- Ikke-legitimerede kunder hvis transaktionsbeløb overstiger 1.000 Euro indgår ikke i beregningen.

Smurfingbeløbet på 381.148 Euro udgør 24,5% af samtlige handler foretaget af lejlighedskunder i den betragtede periode.

I den tidligere rapport 4 "Køb af Euro fra Nordea Bank" fremgik det, at ApS i perioden 2014-2015 i alt har købt 32.957.000 Euro. Det er valgt ikke af medregne køb i januar 2014 på i alt 1.105.000 Euro i den videre beregning, idet det forventes, at der vil blive rejst selvstændig tiltale for forhold i januar 2014.

Det fremgik ovenfor, at lejlighedskunderne tilsammen havde købt 1.555.769 Euro (kolonne I) ud af et samlet registreret køb på 1.657.073 Euro inklusive legitimerede handler (kolonne F), svarende til 93,9%.

Overføres dette forholdstal til ApS' samlede køb (eksk. januar 2014) på 31.852.000 Euro, svarer det til, at lejlighedskunderne i perioden februar 2014 til ultimo 2015 har købt i alt 29.909.028 Euro. Ved anvendelse af den ovenfor opgjorte procent på 24,5% som smurfingandel, svarer det til at ApS har foretaget smurfing for et samlet beløb på 7.327.712 Euro eller danske kroner 54.591.453, ved en kurs på 7,45.

V6

Specialkonsulent

..."

Det er under sagen oplyst, at T2 (tidligere ApS) er gået konkurs.

Personlige oplysninger

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Rettens begrundelse og afgørelse

forhold 1

Tiltalte har nægtet sig skyldig og forklaret blandt andet, at han ikke var i Danmark den 21. januar 2014. Han var i Irak i ca. 10 dage fra den 15. til den 25. januar 2014 for at deltage i sin datters bryllup. Tiltalte havde aldrig snak-ke-t med V1. Tiltalte er forevist foto, mappe 1, bilag 12-1, sidste side, af V1, og har forklaret, at han ikke havde set ham før. Han havde snakket med sine ansatte om vekslingen på 348.000 euro, og ingen af dem kendte noget til den.

V1, der er dømt for overtrædelse af straffelovens § 191 medfængsel i 3½ år, har under denne sag forklaret blandt andet, idet han er sandhedsformanet således, at han ikke skal besvare spørgsmål, der kan inkriminere ham selv, at han mødtes med en svensk mand ved Mac Donalds, hvilket støttes af vidnet polititjenstemand V2's forklaring, og fik over-draget en pakke med penge. Den 21. januar 2014 indfandt han sig i tiltaltes vekselbureau, hvor han fik vekslet beløbet.

Det fremgår videre af dette vidnes forklaring blandt andet:

”...

Foreholdt bilag 2-1, side 9, SMS-besked til X4 den 21.januar2014, kl. 13.13.10, sammenholdt med bilag 29-1, side 89, midtpå si-den, bekræftede vidnet, at de 348 var til . X3 og at der var tale om 348.000, men at han ikke ved, om de var i svenske eller danske kroner. Han huskede ikke, om han fik at vide, at de penge, han kom med i forretningen, var 300.000 svenske kroner. Han ved ikke, hvor mange penge han fik for de svenske 300.000 kr. Det var ikke altid, han skulle veksle de penge, han fik, for han afleverede dem til X3 .

Foreholdt sagens bilag 2-1, side 10, samtale den 21. januar2014, kl.13.51.15 sammenholdt med bilag 29-1, side 89, nederst, bekræftede vidnet, at han gav de svenske kroner til manden i vekselbureauet. Hvis han under sagen havde forklaret, at det var danske kroner, han fik, så var det det, men han huskede ikke i dag, hvilken valuta han gik ud af forretningen med. Han havde ikke været i andre vekselbureauer i forbindelse med sagen.

...”

Vidnet forklarede videre blandt andet, at han aldrig har set tiltalte. Han huskede ikke, hvem han blev betjent af i forbindelse med vekslingen, selvom det er dokumenteret, at han på en aflyttet samtale havde oplyst, at han kendte den person, der var inde i bureauet.

Vidnets forklaring støttes af vidnet KF11-013, der har forklaret blandt andet, at han den 21. januar 2014 observerede mod vekselbureauets facade. Hankonstaterede herunder, at V1 indfandt sig i bureauet og opholdt sig i dets baglokale i ca. 1½ time. V1 medbragte en rygsæk, der indeholdt noget, både da han kom, og da han gik. Vidnets iagttagelser støttes af de dokumenterede billeder, politiet har optaget under observationen.

Det fremgår ikke af bureauets handelssystem den 21. januar 2014, at der skulle være foregået en veksling af et beløb på 348.000 euro. Endvidere findes V1's legitimations-ID ikke i det beslaglagte legitimationsmateriale fra bureauet.

Retten lægger til grund, at V1 foretog en veksling af penge til 348.000 euro, der stammede fra narkokriminalitet i tiltaltes vekselbureau.

Tiltalte har videre forklaret blandt andet, at han havde instrueret sine ansatte i hvidvaskreglerne, i hvordan handelssystemet fungerede, herunder i hvilke tilfælde man skulle kræve legitimation af kunderne, og i hvorledes legitimationen skulle gemmes enten i systemet eller i mapper med kopier.

Tiltalte har videre forklaret blandt andet:

”...

Han havde instrueret sine ansatte i arbejdet i vekselbureauet. Han havde også som direktør ledelses- og instruktionsbeføjelser overfor dem. Han kontrollerede, at firmaet blev drevet ud fra instrukserne. Han havde lagt mærke til, at de ansatte altid gjorde, hvad han bad dem om. Han havde ikke bemærket, at de ansatte havde begået fejl. Vekselbureauet havde åbent fra 10.30-18.00 eller 09.30-18.00. Det var åbent 7½-9 timer dagligt. Der var også åbent om lørdagen. Der var lukket om søndagen.

...

Der var ikke kunder i vekselbureauet, der havde en særlig kundeaftale. Der var enkelte andre vekselbureauer, som han havde aftaler med, men ikke med personer. V1 kunne ikke have fået en aftalemed vekselbureauet om at få lov til at komme med 348.000 euro og få disse vekslet. Det havde ikke været muligt for nogle kunder at komme med en taske og få indholdet vekslet i deres bureau.

...

Foreholdt mappe 1, bilag 14-3, udskrift af kontobevæge/ser fra 3.-10. januar 2014, forklarede tiltalte, at omsætningen på i alt ca. 4 mio kr. måtte være en fejl. Beløbene på de 4 udbetalinger og 6 kontante indbetalinger var meget store. De bestilte valuta ca. 2-3 gange ugentligt. Der blev typisk på en uge bestilt valuta for 20.000-100.000 euro alt efter, hvad kunderne bestilte. Det kunne godt ske, at de bestilte 100.000 kr. 2-3 gange ugentligt, svarende til 1,5-2,2 mio kr. Det var ikke en omsætning, de kunne generere ved at betjene almindelige rejsekunder, men kunderne var også andre forretninger, der købte penge hos dem. Han huskede ikke alle navnene på de forretninger, der købte valuta hos dem, men der var tale om 5-6 forretninger, som alle lå på Nørrebro. Tiltalte kunne genkende personerne, der kom fra forretningerne. Det var blandt andre vekselbureauer og guldforretning ved navn Firma1 .

...

Foreholdt samme bilag vedrørende den 10. januar 2014, forklarede tiltalte, at de bestilte 125.000 euro i 500 eurosedler for 934.000 kr., fordi de var kommet af med alle 500 eurosedlerne, der var bestilt den 3., 6. og 8. januar 2014. Det kunne godt passe, at han på en uge havde solgt euro for 3 mio. kr. Det var et almindeligt mønster. Der var mange forretninger, der ikke havde mulighed for at købe valuta via banken, og derfor købte de hos bureauet. Det var primært andre vekselbureauer og grønthandlere, der købte valuta, og det var store beløb. Tiltalte kunne ikke sige præcist, hvor stor en andel af deres kunder, der var rejse- og turistikunder. Der var perioder, hvor flertallet af kunder var andre forretninger, og andre perioder hvor det var rejsekunder, der udgjorde størstedelen. I perioden havde flertallet af kunderne vist ID. I perioden 2014-2015 var andelen af kunder, der skulle vise ID, fordi de vekslede store beløb, lille. Han kunne ikke angive det i procent. Det var 2-3 forretninger, der købte store beløb.

...”

Retten finder på baggrund af tiltaltes egen forklaring, om hvorledes han udøvede sin tilsyns- og instruktionsbeføjelser, samt omstændighederne ved tiltaltes drift af vekselbureauet, at tiltalte som ejer og daglig leder af vekselbureauet har overtrådt straffelovens § 290, stk. 2, idet retten finder, at vekslingen ikke har kunnet gennemføres uden tiltaltes viden.

forhold 2

Tiltalte har nægtet sig skyldig og forklaret blandt andet, at alle ekspeditioner i bureauet blev registreret i dets handelssystem, og at der i overensstemmelse med hvidvaskreglerne er krævet legitimation, der er

gemt enten i handelssystemet eller i mapper, der er beslaglagt af politiet i forbindelse med ransagningen. De ansatte er oplært i systemet og i reglerne om hvidvask.

Tiltalte har forklaret om registreringerne i handelssystemet blandt andet:

"...

Foreholdt samme bilag 23-1, side 2, hvorefter der er registreret 76 salg den 5. marts 2014, 75 salg af euro og 1 salg af svenske kroner, forklarede tiltalte, at det var almindeligt, at så mange af kunderne efterspurgte euro. Der var andre dage, hvor der kun blev solgt dollar.

...

Anklageren dokumenterede fra bilag 23-1, kvitteringer fra den 5. marts 2014.

Tiltalte forklarede, at det var normalt, at kunderne kom og ville købe 800, 900 eller 1.000 euro. Han kunne ikke huske præcist den dag og kunne ikke huske, hvor meget der blev købt eller solgt, og han kunne ikke forklare, hvorfor der ikke blev købt for mere end 1.000 euro.

...

Foreholdt mappe 2, bilag 23-1, underbilag 2, løbenr. 1-26, vedrørende kvitteringer af 2. januar 2014, forklarede tiltalte, at det var sædvanligt, at folk ikke købte mere end 1.000 euro og derfor ikke skulle vise ID-papirer. Kunderne havde købt det, der var lovligt. Tiltalte ved ikke om kunderne bevidst kun købte 1.000 euro for at undgå at fremvise legitimation.

...

Tiltalte kendte ikke til "smurfing". Han havde ikke været med til at foretage vekslinger for 1 kunde med et meget stort beløb og efterfølgende have kamoufleret det og delt det op i flere registreringer. Tiltalte havde indført det elektroniske handelssystem, efter der havde været indbrud. De skulle prøve systemet af, og alle skulle lære at bruge det. Det blev taget i brug den 21. oktober 2014. De brugte det elektroniske handelssystem, da det var et sikkert program, hvori de kunne scanne ID-papirer. De registrerede på programmet, når der havde været en kunde inde og veksle. Alle vekslinger blev skrevet ind i systemet og registreret. Det blev også registeret, når han købte valuta i Nordea. Det var tiltalte, der var ansvarlig. De ansatte havde også beføjelser til at bruge handelssystemet. De havde haft en EDB person ude og lære tiltalte og de andre at bruge handelssystemet. Hvis han fik nye ansatte i bureauet, lærte de nuværende medarbejdere den nye det. Registreringerne i systemet blev foretaget under ekspeditionerne eller umiddelbart efter handlen.

Forevist det elektroniske handelssystem, hvorfra politiet havde overført dataene fra programmet til Excel, linje 65, kolonne C (registreringsdato 21. oktober 2014), kolonne E (salg eller køb), kolonne G (hvad der var solgt, her var det britiske pund), kolonne H (summen), kolonne J (kommentarfelt, f.eks. solgt i kontanter), forklarede tiltalte, at han ikke huskede denne transaktion. Systemet, som han nu fik forevist i retten, var ikke magen til det handelssystem, han havde arbejdet med, og han kunne derfor ikke sige, om transaktionen var korrekt.

...

Foreholdt fra samme bilag, side 3, hvor der den 1. februar 2015, der var en søndag, blev registreret 145 eurosalg, forklarede tiltalte, at det kunne være en fejl, at der var registeret salg på en søndag.

Foreholdt fra samme bilag, hvor der den 8. februar 2015, der var en søndag, blev registreret 51 eurosalg, og den 15. februar 2015, der var en søndag, blev registreret 133 eurosalg, forklarede tiltalte, at de i en periode forsøgte at holde åbent om søndagen, men han huskede ikke, hvornår det var. De droppede at holde åbent om søndagen, fordi de manglede ansatte til at passe forretningen, idet der ikke var råd til at betale de ansattes løn. Han huskede ikke, hvem der passede butikken, når de holdt åbent om søndagen, eller hvor mange søndage de havde åbent. Det var enten ham selv eller en ansat, der arbejdede om søndagen.

Foreholdt fra samme bilag, hvor der den 26. oktober 2014, der var en søndag, var registreret 61 eurosalg, og den 23. november 2014, der var en søndag, hvor der var registeret 101 eurosalg, forklarede tiltalte, at hvis der var registreret eurosalg de dage, måtte det være søndage, hvor de havde holdt åbent. De forsøgte flere gange at holde åbent om søndagen. Da han i går forklarede, at de ikke havde prøvet at holde åbent om søndagen, måtte han have misforstået spørgsmålet, som anklageren stillede.

Foreholdt fra samme bilag, side 8, vedrørende perioden oktober til november 2015, hvor der den 23. oktober 2014 blev registreret 166 eurosalg sammenholdt med sagens bilag 3, mappe 1, hvoraf åbningstider i vekselbureauet fremgår, som åbent fredag fra 9.30-18.00, forklarede tiltalte, at det godt kunne passe, at de solgte euro 19½ gang i timen svarende til 1 eurosalg pr. minut hele dagen igennem, da de havde 2 kasser åbent. Det kunne også godt passe, at der en hel dag blev solgt euro hvert 3. minut.

Foreholdt samme bilag, side 6, hvor der den 21. juli 2015 var registreret 217 eurosalg, forklarede tiltalte, at det lød realistisk, at der på en dag, hvor der havde været åbent 8½ time, var sket 25½ eurosalg i timen, svarende til 1 eurosalg hvert 2. minut over hele dagen. Nogle gange skete det, at en kunde kom og skulle have vekslet 500 euro, og i samme ekspedition fik vekslet 100 euro efterfølgende. Det skete på den måde, at den første veksling blev gennemført, hvorefter kunden hev ny valuta frem, der også skulle veksles. Det kunne meget vel være, at de forskellige beløb, kunden havde med, var i forskellig valuta. Hver veksling, der skete for kunden, blev registreret. De registrerede ikke samlet pr. kunde, fordi hver valuta skulle veksles til danske kroner, før det kunne veksles til euro, og fordi systemet kun kunne registrere 1 valuta pr. veksling. Tiltalte tilføjede, at bureauet tjente sine penge på kursdifferencerne i købs- og salgskurser.

..."

Retten finder efter det af anklageren dokumenterede og uanset tiltaltes forklaringer, at det kan lægges til grund, at der er foregået smurfing, dvs. mange vekslinger til små og ens beløb, uanset det faktisk er en kunde, der får vekslet et større beløb.

Efter anlageskriftet er der rejst tiltalte for, at tiltalte som ejer af og direktør for vekselbureauet foretog vekslinger til euro for flere uidentificerede kunder for et samlet beløb på 7.327.712 euro, uagtet tiltalte vidste eller formodede, at kundernes penge stammede fra strafbare lovovertrædelser.

Vidnet V6 har udarbejdet en række analyser, til brug for sagen, herunder Rapport 7 med tilhørende bilag 7.1. Vidnet har vedstået sine analyser i retten og afgivet uddybende forklaring om indholdet heraf.

Retten lægger til grund, at det fremgår af de registrerede oplysninger i handelssystemet, at der er foregået smurfing i forbindelse med de i anklageskriftet omhandlede vekslinger.

Endvidere er der sket et betydeligt indkøb af 500 eurosedler, bevægelser på driftskonto og kundekonto, sammenholdt med den af vidnet V5 foretagne optællingen over 28 dage, hvorfor det lægges til grund, at registreringerne i handelssystemet ikke kan afspejle bureauets faktiske drift.

Endvidere er det dokumenteret, at der på flere søndage er foretaget registre-ringer i handelssystemet, uanset vidnet V5 har forklaret, at der ikke var åbent om søndagen i bureauet i de 28 dage, han foretog optælling, ligesom det fremgår af bureauets selskabsoplysninger, at bureauet var lukket om søndagen. Hertil kommer, at de ansatte, der har afgivet forklaring, ikke har kunnet bekræfte, at der var åbent om søndagen.

Efter bevisførelsen lægger retten herefter til grund, at tiltalte ikke har indhentet og opbevaret identitetsoplysninger på kunderne i fuldt omfang, hvilket blandt andet ses i sagens forhold 1. Endvidere er der ikke fundet dokumentation for, at tiltalte har undersøgt usædvanlige transaktioner. Retten finder det godtgjort, at tiltalte og dennes ansatte, som var under tiltaltes instruktionsbeføjelse, ikke har iagttaget reglerne om hvidvask, idet der er foretaget betydelige indkøb af 500/200 euro sedler til bureauet, ligesom der er foretaget registreringer på søndage, der var lukkedage.

Registreringerne i handelssystemet sammenholdt med den optælling, som vidnet V5 foretog, og sammenholdt med kontobevægelserne på bureauets driftskonto og kundekonto, hænger ikke sammen, idet det lægges til grund, at der er foregået smurfing.

Endvidere lægger retten til grund, at de 28 dage, der er optalt af vidnet V5 er procenttuelt repræsentative for bureauets drift i hele gerningsperioden.

På denne baggrund finder retten det godtgjort, at tiltalte bevidst har drevet sin forretning på en måde, der har indebåret en overtrædelse af straffelovens § 290, stk. 2. Det er imidlertid ikke godtgjort, hvilke strafbare overtrædelser, kunderne havde deres penge fra, hvorfor tiltalte har overtrådt straffelovens § 290, stk. 2, jf. § 21.

forhold 2a, 2b og 2 c

Anklagemyndigheden har nedlagt påstandene i disse forhold alternativt i forhold til forhold 2. Da der er sket domfældelse i den principale påstand i forhold 2, sker der frifindelse i anklageskriftets forhold 2a-c.

Sanktion

Straffen fastsættes for tiltalte T1 til fængsel i 4 år, jf. straffelovens § 290, stk. 2, jf. stk. 1, jf. til dels § 21.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at overtrædelserne er af særlig grov beskaffenhed navnlig på grund af disses erhvervsmæssige karakter og beløbsmæssige omfang, hvorfor de er henhørt under straffelovens § 290, stk.2. Straffen er fastsat i overensstemmelse med praksis på dette område. På denne baggrund har retten ikke fundet grundlag for at bringe straffelovens § 88, stk. 1, 2. pkt., i anvendelse.

Rettighedsfrakendelse

Efter kriminalitetens karakter og omfang tiltrædes det, at tiltalte T1 indtil videre frakendes retten til at udøve eller deltage i erhvervsmæssig virksomhed med valutaveksling, jf. straffelovens § 79, stk. 1, jf. § 78, stk. 2, jf. lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) § 40, jf. § 1, stk. 1, nr.19.

Konfiskation

Påstanden om konfiskation i medfør af straffelovens § 75, stk. 1, tages i medfør af den påberåbte bestemmelse til følge som nedenfor bestemt, idet bemærkes, at kosterne konfiskeres i fuldt omfang hos begge de tiltalte.

Tiltalte T1 har forklaret blandt andet om sine og bureauets penge:

”...

De penge, der blev fundet i bureauet, var både bureauets penge og kundernes. De arbejdede som en lille bank. De opbevarede deponerede penge for personer i tiltaltes vennekreds. De, der deponerede penge, fik ingen renter. Hvis bureauet havde brug for kontanter, kunne man bruge af de deponerede penge. Personerne i tiltaltes vennekreds havde tillid til tiltalte, fordi de havde kendt ham i mange år. De deponerede pengene i bureauet af sikkerhedshensyn. De deponerede penge blev opbevaret i pengeskabet. Tiltalte ved ikke, hvorfor de ikke brugte en rigtig bank til at deponere deres penge i.

...”

Det lægges efter tiltalte T1's forklaring til grund, at han ikke har holdt sin og selskabets pengebeholdning adskilt. Tiltalte havde brugt af alle pengene i forretningsøjemed og havde blandet alle pengene sammen. Det er under sagen oplyst, at T2 (tidligere ApS), er under konkursbehandling.

Konfiskationspåstanden i medfør af straffelovens § 75, stk. 2 tages til følge.

Salærfastsættelse til tiltalte T2 (tidligere ApS), nu under konkurs, forsvarer, advokat Michael Steffensen:

Advokaten har indgivet en opgørelse, hvorefter der er anmodet om 4 dage af 15.485 kr. og 2 dage af 12.905 kr. Endvidere er der anmodet om 11.846, 25 kr. til gennemgang af sagen inden hovedforhandlingens start.

Retten lægger til grund, at der har været afholdt 3 retsdage af 5 timers varighed, 2 retsdage af 4 timers varighed, en retsdag af 3 timers varighed og en retsdag af indtil 2 timers varighed (domsafsigelse), hvilket efter de vejledende takster udgør i alt 70.410 kr.+ moms. Retten finder ikke grundlag for at tilkende yderligere salær for forberedelse af sagen, idet det ikke er godtgjort, at denne har haft et omfang, der overskrider sædvanlig forberedelse.

Salærfastsættelse til tiltalte T1's forsvarer, A :

Advokaten, der var beskikket for tiltalte T1 frem til den 8. februar 2019, har fremsat et salærkrav for forberedelse af sagen på 9 timer i alt 15.705 kr., samt møder med klienten i alt 10.485 kr., dvs. 26.190 kr.+ moms.

Salærfastsættelse til tiltalte T1's forsvarer, advokat Khuram Riaz Ahmed:

Advokaten, der efter tiltaltes ønske blev beskikket umiddelbart efter, at den tidligere forsvarer blev afbeskikket, har fremsat krav om salær for 8 afsatte retsdage sammen med sædvanlig forberedelse med tillæg af yderligere 37 timers forberedelse. Advokaten har blandt andet gennemset videoovervågning sammen med sin klient og brugt 16 timer hertil. Videre har advokaten og tiltalte været hos politiet for at gennemgå det beslaglagte materiale, hvortil der er anvendt 2½ time. Endvidere har han afholdt møde med sin klient med i alt 3 timers varighed. I alt 21½ time. Advokaten har yderligere fremsat krav om, blive honoreret for 15 timers forberedelse ud over sædvanlig forberedelse.

Retten lægger til grund, at der har været afholdt 3 retsdage af 5 timers varighed, 2 retsdage af 4 timers varighed, en retsdag af 3 timers varighed og en retsdag af indtil 2 timers varighed (domsafsigelse), hvilket efter de vejledende takster udgør i alt 70.410 kr. + moms. Forsvareren tilkendes yderligere 64.057,50 for forberedelse udover det sædvanlige og for møder hos politiet, mv. Der tilkendes herefter et salær til denne advokat på samlet 134.467,50 kr. +moms.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 straffes med fængsel i 4 år.

Hos tiltalte T1 og hos tiltalte T2 (tidligere ApS), nu under konkurs, konfiskeres:

- 500.000 danske kroner (koster 200)
- 400.000 danske kroner (koster 201)
- 40.000 danske kroner (koster 202)
- 10.000 danske kroner (koster 203)
- 1.000 pund (koster 204)
- 80.000 euro (koster 205)
- 10.000 euro (koster 206)
- 2.000 euro (koster 207)

- 1.000 euro (koster 208)
- 1.900 euro (koster 209)
- 585 dollars (koster 210)
- 9.240 svenske kroner (koster 211)
- 28.150 danske kroner (koster 212)
- 8.950 norske kroner (koster 213)
- 1.525 pund (koster 214)
- 5.307 dollars (koster 215)
- 31.700 svenske kroner (koster 216)
- 22.540 euro (koster 217)
- 162.550 danske kroner (koster 218)
- 2.470 schweiziske franc (koster 219)
- 100.000 euro (koster 300)
- 2.500 dollars (koster 306)

Hos tiltalte T2 (tidligere ApS), nu under konkurs, konfiskeres en computer indeholdende vekselbureauets handelssystem (koster 29).

Tiltalte T1 frakendes indtil videre retten til at udøve eller deltage i erhvervsmæssig virksomhed med valutaveksling, jf. straffelovens § 79, stk. 1, jf. § 78, stk. 2, jf. lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) § 40, jf. § 1, stk. 1, nr. 19.

De tiltalte skal in solidum betale sagens omkostninger, dog skal de hver især alene afholde salær til deres forsvarere.

Tiltalte T1 skal betale 134.467,50 kr. + moms i salær til forsvareren, advokat Khuram Riaz Ahmed . Et udlagt salær på 26.190 kr. + moms til den tidligere beskikkede forsvarer, advokat A , udredes endeligt af tiltalte.

Tiltalte T2 (tidligere ApS), nu under konkurs skal betale 70.410 kr.+ moms i salær til forsvareren, advokat Michael Steffensen.

Karen Duus Mathiesen

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Københavns Byret, den 12. april 2019

Emilie Sofie Raagaard

kontorfuldmægtig